Penny Jordan - Evlilik Korkusu

Claire, Jay'in ona ne diyeceğini biliyordu artık. Evliliklerinin iyi yürümediğini ve artık onunla yaşamak istemediğini, çünkü onun Susie olmadığını söyleyecekti.

Bölüm Bir

Anne, Heather da bize gelebilir mi? Birlikte oyun oynamak istiyoruz.

Claire altı yaşındaki küçük kızının yalvaran mavi gözlerine bakarken hiç tanımadığı büyük halasından kalan mirasa tekrar şükretti. Bu sayede Londra'nın merkezinden ayrılıp Chadbury St. John adındaki bu küçük köye yerleşmişlerdi.

Burada geçirdikleri o kısacık bir ay bile Lucy’nin inanılmayacak derecede gelişmesine yetmişti. Küçük kız şimdiden çok daha canlı ve sağlıklı görünüyordu ve hayatındaki ilk ‘en iyi arkadaşım’ da edinmişti. Daha önce içinde yaşadıkları büyük apartmanlardan oluşan sosyal konutlarda ne o ne de annesi bir arkadaş edinme imkânı bulamamışlardı. Hep kıt kanaat geçiniyorlar ve yoksulluğun getirdiği o sefaletten bir türlü kurulamıyorlardı.
Ve sonra her şey mucizevi bir şekilde neredeyse bir tek gece içinde değişivermişti. Büyük halasının avukatlarının onu bulabilmeleri başlı başına bir mucizeydi zaten. Fakat yaşlı kadının, şu anda oturduklar evi ve çok küçük bir geliri ona miras bırakması Claire için hiç beklenmedik bir olay olmuştu. Genç kadın hâlâ zaman zaman rüyada olduğunu düşünüyordu.
Bugün değil Lucy, dedi kızına dönerek. Heather eve haber vermeden bize gelirse annesi onu merak eder, öyle değil mi?
Heather’ın annesi yok ki, diye cevap verdi Lucy, yanındaki kahverengi gözlü küçük kızın yerine. Sadece babası var, o da sık sık dışarı gidiyor.
Claire kızının yanındaki küçük kıza baktığında daha önce dikkat etmediği birçok şeyi fark etti. Lucy’ nin-kilerin tersine Heathcr’m giysileri oldukça pahalı olmalarına rağmen çok eski moda ve büyüktüler. Güzel kahverengi saçları bir örgüyle toplanmıştı, gözlerinde ise her an kendini savunmaya hazır, endişeli bir ifade vardı.
Devamlı artan boşanma oranının bir başka kurbanı mıydı bu küçük kız? Bath’dan yirmi kilometre uzaklıktaki bu sessiz, sakin köyde bile medeniyetin baskıları hissediliyordu.
Köydeki herkes Claire’i genç bir dul olarak benimsemişti. Büyük halası yıllarca süren öğretmenlik hayatından sonra bu köye gelip yerleşmişti. Dedikodulara bakılırsa hiçbir şeye karışmadan, kendi halinde yaşayan bir kadındı.
‘Acaba benden memnun kalır mıydı?’ diye düşündü Claire. Büyük bir ihtimalle pek memnun kalmazdı herhalde. İnsanların, büyütmesi gereken bir bebekle tek başına kalmış genç anneler hakkmdaki düşüncelerini yıllar önce öğrenmişti genç kadın. Lucy’yi tek başına büyütmek onun için çok zor olmuştu, fakat hiçbir kuvvetin küçük kızını kendisinden ayıramayacağmı biliyordu. Çocuğuna karşı böylesine bir sevgi duyabileceğini hiç düşünmemişti... özellikle de...
‘‘Anne, lütfen Heather’ın bizimle gelmesine izin ver. Lucy annesinin blucinine yapışmış, onun dikkatini çekmeye çalışıyordu.
‘‘Bugün olmaz, diye cevap verdi Claire sertçe. Bir yandan da onu reddetmesinin kişisel bir nedeni olmadığını göstermek için Heather’a gülümsüyordu. ‘‘Eminim evde Heather’ı bekleyen ve o gelmeyince çok merak edecek olan biri vardır, öyle değil mi Heather?

‘‘Sadece Mrs. Roberts var, diye cevap verdi küçük kız çekinerek. Bisküvilerimi sütte ezerek yememe de izin vermiyor. Bunun çok bebekçe bir şey olduğunu söylüyor.

Claire şefkatle gülümsedi. Bisküvileri sütte ezmek Lucy’nin de en sevdiği şeydi.

Mrs. Roberts, Heatherlar’m ev işlerine bakıyor, diye açıkladı Lucy annesine dönerek. Babası devamlı iş gezilerine çıkıyor ve Mrs. Roberts da Heather’a bakıyor.

O beni sevmiyor.

Çok basit bir şekilde söylenmiş bu sözler fazlasıyla dokunaklıydı. Küçük kız gerçekten de sevgiden yoksun görünüyordu. Yo, hayır, bu dış görünüşünden anlaşılmıyordu, elbiseleri oldukça pahalı ve tertemizdi ve gayet sağlıklı olduğu da apaçık ortadaydı, fakat ne kadar mutsuz olduğu her halinden belli oluyordu. Ama suç o bakıcı kadında değil, küçük kızın babasında olmalıydı. Belki de adam işleriyle öylesine meşguldü ki, kızının ne kadar mutsuz olduğunu bile göremiyordu.

Claire bunları düşününce birden kararını değiştirdi. Eğer Heather çok uzakta oturmuyorsa, onunla birlikte eve kadar yürüyüp Mrs. Roberts’dan izin alabiliriz belki de.

İki küçük yüz genç kadına çevrildi, her ikisi de neşeli bir gülümsemeyle aydınlanmıştı.

Beş yaşındaki küçük bir kızın eve tek başına dönmesine izin veren bir baba nasıl biri olabilirdi acaba? Chadbury St. John küçük bir köydü, ama bu bir şeyi değiştirmezdi. İngiltere’de her gün bir sürü çocuk kayboluyor... korkunç saldırılara uğruyordu... O... Claire birden titredi, hiç hatırlamak istemediği şeyler birden gözünün önünde canlanmıştı. Lucy’ye hamile kaldığında henüz on sekiz yaşındaydı. Kanunlara göre bir yetişkin sayılıyordu, fakat birçok yönden bir çocuk kadar saftı. Anne ve babasının kanatları altında geçen günlerinde dünyanın böylesine zalim bir yer olabileceğini hiç düşünmemişti.

On sekizinci yaş gününü kutladıktan kısa bir süre sonra anne ve babası bir trafik kazasında ölmüşlerdi. Claire onlarla birlikte her şeyini kaybetmişti... Güvenliğini, sevgisini... her şeyini.

Anne ve babası okulunu bitirdikten sonra onu üniversiteye göndermişlerdi, fakat babasının ölümüyle birlikte okul ücretlerini ödeyemez olmuştu, geri kalan küçük borçlarını karşılayabilmek için evlerini de satmak zorunda kalmıştı Claire. Zaten on sekiz yaşında, öksüz ve hamile kalmış bir kızın derslerine çalışmak için pek fazla enerjisi olmazdı.

Tabii ki kürtaj olabilirdi. Gerçi bütün ayrıntısıyla öğrendikten sonra doktorun ona söylediği ilk şey bu olmuştu. Onun bu tavsiyesine uymak istemiş, fakat her nasılsa yapamamıştı.

Lucy'yi doğurduğuna asla pişman değildi. Onu yetiştirmek zor olmuştu tabii, fakat buna katlanmıştı genç kadın. Evin satımından kalan bir miktar para, ancak Lucy bir yaşına gelene kadar yetmişti.

Daha sonra yerleştikleri sosyal konutlar öylesine sağlıksız öylesine namlıydı ki, Claire bazı zamanlar dışarı çıkmaya bile korkardı... Bunların hepsi artık geçmişte kalmıştı. Karanlıktan aydınlığa çıkmış gibiydi, belki de acı çekmenin ne demek olduğunu bilmesi onu, yanında duran bu küçük kızın mutsuzluğuna karşı bu kadar duyarlı yapmıştı.

Üçü birlikte köyün sonuna kadar yürüdüler. Anayoldan ayrıldıklarında Heather bir an duraksadı.

Heather kocaman beyaz bir evde yaşıyor, dedi Lucy annesine dönerek.

Claire, Lucy'nin anlatmaya çalıştığının hangi ev olduğunu tahmin edebiliyordu. Pazar günleri etrafı keşfe çıktıklarında bu evin önünden geçiyorlardı. Çok sevimli bir evdi, fakat Heathcr'ın yüzündeki ifadeden onun pek öyle düşünmediği anlaşılıyordu.

Evin kapısının önüne geldiklerinde Heather çekinerek fısıldadı. Arka tarafa gitmemiz gerekiyor. Mrs. Roberts benim ön kapıyı kullanmama izin vermiyor. Bunun için birçok neden olabilirdi, fakat yine de Claire hafifçe kaşlarını çattı. Her şeyden önce bu Heat-her'ın eviydi.

Çok güzel bir şekilde düzenlenmiş bahçenin içinden geçerek arka kapıya ulaştılar.

Claire zile bastı, saçları ağarmış, çatık kaşlı bir kadın kapıyı açana kadar birkaç dakika beklediler. Kadın onları görür görmez suratını asmıştı.

Mrs. Roberts? Claire yaşlı kadının konuşmasına fırsat vermeden konuşmaya başladı. Ben Claire Ric-hards. Heather'ın bize gelmesinin sizin için uygun olup olmadığını sormak için gelmiştim.

Yaşlı kadının yüzündeki sert ifade hafifçe yumuşadı. Gelmesinde bir sakınca yok sanırım. Gözleri Cla-ire'ın dar blucini ve eskimiş tişörtü üzerinde dolaşıyordu. Bu kıyafetle pek de anneye benzemediğinin farkındaydı genç kadın. Yalnız, babası bu akşam dönecek, bu yüzden pek gecikmese iyi olur.

Ah hayır... tabii ki gecikmez. Eminim babası döndüğünde onu evde görmek ister.

Yo hayır, bu yüzden değil. Yaşlı kadının Heather'ın duygularını hiç önemsemediği ortadaydı. Döndüğünde tamamen işleriyle meşgul olacak, kızının kendisini rahatsız etmesini istemiyor... Başıyla Heather'ı gösterdi. Annesi onu yanında götürmeliydi, fakat görünüşe bakılırsa yeni kocası onu istemiyor. Böylece Mr. Fraser onunla uğraşmak zorunda kaldı işte. Hem eve, hem de bu kıza bakmanın benim için çok zor olduğunu kaç kere söyledim ona. Yeniden evlenmesi gerek, bir eşe ihtiyacı var. Onun gibi zengin bir adam... Yaşlı kadın uzun bir iç çekti. Yine de yeniden evlenmekten çekiniyor sanırım. Karısı için deli oluyordu. İkisinin de ona ayıracak vakitleri... Mrs.

Roberts yine başıyla He-ather'ı işaret ediyordu. Claire küçük kızı korumak istercesine kolunu onun omzuna doladı ve bir adım geri çekildi.

Çaylarımızı içtikten sonra onu geri getiririm. Eğer babası daha önce gelirse, Yeni Evler beş numarada oturuyorum.

Kızlarla birlikte uzaklaşırken Claire hafifçe titriyordu. Genç kadın Heathar'a doğru baktı, küçük kızın başı diğer yöne çevrilmişti, fakat Claire onun gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu biliyordu.

O kaba kadın ne kadar da düşüncesiz davranmıştı! Heather'm babası da ondan aşağı kalır biri değildi anlaşılan. Küçük bir kızı tek başına yetiştirmenin bir erkek için çok zor olduğunu kabul ediyordu genç kadın, fakat bu, o adamın çocuğuna karşı olan sevgisizliği için bir özür değildi. Mrs. Roberts onun çok varlıklı bir adam olduğunu söylemişti. Peki o zaman kızma bakmak için neden daha uygun birini bulmuyordu?

Heather tekrar konuşmaya başladığında köye iyice yaklaşmışlardı. Mrs. Roberts'ın söyledikleri doğru değildi. Babam beni sever. Mrs. Roberts beni sevmediği için bütün bunlan söylüyor. Asıl beni sevmeyen annemdi, beni terk etti.

Claire ne diyeceğini bilemiyordu. Yapabildiği tek şey avcunun içindeki ufak eli rahatlatıcı bir şekilde okşamaktı. Sen de, Lucy de aynı durumdasınız, öyle değil mi? Senin bir annen, onun ise bir babası yok.

Genç kadın bu sözlerin Heather'ı rahatlattığını görerek sevindi. Eve vardıklarında iki kız da büyük bir neşeyle gülerek onun yanından ayrıldılar, öylesine hızla koşmuşlardı ki, Claire onlara bir tek kelime daha söyleyememişti.

Kızlar arka bahçede oynarlarken Claire de onları içeriden seyrediyordu. Masanın üstünde o sabah gelen bir belge duruyordu, genç kadın ona bakarak kaşlarını çattı. Kendisine kalan miras yüzünden devlet ona bağladığı maaşı kesmişti ve şu anki geliri günlük ihtiyaçlarını zar zor karşılardı. Gelecek yıl ödemesi gereken taksitler vardı, ayrıca evin pencerelerinin de değiştirilmesi gerekiyordu. Yandaki komşusunun söylediğine göre çatı da bir bakım istiyordu. Belki de yarım gün çalışabileceği bir iş bulabilirdi. Ama ne yapacaktı? Belirli bir iş için eğitim görmemişti, görmüş olsa bile köyde böyle bir iş bulması imkânsızdı, Bath'a gitmeliydi.

Endişelerini bir kenara iterek kızların yemeklerini hazırlamaya koyuldu. Küçük bahçesinde birçok meyve ağacı vardı. Bu hafta sonu toplayabildiği kadar meyve toplamıştı. Bir zamanlar annesinin öğrettiği eski yöntemlerin işe yarayacağı aklına gelmezdi. Annesi... Claire içini çekerek görmeyen gözlerle pencereden dışarı bakmaya koyuldu. Onun bu halini görseydi ne düşünürdü acaba?

O doğduğunda annesi kırk yaşlarında, babası ise daha büyüktü. Küçük kızlarını sevgiyle sarmalamalardı, fakat kaderin kötü bir oyunu bütün bu sevgiyi yok etmişti. Polis anne ve babasının geçirdiği kazayı haber vermeye

geldiğinde genç kadın mahvolmuştu. Arkadaşlarıyla yemeğe gitmişler, dönüşte sarhoş bir sürücünün sürdüğü bir arabayla çarpışmışlardı.

Yaşamın verebileceği bütün acıları çektiğini düşünüyordu genç kadın o zamanlar, fakat altı ay sonra hayatı daha da iyi öğrenmişti.

Anne, biz acıktık...

Lucy'nin ince sesi düşüncelerini dağıtmıştı. Claire kızları masaya oturtarak, onların yumurta ve tereyağı sürülmüş ekmeklerini yemelerini neşeyle izledi.

Genç kadın daha sonra onlara kendi yaptığı kekle reçeli verdi. Tıpkı kendi annesi gibi.

Mrs. Roberts hiçbir zaman kek pişirmez, diyerek reçelli ekmekten bir dilim daha aldı Heather. Satın bile almaz. Tatlı şeylerin bana dokunacağını söyler.

'Mrs. Roberts oldukça haklı,' diye düşündü Claire. Fakat sağlığa uygun bir şekilde bunların hepsini çocuklara yedirmek mümkündü.

Altı yaşındaki bu ufaklıkların süte de ihtiyaçları olduğunu düşünerek her ikisine büyük birer bardak süt doldurdu Claire. Büyük bir iştahla sütlerini içerlerken Heather bir kısmını üzerine döktü. Küçük kız birden donakalıp, korkuyla açılmış gözlerini Claire'e dikti.

Hiç üzülme, ben şimdi temizlerim. Genç kadın küçük kızın bu korku dolu tepkisi karşısındaki şaşkınlığını saklamaya çalışıyordu. Üzerine bir şey dökmesine hiçbir zaman anlayış gösterilmemişti demek! Heather altı yaşında bir çocuktu, fakat Mrs. Roberts'm böyle şeylere anlayış gösterecek bir tip olmadığı ilk bakışta anlaşılıyordu. Ne yazık ki babası kafasını işlerine öylesine gömmüştü ki, kızına neler olduğunun farkında bile değildi.

Manevi yönden düşünüldüğünde Heather'ın hayatı Lucy'ninkinin tam tersiydi. Lucy maddi birtakım şeylerden yoksun olabilirdi, fakat sevildiğinden hiçbir zaman şüphe etmemişti. Heather'ı seyrederken, çocuğunu düşündü genç kadın. Lucy'yle ikisi yoksulluk içinde, çok zor şartlarda yaşamışlardı, fakat kızı hiçbir zaman ona Heather'ınki kadar korkulu gözle bakmamıştı.

Heather daha çekingen, utangaç, içine kapanık bir çocuktu, Lucy'nin arkadaşlığı onu biraz canlandırmıştı, fakat Lucy ne zaman ortadan kaybolsa küçük kız yeniden içine kapanıyordu.

Lucy, yedek bir diş fırçan var, dedi Claire kızına, yemeklerini bitirdiklerinde. Heather'la birlikte yukarı çıkıp ellerinizi yıkayın. Dişlerinizi fırçalamayı da unutmayın.

Evleri oldukça küçüktü. Aşağıda oturma odası ve mutfak, yukarıda ise iki yatak odası ve ufak bir banyo vardı. Fakat Londra'daki sosyal konutlardan sonra burası onlara küçük bir cennet gibi gelmişti. Pencereden dışarı baktığında yemyeşil kırları görmek büyük bir zevkti. Gerçi evleri köyün ortasından geçen ana yolun tam kenarındaydı, ama bu yolu seyretmek bile onları mutlu ediyordu. Köy yolunun kenarındaki evler on sekizinci yüzyılda inşa edilmişlerdi. Hepsinin önünde küçük, güzel birer bahçe vardı.

Köydeki gençlerin çoğu iş bulmak için evlerinden ayrılmışlardı. Claire'ın komşularının hepsi de büyük halasıyla yaşıttı, yani oldukça yaşlı insanlardı. Köyde sanayi yoktu, sadece tarımla uğraşılıyordu. Alışveriş yapılabilecek bir tek dükkân, bir postane ve bir de pub vardı. Köyün okulunu kapatacaklarına dair bir söylenti de dolaşıyordu etrafta, fakat diğer iki köydeki çocuklar da bu okula devam ettiklerinden büyük bir ihtimalle böyle bir şey olmayacaktı. Eğer okul kapanırsa, Heat-her'ın babası kızını özel bir okula gönderebilirdi, ama ya kendisi... Bütün bunları düşünürken birden ön kapının çalındığını duydu.

Kapıyı açıp girişte duran adama baktı. Çok uzun boyluydu. O kadar uzundu ki, genç kadın ona bakabilmek için başını geriye doğru yatırmak zorunda kalıyordu. Adamın siyah, gür saçları ve ifadesizce bakan gri gözleri vardı. Bu gözler değer biçcrcesine onu süzüyordu. Claire birden üzerindeki eski tişörtün ve blucinin bedenine ne kadar sıkıca yapıştığını fark ederek kızardı.

Bir erkek ona bu şekilde bakmayalı o kadar uzun bir zaman geçmişti ki, bir kadın olduğunu unutmuştu neredeyse. Adamın gözlerinin göğüslerinin üzerinde takılıp kaldığını fark edince aniden gerginleşti. Genç adamın da bunu fark ettiği gözlerinin kısılmasından belli oluyordu.

Sanırım kızım burada.

Sesi çok soğuktu, sanki onu tehdit etmek istiyordu. Peki ama neden? Claire bir an için öylesine şaşırmıştı ki, hiçbir şey düşünemez oldu.

Kızınız..?

Evet! Genç adamın sesinden sabrının tükendiği anlaşılıyordu. Bakışları öylesine keskin, öylesine soğuktu ki, sanki onu yargılamış ve bilinmedik bir nedenle suçlu bulmuştu. Mrs. Roberts, evdeki yardımcım bana...

Ah evet... evet, tabii. Siz Heather'm babası olmalısınız.

Jay Fraser. Genç adam gözlerini ona dikerek kendini tanıttı. Ve siz de...

Claire Richards.

Anne, dişlerimizi fırçaladık ve...

Lucy merdivenleri koşarak inip annesinin yanına gelmiş ve kapıda duran adamı görür görmez olduğu yerde durmuştu. Şimdi şaşırma sırası Lucy'nindi. Heat-her'sa hemen yanlarına gelmiş, yüzü mutlulukla aydınlanmıştı.

Babacığım, bu Lucy, benim en iyi arkadaşım. Küçük kız bir yandan da Lucy'yi öne doğru itiyordu. Lucy'nin annesi bize çok güzel şeyler hazırlamıştı... Heather'ın gülmesi birden kesildi. Claire küçük kızın gözlerinin ansızın yaşlarla dolduğunu gördü. Mrs. Roberts, Lucy'nin annesine senin beni sevmediğini söyledi, ama bu doğru değil, öyle değil mi?

Jay Fraser'm gözlerini karartan öfkeyi sezdiğinde Claire bunun doğru olmadığını anladı. Genç adam eğilip kızını kucağına aldı.

Biliyorum beni ilgilendirmez, ama neden ona bakacak daha iyi birini bulmuyorsunuz? Onun şeye ihtiyacı var... Claire genç adamın yüzündeki ifadeyi görünce birden sustu.

Gri gözler buz gibi olmuşlardı. Jay Fraser hole girerek kızını kucağından indirdi.

‘‘Sen ve... ve Lucy neden gidip dışarıda oynamıyorsunuz? Ben Lucy’nin annesiyle biraz konuşmak istiyorum.

Kızlar onun sözlerine itaat ederek dışarı çıktılar ve Claire’e onu içeri davet etmekten başka bir şans bırakmadılar.

Odaya girdiklerinde Claire onun ne kadar uzun boylu olduğunu bir kez daha fark etti, bir seksenin üzerinde olmalıydı. Genç adam onun gösterdiği sandalyeye oturdu, yüzünde hiçbir ifade yoktu. Kaç yaşındaydı acaba? Herhalde otuz, otuz beş. Ne işle uğraşıyordu? İşadamına hiç benzemiyordu. Fiziği bu işe hiç uymuyordu, fazlasıyla yapılıydı...

‘‘Heather için bunca zahmete katlandığınız için teşekkür ederim. Genç adam bunları söylerken ceketinin iç cebinden cüzdanını çıkarmıştı. ‘‘Eğer...

Ona para vermeyi mi teklif ediyordu bu adam? Claire buna inanamıyordu. Birden müthiş bir öfkeye kapılmıştı.

‘‘Bu benim için bir zahmet değildi, dedi genç kadın sertçe. ‘‘Lucy, Heather’ı çaya davet etmek istedi. Gelmeden önce yardımcınıza uğrayıp izin almanın daha uygun olacağını düşündüm.

Jay Fraser cüzdanını tekrar yerine koydu, fakat suratındaki ifade hâlâ yumuşamamıştı. ‘‘Sanırım siz kızınızla tek başınıza yaşıyorsunuz, öyle değil mi? Sorunun sert tonu karşısında Claire kaşlarını çattı.

‘‘Evet, ama...

‘‘Her şeyi açık açık konuşalım o zaman Mrs. Ric-hards. Mrs. Roberts’ın size ne dediği beni hiç ilgilendirmiyor. Ben Heather’a bir anne, kendime de ikinci bir eş bulmak istemiyorum.

Genç adamın neler dediğini anlaması birkaç saniye sürdü, fakat anladığında Claire’in yanakları öfkeyle alev alev yanıyordu. Neyi ima etmeye çalışıyordu bu küstah adam? Onu daha iyi tanımak için Hcather’ı eve davet ettiğini düşünmüyordu herhalde...

Fakat evet, düşündüğü buydu. Büyük bir kararlılıkla kendisini izleyen gri gözlerden bunu okuyabiliyordu genç kadın. Küçük bir kızı olan, varlıklı, başarılı, üstelik genç bir adamdı. Bir sürü çöpçatanın hedefi olduğuna hiç şüphe yoktu, fakat bu, Claire hakkında böyle şeyler düşünmesini gerektirmezdi.

‘‘Ne demek istediğimi anladınız mı Mrs. Richards? Genç adam ayağa kalkmıştı. ‘İş görüşmesi bitti,’ diye düşündü Claire alaycı bir şekilde.

‘‘Kesinlikle! Genç kadının sesi de artık en az onunki kadar soğuktu, gözleri Öfke kıvılcımları saçıyordu. Kendisi farkında olmadığı halde öfkesi yanaklarında ve dudaklarında çok güzel bir renk bırakmıştı. Bu haliyle sinirliden çok, kolay yaralanabilir birine benziyordu, fakat o bu ifadeyi görmediği için genç adamın gri gözlerinin neden derin düşüncelere daldığını anlayamıyor-du.

Neden olduğunu bilmese bile o gözlerdeki düşüncelerin varlığını fark etmişti, bu yüzden iğneleyici bir şekilde konuşmaya başladı. ‘‘Benden korkmanıza hiç gerek yok. Ben dc tıpkı sizin gibi ne kızıma bir baba, ne de kendime bir eş istemiyorum, inanın ki, istediğim en son şey hayatıma bir erkeğin girmesidir. Lucy ve ben bu şekilde gayet mutluyuz. Jay Fraser anlamlı bakışlarla çok basit bir şekilde döşenmiş olan küçük odayı süzdü. Genç kadın öfkesine hâkim olabilmek için tırnaklarını avcuna batırıyordu. Belki evi bu adamın standartlarına uymuyordu, fakat Claire evini çok seviyordu.

Jay Fraser’a duyduğu kızgınlıkla tekrar konuşmaya başladı. Eğer bilmek istiyorsanız, Heather’ı buraya davet ettim, çünkü ona çok acıdım.

Genç kadın sözlerinin onu en can alıcı yerinden vurduğunu görerek tatmin oldu.

Buna inanmanın sizin için ne kadar zor olduğunu anlıyorum Mr. Fraser. Heather varlıklı bir babanın sağlayabileceği her türlü konfora sahip, fakat işi başından aşkın bir işadamının küçük bir çocuğun küçük ihtiyaçlarına ayıracak vakti yoktur. Mrs. Roberts bana, bir annenin yerini doldurabilecek bir kadınmış gibi gelmedi. Claire derin bir nefes aldıktan sonra konuşmasına devam etti. Bana öyle geldi ki, Heather ondan korkuyor.

Dudaklarının sımsıkı kısılmasından genç adamın ne kadar öfkelendiği anlaşılıyordu.

Heather’ın sizin acımanıza ihtiyacı yok, dedi sert bir sesle. Ve şimdi eğer izin verirseniz kızımla benim gitme vaktimiz geldi.

Heather’ın çıkmadan önce genç kadını çekingen bir şekilde kucaklaması hiç de uygun bir davranış olmamıştı belki, fakat Claire küçük kızın kendisine gösterdiği bu sevgiye karşılık vermeden edememiş ve eğilerek onu kucaklamıştı. Jay Fraser’ın gözlerindeki sert parıltılardan hiç hoşlanmamıştı Claire. Genç adam kızının elinden tutarak onu uzaklaştırmıştı.

Lucy akşam yatmaya hazırlanırken çok neşeliydi. Küçük kız sadece yeni arkadaşını ve birlikte yapacakları şeyleri düşünüyordu. Heather’ın babası ise kızına şu andan itibaren Lucy’yle olan arkadaşlıklarının bittiğini söylüyor olmalıydı.

Jay Fraser’ın o akşamüstü ona söylemiş olduğu şeyler gerçekten de çok gülünçtü. Hiçbir erkekle her ne türlü olursa olsun herhangi bir ilişkiye girmek istemiyordu ki o...

Yaşamında sadece bir kere cinsel deneyimi olmuş ve onda da Lucy’ye hamile kalmıştı. Kızını çok seviyordu, fakat o olay hâlâ kâbuslar görmesine neden oluyordu. Artık hiçbir erkekle ilişkiye görmek istemediğinden evlilik, bütünüyle hayatının dışında kalacaktı. Cinselliğe karşı duyduğu nefret ve korku öylesine büyüktü ki, bunun düşünmek bile istemiyordu. Böylece gerçekler daha az acı veriyordu.

Lucy'nin doğumundan sonra doktor dava açmasını tavsiye etmiş, fakat o reddetmişti. Düşüncelerini hiç kimseyle tartışmak istemiyordu. Bunları kendi içinde bile değerlendiremiyordu ki.

Cumartesi sabahı Claire yumurta almak için köyün merkezine gitti. Buraya her gün çevredeki çiftliklerden birinden taze yumurta geliyordu. Bunlar hem Lucy, hem de kendisi için oldukça besleyici ve sağlıklıydılar. Genç kadın aldıklarının hesabını ödemeye giderken Lucy de tatlı reyonunu incelemeye koyulmuştu.

Burada hiçbir şey hızlı ilerlemediği için devamlı kuyruklar oluşurdu. Claire kuyrukta beklerken arkasında komşularından birinin durduğunu gördü. Dedikodu alışverişinin merkezi işte bu kuyruklardı.

Komşusu altmış, altmış beş yaşlarında dağınık, şişman bir kadındı. Evlerine taşınır taşınmaz gelip kendini tanıtmış ve Claire'e çatının sorun yaratacağını söylemişti. Köydekilerin büyük bir bölümü çatılarını onar-mışlardı. Claire de çatıdaki kiremitlerden bir kısmının eksik olduğunu görmüştü, fakat bunu onartmanın ne kadar pahalı olacağını düşünmek bile onu endişelendiriyordu.

Mrs. Turner yüzünde geniş bir gülümsemeyle ona dönerek yüksek sesle konuşmaya başlamıştı şimdi. Dün sizde gördüğüm Fraser'm küçük kızı değil miydi? Zavallı çocuk, ona çok acıyorum. O koskocaman evde Amy Roberts'la birlikte yaşamak zorunda. O kadın hiçbir zaman çocuklara uygun biri olmamıştır. Babasının tekrar evlenmesi gerekiyor. O çocuğun bir anneye ihtiyacı var, bu, gün gibi ortada.

Yaşlı kadının gözlerinde imalı bir ifade vardı. Claire ona karşı kaba davranmamak için kendini zor tutuyordu.

Heather ve Lucy okulda beraberler, dedi genç kadın ilgisizce gülümsemeye çalışarak. O yaşdaki kızları bilirsiniz, her hafta başka bir 'en iyi arkadaş'ları vardır.

Kuyruktaki herkesin onları dinlediğinden emindi Claire, bu yüzden söylemek istediğini herkesin anlamış olmasını umuyordu. Köyde ikisi hakkında dedikodu yapıldığı Jay Fraser'ın kulağına giderse genç adamın tepkisinin nasıl olacağını tahmin edebiliyordu genç kadın.

Neyse ki Lucy'nin tatlıları incelemekten canı sıkılmış ve Claire dükkândan kaçma fırsatını bulmuştu.

Çok güzel, güneşli bir yaz günüydü ve genç kadın bu gününü bahçede çalışarak geçirmeye karar vermişti. Yan tarafta oturan yaşlı komşusu artık kendinde bahçeyle uğraşacak gücü bulamadığını söylemişti, Claire de ona bahçesindeki işleri yapmayı önermişti.

Mrs. Vickers ona çok teşekkür etmiş ve bahçesindeki ahududu ve eriklerden almasında ısrar etmişti.

Genç kadın öğle yemeği için Lucy'nin en çok sevdiği çilekli dondurmadan yapmış ve yaşlı komşusuna da bir kâse götürmüştü.

Evde yapılmış dondurma... buna bayılırım. Yaşlı kadın utangaç bir şekilde gülümsüyordu. Üvey annem bize hep yapardı... Derin bir iç çekti. İnsan yaşlandıkça geçmişi daha çok hatırlamaya başlıyor. Beş kişiydik, üç kız ve iki erkek. Annemiz altıncı kardeşimizi doğururken ölmüştü. Babam Marry'yi eve getirip onun bundan sonra annemiz olacağını söylediğinde ondan nefret etmiştim. Benden on beş yaş kadar büyüktü. Bize karşı öylesine sabırlı ve nazik davranmıştı ki. Babamı bizi okula göndermesi için ikna etmişti. Evde bize erkek kardeşlerimizden daha fazla iş yaptırmaz-dı, ki o zamanlar ev işleri çok ağırdı. Bizden başka kendisinin da üç çocuğu vardı. Onca çamaşır ve yemek! Babam öğle tatillerinde eve gelip yemeğini yerdi ve sofrada en az üç çeşit yemek olmasını isterdi... akşamları da öyle tabii. Ama üvey annem hiç yakınmazdı, her zaman öylesine neşeliydi ki! Dün Heather Fraser'm sizde olduğunu gördüm. Zavallı çocuk, anne sevgisine o kadar ihtiyacı var ki.

Yaşlı kadının geçmişteki hatıralarını ilgiyle dinleyen Claire bu sözler üzerine hafifçe gerginleşti.

‘‘Heather'ın bir annesi var Mrs. Vickers, dedi soğukça.

‘‘Onun sadece adı anne. Kızı doğduğundan beri ona en ufak bir ilgi bile göstermedi. Her zaman bebeği bakıcılara bırakıp gezmeye giderdi ve sonra o Amerikalıyla karşılaştı...

‘‘Bunları bana anlatmanız gerektiğini hiç sanmıyorum Mrs. Vickers. Claire sözlerini yumuşatmak için hafifçe gülümsemişti. ‘‘Mr. Fraser, hakkında dedikodu yapılmasından hoşlanacak bir adam gibi gelmedi bana.

‘‘Dedikodu köy yaşamının bir parçasıdır. Benim yaşıma geldiğinde zevk alabildiğin çok az şeyden biri olur. Karısı onu terk ettiğinde Fraser çok kötü oldu. Ama öyle çok seyahate çıkıyordu ki... Bath'de bir fabrikası var ve yurt dışında birçok işi yapıyorlar, ama ne iş yaptıklarından pek emin değilim. Karısı, her zaman bir erkeğin dikkatine ihtiyacı olan kadınlardandı ve Fraser burada olmadığı zaman bunu başka erkeklerde aradı. Köy hayatına uygun bir kadına hiç benzemiyordu zaten, evliliğe de öyle. Buraya taşındıklarında Heather henüz birkaç aylıktı. Babası ona bakmak için Amy Ro-berts'tan daha iyi birini bulmalıydı. Amy çocuklara pek düşkün değildir...

‘Bu, bugün aynı şeyi söyleyen ikinci kişi,’ diye düşündü Claire eve döndüğünde. Kendisi de onlara katılıyordu doğrusu. Ama bunu Heather'ın babasına değil ona söylüyorlardı. Küçücük bir ziyaret yüzünden Hcather'ın yaşamından sorumlu tutulması çok gülünç geliyordu. Böyle bir şey Londra'daki evlerinde asla olmazdı. Hiç kimse diğerinin evine girip çıkan insanlara dikkat etmez, onlarla ilgilenmezdi. Ama burada her şey değişikti... insanlar her şeye dikkat ediyorlardı!

Bölüm İki

Claire, Lucy'nin Heatherlar'a davet edilmeyeceğini biliyordu, fakat küçük kızına arkadaşım her akşamüstü eve getirmesinin imkânsız olduğunu anlatmak oldukça güçtü.

Ama anne, Heather bizimle olmaktan çok mutlu oluyor.’’ Claire bir akşamüstü Heather’ın onlarla birlikte eve gelmesini reddettiğinde Lucy ona karşı çıkmıştı.
Lucy, Hcather’ın kendi evi var, babası onu bekli-yordur.
Genç kadın Heather gibi küçük bir kızın eve tek başına dönmesini hiç de güvenli bulmadığından her gün önce onu evine bırakıp sonra da Lucy’yle birlikte eve dönmeyi alışkanlık haline getirmişti. Ona kalsa, Heat-her’ı her gün kendi evlerine davet etmekten büyük mutluluk duyardı, iki küçük kız birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlardı. Lucy’nin tek başına büyümesini istemiyordu. Kendisi de başka bir çocuk daha doğurmak istemediğinden arkadaşlar kızı için çok önemliydi.
Hcather’ın gözlerindeki acı dolu ifade Claire’in yüreğini parçalamıştı, fakat babasının ve köyün yarısının onun bu ziyaretlerini yanlış yorumladığını altı yaşındaki bir kıza nasıl anlatabilirdi? Küçük kızın gitgide zayıflayıp içine kapandığını o da fark ediyordu.
Jay Fraser’la karşılaşmalarından iki hafta sonra Claire, Heather’ın ertesi gün onlara gelebileceğine karar verdi, tabii önce Mrs. Roberts’dan izin almak koşuluyla.
Küçük kızı eve götürme vakti gelene kadar her şey çok iyi gitti, fakat Heather evine dönmek istemiyordu. Ağlayarak Claire’e sarılmıştı.
Geri dönmek istemiyorum, dedi hıçkırarak. Burada sizinle birlikte kalmak istiyorum!
Ama Heather, baban...
O yine iş gezisine gitti. Sizinle birlikte yaşayabilmeyi isterdim. Hem o zaman sen benim annem, babam da Lucy’nin babası olurdu...
Evet anne, bu gerçekten de iyi bir fikir değil mi sence? diye sordu Lucy heyecanla. Heather ağlamaya başlayınca sustu. Kendi mutlu, neşeli kızıyla göğsüne yaslanmış hıçkıran bu küçük kız arasındaki fark Clai-re’i çok üzmüştü.
Kendi kendine bütün suçun Jay Fraser’da olmadığını söylemeye çalıştı, ne de olsa adam çok meşguldü, fakat en azından kızına daha iyi bakabilecek birini bulabilirdi. Mrs. Roberts gibi duygusuz bir kadına çocuğunu bırakmaması gerekirdi.
Lütfen, bu gece burada kalamaz mıyım?
Keşke ona evet diyebilseydi genç kadın, fakat diyemezdi ve bunun nedenini de ona açıklayamazdı.
Bu gece değil Heather, belki başka bir gece, baban izin verdiği zaman. Haydi şimdi yüzündeki o yaşları silip seni eve bırakalım.
Heather’ın gitmeyi hiç istemediğini biliyordu, fakat ne yapabilirdi? Küçük kız bahçeden içeri girene kadar onun arkasından baktı genç kadın. Onu kapıya kadar götürmemişti, çünkü eğer dönmüşse Jay Fraser’la karşılaşmak istemiyordu.

Daha sonra gösterdiği bu bencilliğe lanet edecekti genç kadın, ama Heather'ın eve doğru yürüyüşünü izlerken küçük kız için üzülmekten başka bir şey yapamamıştı. Olacakları nereden bilebilirdi ki?

Ertesi gün kızları okuldan almaya gittiğinde ikisi de oldukça suskun görünüyorlardı. Heather'ın evlerinin bahçesinden içeri girdiğini gördükten sonra oradan ayrıldı. Lucy garip bir şekilde hiç konuşmuyordu, fakat bunda endişelenecek bir şey görmemişti Claire.

Evlerine yaklaştıklarında Lucy aniden sordu. He-athcr, Mrs. Roberts'la yaşayacağına gelip bizle kalamaz mı?

Claire içini çekerek hayır anlamında başını salladı. Heather bizle yaşamaya gelirse babası yalnız kalır ama. Sen benim yanımdan ayrılırsan ben nasıl yalnız kalırım, tıpkı bunun gibi işte.

Ama Heather'ın babası devamlı geziyor, ayrıca Heather, Mrs. Roberts'ı sevmiyor, annesini de öyle. Annesi onu hep terslermiş.

Claire, Jay Fraser'm kızının düşüncelerini öğrenince nasıl bir tepki göstereceğini çok iyi tahmin ediyordu. İlk karşılaşmalarında söyledikleri hâlâ genç kadının kulaklarındaydı.

Jay Fraser'm ve diğerlerinin onun koca peşinde olduğunu düşünmelerinden nefret ediyordu. Hayatına bir erkeğin girmesini asla istemiyordu, özellikle de yatağını ve vücudunu paylaşma hakkına resmen sahip olan bir erkeği. Genç kadın birden gerildiğini hissetti, o çok tanıdık mide bulantısı da başlamıştı.

Çaylarını içtikten sonra Lucy dışan çıkıp bahçede oynamak için izin istedi. Claire hemen kabul etti. Lucy bahçeden dışarı çıkmaması gerektiğini biliyordu.

Mrs. Vickers o gün Claire'e sonbaharın artık iyice yaklaştığını söylemişti. Sonbahar fırtınaları evlerin çatılarına epey bir zarar veriyorlardı. Yaşlı kadının çatısı da bir onarım istiyordu, fakat onun para yönünden bir derdi yok gibi gözüküyordu. Evler eski zamandan kalma oldukları için çatılarının da geleneksel el yapımı kiremitlerle kaplanması gerekiyordu ve bu da oldukça masraflıydı.

Çatı için endişelenirken zamanı unutmuştu. Orada ne kadar oturduğunu bilmiyordu, ancak kilise saatinin yediyi vurmasıyla kendine geldi. Arka kapıya çıkarak Lucy'ye seslendi, fakat kızı bahçede yoktu.

Tam Mrs. Vickers'a gitmiş olabilir mi, diye düşünü-nüyordu ki küçük görünüverdi.

Kızın yüzündeki suçlu ifade Claire'in annelik duygularını uyandırmaya yetmişti. En çok korktuğu şey kendisine olan şeyin Lucy'nin de başına gelmesiydi, bu yüzden onun bahçeden dışarı çıkmasına izin vermiyordu. Ama kızının gözlerindeki suçluluk duygusunu görünce onu azarlamakta tereddüt etti. Neredeydin? Onun bu sorusu karşısında küçük kızın yanakları kızardı.

Yürüyüşe çıkmıştım...

Lucy, yanında ben yokken bahçeden dışarı çıkmanı istemediğimi sana söylemiştim. Hadi artık eve gir. Yatma vakti geldi. Yüzlerinde gülümseyen maskelerle etrafta dolaşan dost görünüşlü yabancıların maskelerinin altında gizli olan kötülükleri altı yaşındaki bir çocuğa nasıl açıklayabilirdi?

Bana kızma anne. Lucy gülümseyerek onun elini tutmuştu. Genç kadın içini çekerek vereceği öğütlerin daha ciddi bir duruma kadar bekleyebileceğine karar verdi.

Lucy'nin akşam yemeğini hazırlarken kek kabının boşalmış olduğunu fark etti. Claire hafifçe kaşlarını çattı. Lucy'nin istediği zaman yemek yemesini yasaklamamıştı hiçbir zaman, ama onu bu konuda cesaret-lendirmemişti de. Lucy obur bir çocuk değildi ve yemek aralarında pek bir şey istemezdi, ama bu kek kabının da birkaç saat öncesine kadar dolu olduğundan emindi.

Normal olarak Heather onları okul bahçesinin dışında beklerdi, ama bu sabah orada değildi. Claire merak etmekten alamadı kendini. Küçük kız hasta mıydı acaba? 'Heather'dan ben sorumlu değilim,' diye hatırlattı kendi kendine. Eve dönerken uğrayıp Heather'ı sormasının ne babasını ne de Mr. Roberts'ı memnun etmeyeceğini de biliyordu.

Heather'ın gün geçtikçe kendisine bağlandığının farkındaydı Claire. Küçük kızın bir anneye ihtiyacı vardı ve genç kadın ne kadar önlemeye çalışırsa çalışsın ona bağlanmaktan alamamıştı kendini. Heather onun çocuğu değildi, ama küçük kızın sevgiye ve ilgiye o kadar ihtiyacı vardı ki!

Onun küçük, mahzun yüzünü hatırlayıp Heather'ı merak etti Claire. Küçük kız Mrs. Roberts'tan korkuyordu. Yaşlı kadın ona fiziksel olarak bir zarar verecek kadar ileri gitmiş olamazdı, ama bir çocuğa acı ve korku vermenin başka yolları da vardı.

Tam öğle yemeğinden sonra gidip Heather'ı sormaya karar vermişti ki, kapının çalındığını duydu.

Kapıyı açınca birden nefesi kesildi. Jay Fraser yanında biri kadın iki polisle birlikte kapıda duruyordu.

İlk konuşan kadın polis oldu. Mrs. Richards bir dakikalığına içeri girebilir miyiz?

Claire komşularının ne kadar meraklandığını tahmin ederek onları aceleyle içeri aldı. Diğer polis de Jay Fraser kadar olmasa bile oldukça uzun boyluydu. Yaşlı-cana bir adamdı, iki yetişkin oğlu vardı, hayatından memnun görünüyordu. Ama şu anda o adam da büyük bir endişeyle suskunlaşmıştı. Jay Fraser ise hiçbir yere oturmamış ayakta duruyordu ve çok solgun görünüyordu. Gömleğinin üst düğmeleri açılmış, kravatı gevşemiş, saçları dağılmıştı.

Mrs. Richards, sanırım kızınız Mr. Fraser'm kızının çok yakın arkadaşı.

C laire ortada kötü bir şeyler olduğunu sezmişti.

Evet... evet öyle, diye onayladı boğuk bir sesle. Onlar... onlar çok iyi arkadaşlar.

Şimdi Lucy için duyduğu korkuları Heather için duyuyordu, sanki o küçük kız kendi evladıydı. Titreyerek sandalyelerden birine çöktü.

Ona bir şey oldu, öyle değil mi?

Komiser muavini Holmes suratını buruşturdu. Kötü bir şey olmadığını umuyoruz Mrs. Richards. Ama şu anda ortadan yok olduğunu biliyoruz. Mr. Fraser'ın evindeki yardımcısı bize dün akşam haber verdi. Dün akşam mı?

Evet. Küçük kız dün okuldan çıktıktan sonra eve gelmemiş. Komiser yardımcısı kaşlarını çatarak Jay Fraser'a baktı. Biliyorum beni ilgilendirmez, ama altı yaşındaki bir çocuğun eve tek başına dönmesi biraz... Mrs. Roberts'a Heather'ı okula götürüp getirmesi için talimat vermiştim, dedi Jay dişlerinin arasından.

Claire onun şu anda neler hissettiğini anlayabiliyor ve onun için üzülüyordu. O kadına verdiği talimatların yerine getirilmediği aklına bile gelmemişti tabii. Claire boğuk bir sesle konuşmaya başladı.

Ben... ben onunla eve kadar yürüdüm. Onun yalnız başına gitmesinden hiç hoşlanmıyordum. Yolumuzdan pek uzak değildi zaten...

Komiser muavininin yüzündeki ifade birden aydınlandı. Dün de onunla eve kadar yürüdünüz mü Mrs. Richards?

Şey... evet. Onu her zaman evin bahçe kapısına kadar götürür ve içeri girinceye kadar arkasından bakardım. Ben...

O zaman onu en son gören kişi sizsiniz. Komiser muavini kaşlarını çattı. Mrs. Roberts onun dün okuldan dönmediğini söyledi.

Peki bunu haber vermek için neden bu kadar beklemişti? Claire elinde olmayarak Jay'e baktı ve onun da aynı şeyleri düşündüğünü anladı.

Kızınızla konuşabilir miyiz Mrs. Richards? Çocuklar bazen büyüklere söylemedikleri şeyleri birbirlerine söylerler. Onu korkutacak bir şey söylemeyeceğimizden emin olabilirsiniz, diye ekledi yaşlı adam Clai-re'in yüzündeki ifadeyi görünce.

O ve Heather birbirlerine çok yakındırlar. Claire dudağını ısırarak özür dilercesine Jay'e baktı. Genç adam gözlerini halıya dikmiş öylece duruyordu.

önemli bir şey mi bilmiyorum, ama Heather... Mrs. Robcrts'la pek iyi anlaşamazdı.

Jay'in sertçe içini çektiğini duydu ve aceleyle konuşmasına devam etti. Tabii bu hiçbir şey ifade etmez... ben sadece Mrs. Roberts'm ona pek iyi davrandığını sanmadığımı söylemeye çalışıyorum... Heather çok duygulu bir çocuk.

Mrs. Roberts'm onu kızdıracak bir şey söylemiş olabileceğini mi söylemeye çalışıyorsunuz? O yaştaki çocukların kafaları garip düşüncelerle doludur. Oğlumuzun evi terk etmeye karar verdiği günü hiç unutmuyorum, daha beş yaşındaydı. Neyse ki, komşumuz onu yolda bisikletiyle giderken bulmuştu.

Eğer Heather gitmiş olsaydı biri onu görürdü, diye araya girdi Jay kabaca. Tanrım... o daha bir bebek... Sesi acı doluydu. Bütün gece dışarıda kaldı... neredeyse yirmi dört saat oldu!

Claire onun için üzülüyordu, fakat genç adamın ondan isteyeceği en son şeyin kendisine acıması olduğunu biliyordu. Şu anda cehennem azabı çekiyor olmalıydı. Hangi anne baba çekmezdi ki?

Annesine haber verdiniz mi bayım? diye sordu komiser muavini Holmes.

Jay hayır anlamında başını salladı. Öğrenmek istemeyeceğinden eminim. Heather'ı ona vermek istemiştim, ama o istememişti. Polisin yüzündeki ifadeyi görünce genç adam birden doğruldu, öfkelenmişti. Kızımı çok seviyorum bayım, ama bu, onun bir anneye ihtiyaç duymadığını düşünmemi gerektirmez. Her zaman onunla birlikte olamıyorum. Tanrım! özellikle yaşlı bir bakıcı aramıştım, böyle bir kadının sorumluluklarını daha iyi bileceğini düşünüyordum. Sık sık seyahate çıkmak zorunda kalıyorum, bu yüzden yapabileceğim hiçbir şey yoktu...

Sizi kimse suçlamıyor bayım, dedi Holmes yavaşça. Burada hepimizin çocuğu var ve hepimiz de çocukların nasıl olduklarını biliriz. Kafalarından neler geçtiğini asla bilemezsiniz.

Mrs. Roberts'tan o kadar korkuyorsa, neden bana hiçbir şey söylemedi? Eğer ona bir şey olduysa... biri ona bir zarar verdiyse...

Jay korkularını sözle ifade edemiyordu ve Claire bütün vücudunu bir iğrenme ve acının sardığını hissetti. Eğer babası bilseydi, o da şu an Jay'in bulunduğu duruma düşerdi... ama o ölmüştü ve genç kadın yalnız kalmıştı. Heather'ın güvencede olması için dua etti. Eğer bulunursa babası ne derse desin ona istediği kadar ilgi ve sevgi verecekti. Jay kadar kendisinin de suçu olduğunu düşünüyordu. Heather'ın mutsuz olduğunu biliyordu, fakat Jay'in kendisini etkilemeye çalıştığını düşünmesini gururuna yetiremediği için onunla gerektiği kadar ilgilencmemişti.

Genellikle bu saatlerde gidip Lucy'yi okuldan alırım, dedi polise. Benimle mi gelmek istersiniz, yoksa ben?..

En iyisi siz yalnız gidin, onu korkutmak istemiyoruz. Ona olabildiğince doğal davranmaya çalışın Mrs. Richards. Eğer bildiği bir şey varsa, korkutmadan öğrenmek istiyoruz.

Komiser muavininin sözleri çok mantıklıydı, ama uygulamak oldukça zordu. Heather'm okulda olup olmadığını sorarken Claire'in sesi heyecanla titriyordu, halbuki cevabın ne olacağını çok iyi biliyordu.

Lucy hayır anlamında başını salladı. Claire başını eğip ona baktığında kızının gözlerini kaçırdığını gördü.

Lucy, Heather'ın kaybolması hakkında bir şey mi biliyordu? Serinkanlı görünmeye çalışarak konuşmaya başladı genç kadın. Ah canım, Heather'ın babası bizi evde bekliyor. Heather'ın bizimle birlikte geleceğini düşünmüş.

Lucy hiç cevap vermedi, fakat annesinin avcundaki elinin sıkılması onun bir şeyler bildiğini belli ediyordu.

Claire, Lucy'yi mutfağa götürüp sütlü bisküvisini hazırladıktan sonra oturma odasına girdi.

Sanırım bir şeyler biliyor, dedi komiser yardımcısı Holmes'a.

Onunla konuşmama izin verecek misiniz? Kızınızı korkutmayacağıma söz veriyorum.

Claire durumun ciddiyetini anladığı için buna itiraz etmedi. İki polis memurunu mutfağa götürerek onları Lucy'yle tanıştırdı. Komiser yardımcısının onları küçük kızla baş başa bırakmasını istediğini sezerek mutfaktan çıktı.

Genç kadın oturma odasına girdiğinde Jay Fraser' ın sandalyelerden birine çökercesine oturmuş ve başını ellerinin arasına almış olduğunu gördü. Genç adam onun içeri girdiğini fark edince başını kaldırdı, gözleri büyük bir keder ve acıyla doluydu.

Onu bulmamız için Tanrı'ya dua ediyorum.

Claire içinden gelen bir hareketle elini onunkinin üzerine koydu, Jay'in elleri titriyordu. Lucy'nin bir şey bildiğinden eminim... o kadar suçlu görünüyordu ki. Belki de Heathcr... Birden Lucy'nin izin almadan bahçeden çıkmasını ve kaybolan kekleri hatırladı.

Ne oldu?

Sanırım Heather kaçmış olabilir. Dün akşam Lucy benden habersiz bahçeden dışarı çıkmıştı... ayrıca birkaç kekin kaybolduğunu da fark ettim. Ben...

Claire daha sözünü tamamlayamadan odanın kapısı açıldı ve komiser yardımcısı Holmes kucağında Lucy'yle içeri girdi. Küçük kız hüngür hüngür ağlıyordu.

Ama ben Heather'a söz vermiştim, anneme bir şey söylemeyecektim... Konuşurken dudakları titriyordu. O gelip bizimle yaşamak istiyordu, ama sen olmaz dedin. Mrs. Roberts da onun buraya gelmesine çok sinirlenmiş. Heather babasını istiyordu, ama o burada yoktu....

Masumca söylenmiş bu sözler hem Claire'i hem de Jay'i çok etkilemişti. İkisi de suçluluk ve keder dolu gözlerle birbirlerine baktılar.

Görünüşe bakılırsa Heather geceyi tren yolunun aşağısındaki eski barakalardan birinde geçirmiş, diye açıkladı Holmes. Lucy'ye bunu kimseye söylememesi için söz verdirtmiş.

Mrs. Roberts ona bağırmış... onu ağlatmış, diye hıçkırdı Lucy.

Sanırım memur Ames burada Lucy'yle kalsa iyi olur, öyle değil mi Mrs. Richards?

Claire bunu reddetmeyi aklından bile geçirmedi. Kızını öpüp kucakladıktan ve kimsenin ona kızgın olmadığını söyledikten sonra Jay'in açmış olduğu kapıdan dışarı çıktı.

Barakalar yarım kilometre kadar uzaktaydı, oraya varıncaya kadar kimse tek kelime etmedi. Hepsi de geceyi dışarıda geçiren altı yaşındaki bir kızın başına gelebilecek kötülükleri düşünüyor olmalıydılar.

Barakalara ulaştıklarında komiser yardımcısı Holmes alçak sesle konuştu. İlk giden siz olsanız daha iyi olur sanırım Mr. Fraser. Hâlâ oradaysa onu korkutmak istemeyiz.

Jay'in suratındaki ifadeden zaten kimsenin onu ilk olarak gitmekten alıkoyamayacağmı anladı Claire. Ellerini birbirine kilitleyerek büyük bir heyecanla onun barakaya doğru gidişini seyretti.

Genç adam kapıyı açıp içeri girdi. Claire nefesini tutmuş hayatında hiçbir zaman etmediği kadar içtenlikle dua ediyordu. Başkasının çocuğuna karşı bu kadar derin duygular beslemesi.çok mantıksızdı, fakat o masum çocuğun başına gelebilecek kötülükleri düşündükçe, ki bunları çok iyi biliyordu, ona karşı duyduğu sevgi daha da artıyordu. Jay'in kucağında Heather'la birlikte barakadan dışarı çıktığını görünce hemen onlara doğru koşup ağlayan çocuğu kollarına aldı.

Küçük kız kollarını onun boynuna doladı, minik göğsü hıçkırıklarla sarsılıyordu. Jay o kadar şaşkın görünüyordu ki, adeta şok geçiriyordu.

''Benden korktu! dedi genç adam inanamayarak. Korktu...

Hadi artık eve gidelim, soruları sonra sorarız, diye önerdi komiser yardımcısı Holmes.

Jay kızını almak için ona doğru eğildiğinde Heather sıkıca Claire'e sarıldı. Ben Lucy'lerin evine gitmek istiyorum baba. Eve gitmek istemiyorum!

Claire bakışlarını Jay'den kaçırdı. Onun şu anda neler hissettiğini gayet iyi anlıyordu. Genç adam daha önce ondan hoşlanmamış olabilirdi, fakat bu, şu anda hissettiklerinin yanında hiç sayılırdı.

Hcather'ı tekrar küçük eve götürdüler. Onları görünce Lucy'nin yüzünde rahatlamış, fakat biraz da suçlu bir ifade belirmişti.

Sanırım onu birkaç dakikalığına Mrs. Richards'la yalnız bıraksak iyi olur bayım, dedi Holmes, Jay'e dönerek.

Claire, Heather'ın gözündeki yaşları silmeye çalışırken Jay'in yavaşça onlardan uzaklaşarak komiser yardımcısıyla birlikte mutfağa geçtiğini fark etti.

Heather'ın sakinleşmesi bir hayli uzun zaman aldı. Küçük kızın anlattıkları Claire'in öfkeyle titremesine neden olmuştu.

Genç kadın onu yukarı çıkararak Lucy'nin odasındaki boş yatağa yatırdı. Bunca yorgunluktan sonra küçük kızın derin bir uykuya dalacağını biliyordu. Zavallı yavrucak sadece fiziksel olarak değil, duygusal bakımdan da tükenmişti, uyurken bile Claire'in eline sıkı sıkı yapışmıştı.

Mutfağa indiğinde komiser yardımcısının Lucy'ye bir hikâye okuyarak onu eğlendirmeye çalıştığını gördü.

Mrs. Roberts'tan korktuğu için kaçmış. Claire bitkin bir şekilde konuşuyordu. Bunda bir bakıma benim de suçum var.
Jay Fraser'a baktığında genç adamın yüzünün gölgelendiğini gördü. O demir maskenin altında neler düşündüğünü kim bilebilirdi ki? Önceki gün bize gelmek istemişti ve... ve ben kabul etmemiştim. Ertesi gün izin aldığını söyledi, ben de kontrol etmedim. Ben... Jay'in yüzüne bakamıyordu. Görünüşe bakılırsa izin almamış ve onu akşam eve bıraktığımda Mrs. Roberts çok sinirlenmiş. Heather okuldan dönmeyince zavallı kadın aklını kaçırmış olmalı. Kızcağızı odasına kilitleyerek, babası gelince neler yaptığını ona anlatacağını söylemiş. 'Baban bunu duyunca çok sinirlenecek,' demiş. Genç kadın dudağını ısırdı. Bundan sonrasını anlatıp anlatmamakta tereddüt ediyordu, sonunda anlatmaya karar verdi. Onu işten ayrılmakla tehdit etmiş. Eğer o giderse Heather'ın da bir yurda gönderileceğini, çünkü ne annesinin ne de babasının onu istemediğini söylemiş. Jay'in acı dolu bir ses çıkardığını duydu. İşte bu yüzden kaçmış. Zavallı çok korkmuş.
Bunu bilmiyordum! Genç adam işkence çekiyor gibiydi. O kadına güvenmiştim. Güvenilir biri olduğunu sanmıştım! Böyle olduğu hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu.
Bu hepimizin başına gelir bayım, diye yatıştırmaya çalıştı Holmes. Kendinizi suçlamayın. Amy Roberts'ı yıllardır tanırım. Çocuklardan hoşlanmadığını bilirdim, ama bu kadarını...
Onu derhal işten çıkarmalıyım. Jay kendi kendine konuşuyor gibiydi. Genç adam başını kaldırarak ilk defa dosdoğru Claire'in gözlerine baktı. Çok bitkin görünüyordu.
Onun... onun bu gccc burada kalmasına izin verir misiniz? Ben...
Artık ikinizi yalnız bırakayım bayım. Burada kalmamıza gerek yok...
Komiser yardımcısı ve polis memuru büyük bir anlayış göstererek oradan ayrıldılar. Claire kontrol etmek için odaya girdiğinde kızının televizyonun karşısında oturduğunu gördü.
Genç kadın tekrar mutfağa döndü. Jay Fraser kollarını mulfak tezgâhına dayamış pencereden dışarı bakıyordu. Claire'in içeri girdiğini fark edince oradan uzaklaştı, hareketlerini istediği şekilde kontrol edemiyordu sanki. Çok içki içip sarhoş olmuş biri gibiydi, birden iki yana sallandı, yüzü korkulacak bir şekilde sararmıştı.
Banyo nerede? diye sordu boğuk bir sesle. Claire aceleyle ona banyoyu gösterdikten sonra oradan gelen sesleri düşünmemeye çalıştı. Şok herkesi değişik bir şekilde etkilerdi. Şu anda kendisi de en az Jay kadar acı çekiyordu.
Aşağı indiğinde yıllarca yaşlanmış gibi görünüyor-, dıı Jay. Yavaşça mutfağın kapısına yaslanarak konuşmaya başladı. Sizden özür dilemem gerekiyor. Birden titredi. Tanrım, ona neler olabileceğini düşündükçe... Neler hissettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.'* Çocuğunun mutsuz olduğunu

öğrenen her anne baba gibi o da şu anda büyük bir ıstırap duyuyordu. Claire onu rahatlatmak istiyordu, fakat ona ne diyebilirdi ki?
Siz elinizden geleni yaptınız. Bu kolay... Hayır, elimden geleni yapmadım. Eğer onun için en iyisini yapmış olsaydım doğru dürüst bir annesi olurdu. Kararmış gözleri birden Claire'in üzerine dikildi. Szin gibi biri. Onun duyguları ve korkuları hakkında benden daha çok şey bilmeniz beni ne hale getiriyor bir bilseniz... Siz okuldan sonra onu eve birakır-ken ben...
Siz hiçbir şey bilmiyordunuz, bilemezdiniz. Yerinizde olsam ben de yaşlı bir kadına güvenirdim. Ortada iyi gitmeyen bir şeyler olduğunu anlamalıydım. Lanet olsun, her şeyi biliyordum. Durmadan sizin hakkınızda konuşuyordu ve ben ısrarla onu dinlemiyordum. Çok kötü bir yıl geçirdim, diye ekledi yavaşça. On sekiz ay önce karımdan resmen boşandım. Sanırım bütün hikâyeyi duymuşsunuzdur: Kocasının iş arkadaşıyla ilişkiye giren kadın evini terk eder. Susie asla çocuk istememişti. Hamile olduğunu öğrendiği zaman kürtaj olmakta kararlıydı...
Claire onun, şimdiye dek kimseye anlatmak istemediği şeyleri anlattığını biliyordu. Geçirdiği şok ve duyduğu korku bütün savunma mekanizmalarını ortadan kaldırmıştı. Genç adam kiminle konuştuğunun farkında bile değildi, içini boşaltması gerekiyordu.
Heather'la hiç ilgilenmezdi ve kızım bunu hissedebiliyordu. Boşandığımızda onu istemediğini söylediği zaman sevinmiştim, çünkü o benim kızımdı ve onu seviyordum. Bunu öyle bir şekilde söylemişti ki, sanki Claire'in bundan şüphe duyduğunu düşünüyordu. Susie'yle olan deneyimimden sonra bir daha asla evlenmemeye karar verdim, bir daha hiçbir kadının beni o duygusal karmaşaya sürüklemesine izin vermeyecektim. Ama bu o kadar kolay değil, insanların bazı ihtiyaçları var. Claire'in donup kaldığını fark etmemişti. ''Çok geçmeden yalnız bir adamın yatağını paylaşmak için can atan bir sürü kadın olduğunun farkına vardım. Heat-her'ın bir anneye ihtiyacı olduğunu söyleyen kadınların sayısını unuttum.
Bakışlarından artık Claire'in nasıl biri olduğunu anladığı anlaşılıyordu.
''Sizin hakkınızda yanlış yargılara varmışım ve bunun için çok üzgünüm. Ama o akşam Amerika'dan daha yeni dönmüştüm, Oradaki iş arkadaşlarımın eşleri bana uygun bir kadın bulmak için çabalayıp duruyorlar. Heather'ın bir anneye ihtiyacı olabilir, fakat ben ikinci bir eş istemiyorum. Parmaklarını gür saçlarının arasından geçirdi. ''Şimdi ne yapacağım?
Genç kadın ne diyebilirdi ki? Bilmiyorum. Ben de öyle.
Jay içini çekerek kapının yanından ayrıldı. Bu kadar gergin ve kederli bir durumdayken bile genç adamın çevresinde manyetik bir çekicilik vardı sanki. Claire bunu hissediyordu, bu yüzden biraz geri çekildi. Jay bunu fark edince hafifçe kaşlarını çattı.
Sana söylediklerim için özür dilerim. Onları anlatmama hiç gerek yoktu, ama Amerika'da benim için yaptıkları çöpçatanlıklardan öylesine usanmıştım

ki. Durmadan Heather'm bir anneye ihtiyacı olduğunu söylüyorlardı. Döndüğümde sen de bunu söyleyince... Heather'a anne olarak kendimi düşündüğümü sandınız, diye tamamladı Claire kuru bir sesle. Evet, bunu anlıyorum, ama çok haksız davrandınız. Hayatıma bir erkeğin girmesini asla istemiyorum.

Jay kaşlarını çattı. Çok kaba davrandım.

Aralarında bir sessizlik oldu, ama bu hiç de rahatsız edici bir sessizlik değildi. Aslında, odaya garip bir huzur getirmişti sanki.

Eğer izin verirseniz daha sonra gelip Hcathcr'ı görürüm. Burada sizinle kalabilir mi?

Bunu sormanın ona ne kadar zor geldiğini anlıyordu Claire. Lucy'yi tek başına yetiştirmeye çalışırken bu duyguyu çok yaşamıştı. Kimseden yardım istemeden bu işi başarmakta kararlıyken birinden yardım istemek insanın gururunu kırıyordu, ama bazen gerçekten yardıma ihtiyaç duyulan zamanlar oluyordu. Genç kadın yüzüne düşen saçlarını geriye itti. Heather burada istediği kadar kalabilir. Onu çok seviyorum, bunu biliyorsunuz. Bir an durarak doğru kelimeleri seçmeye çalıştı. Lucy'ye hiç benzemiyor, öylesine hassas ve... ve sevgiye o kadar ihtiyacı var ki...

Belki de Lucy'nin tattığı sevgi ve güveni tatmadı-ğındandır. Genç adamın gözleri acıyla gölgelenmiş-ti. Artık dönmeliyim. Mrs. Roberts'la konuşmak istiyorum. Yine de bütün suçu ona yükleyemiyorum, benim her şeyi bilmem gerekirdi. Ama yaşlı kadın bana o kadar güven verici görünmüştü ki. Referansları çok iyiydi!

Ev işlerinde iyi olabilir, dedi Claire nazikçe. Onun nasıl hayal kırıklığına uğradığını ve suçluluk duyduğunu anlıyordu. Ama ev işlerinde iyi olan her kadın iyi bir...

Anne değildir, öyle değil mi? Haklısın, şimdi bunu çok daha iyi anlayabiliyorum. Şimdi yukarı çıkıp gitmeden önce Heather'a bir bakayım.

Claire onunla gitmedi, bazı şeylerin kimseyle paylaşılmayacak kadar özel olduğunu biliyordu.

Hâlâ uyuyor, dedi Jay aşağı indiğinde. Ben daha sonra gelirim. Claire onunla birlikte kapıya kadar yürüdü. Genç adam tam kapıdan çıkarken ona döndü.

Size teşekkür etmedim. Sesi boğuk çıkmıştı. Teşekkür edilecek bir şey yok.

Claire gerçekten böyle hissediyordu. Eğer Heather onu tanımış olmasaydı, belki de evden kaçmayı aklına bile getirmezdi. Genç kadın kendisini sevmesi için küçük kızı cesaretlendirmcmişti. Ama acaba farkında olmadan ona bir zarar mı vermişti?

Bölüm Üç

Jay geldiğinde kızların ikisi de akşam yemeklerini yiyip pijamalarını giymişlerdi, ikisi de Lucy'nin odasında kalıyorlardı, fakat Claire, Jay'le Heather'ı yalnız bırakmak için kızını aşağı indirdi.

Lucy'yle birlikte aşağı ineli henüz on dakika geçmemişti ki Jay Fraser oturma odasına geldi. Her zaman çok güçlü biri olan genç adam şu anda çok kolay inci-nebilecekmiş gibi görünüyordu.

Biraz gelebilir misin?'* dîye sordu Jay yavaşça. Heather hâlâ ona kızgın olduğumu sanıyor, cezalandırılmayacağına bir türlü inanmak istemiyor.

Genç kadın yukarı çıktığında Heather, yatağın bir köşesine kıvrılmış ağlıyordu. Küçük kız Claire'i görür görmez hemen kendini onun kollarına attı. Kucağında tuttuğu çocuğun başının arkasından baktığında Jay Fraser'ın öfke dolu yüzüyle karşılaştı genç kadın. Ne gariptir ki, bir ay önce bu adamla ikinci bir kez karşılaşmaktan neredeyse korkuyordu, oysa şimdi onu bir erkek olarak değil, bütün korkularıyla, kuşkularıyla bir insan olarak görüyordu. Ona her şeyin düzeleceğini söylemek istendi.

Claire göğsündeki başı yavaşça okşadı. Ağlama Heather, baban sana kızgın değil. Seni çok merak etti, hepimiz ettik.

Mrs. Roberts babamın beni odama kilitleyeceğini ve hiç yemek vermeyeceğini söyledi.

Mrs. Roberts gitti artık. Baban sana başka bir bakıcı bulacak.

Ben eve gitmek istemiyorum! Yüzü Claire'in göğsüne gömülü olduğu halde, Heather'ın sesi yeterince net çıkmıştı. Burada seninle kalmak istiyorum, senin annem olmanı istiyorum.

Claire, Jay Fraser'a bakamıyordu. Genç adam ne düşünüyordu acaba?

Genç kadın zorlukla yutkunarak boğuk bir sesle konuşmaya başladı. Heather, seni ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun, ama ben senin annen değilim... Ama olmanı istiyorum. Genç kadın gözyaşlarını tutabilmek için dudağını ısırdı. Şimdi ne diyecekti.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Lucy kaşlarını çatarak içeri girdi. Burada ne yapıyorsunuz? Bu soruyu Claire'e sormuştu, fakat hayran gözlerle Jay'e bakıyordu. Genç kadın şaşırarak kızının doğru Jay'e gittiğini gördü. Küçük kızı şimdiye kadar hiçbir erkeğe bu kadar yakınlaşmamıştı.

Heather burada benimle kalabilir mi? diye sordu Lucy genç adama. Annem ona bakabilir, ayrıca hep onunla birlikte oynarız...

Jay ve Claire birbirlerine baktılar. Lucy, sanırım senin ve Heather'm yatma vaktiniz geldi.

Claire bir öneride bulunmak istiyordu, fakat Jay Fra-ser'ın bunu reddetmesinden korktuğu için kızların önünde bu konuyu tartışmak istemiyordu. Genç adamı kabul etmek zorunda kalacağı bir durumda da bırakmak istemiyordu.

Heather'ı tekrar yatağa sokarak eğilip yanaklarına bir öpücük kondurdu. Lucy de kendi yatağına yatıp annesine öpücük verdikten sonra Jay'e döndü. Siz de bizi öpmeyecek misiniz?

Jay'in yüzündeki ifadeyi görünce gülümsememek için kendini zor tuttu Claire. Genç adam Lucy'nin ricasına uyarak önce onu sonra da Heather'ı öptü. Ancak Heather hafifçe ondan uzaklaştı.

Aşağı indiklerinde birer kahve içmelerini önerdi Claire, fakat o kabul etmedi.

Eve gidince zaten çok zor uyuyacağımı sanıyorum, bu yüzden şimdi bir de kahve içmeyeyim. Ayrıca kırk sekiz saatten az bir süre sonra Amerika'ya uçmak zorundayım. Kahveden çok, sert bir viskiye ihtiyacım var.

Üzgünüm, ama evde viski yok, diye özür diledi Claire. Genç adam hayır anlamında başını salladı.

Olsa da içemezdim zaten, araba kullanıyorum.

Onun böyle ayakta durması genç kadının sinirlerini bozuyordu. 'Ayakta duracağına bir yere otursa keşke,' diye düşündü. Onunla böyle yalnız kalmak garip bir huzursuzluk duymasına neden olmuştu. Ne kadar zararsız olursa olsunlar erkeklerle birlikte olduğunda hep böyle şeyler hissediyordu. Jay rahatsızca yerinden kıpırdadığında Claire elinde olmayarak bir adım geri çekildi, genç adam kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

Kızların yanmdayken bir şey söylemek istemedim, ama... Heather'a bir bakıcı bulununcaya kadar onun burada kalmasından zevk duyacağımı bilmeni istedim.

Genç kadın bunları söyledikten sonra odada uzun bir sessizlik oldu. Bu yardım teklifinin arkasında da hâlâ başka nedenler olduğunu düşünmüyordu herhalde bu adam. Claire çekinerek ona baktı, ama yüzündeki ifadeden bir şey okumak imkânsızdı.

Bak, eğer düşündüğün buysa... kendime bir koca istemediğimden emin olabilirsin... Bunları neden söylüyordu sanki? Burada önemli olan Heather'dı, babasının ne düşündüğü değil.

Jay Fraser bir kadın olmuş olsaydı, ona böyle bir teklifte bulunmak genç kadın için hiç de bu kadar garip olmazdı, ama genç adamın daha önce söylediklerinden sonra Claire, yaptığı bu teklifin yanlış anlaşılmasından korkuyordu.

Aralarındaki sessizlik uzadıkça uzamıştı. Claire kalbinin deli gibi attığını hissediyordu. Ne düşünüyordu bu adam? Neden bir şey söylemiyordu?

Sonunda Jay konuşmaya başladı. Kendimden utanıyorum. Hak ettiğimden çok daha iyi davranıyorsun bana. Tanıdığım bir sürü kadın yardım etmeleri için onlara yalvarmamdan zevk duyarlardı. Bu, eski karımın da çok iyi başardığı bir sanattı.

Onu... Onu hâlâ seviyor musun?

Bunu söyler söylemez Claire'in yüzü utançtan kıpkırmızı olmuştu. Onu ne ilgilendirirdi sanki? Bakışlarını ondan kaçırarak konuşmaya başladı, özür dilerim, bunu sormamam gerekiyordu.

önemli değil. Bunu ilk soran sen değilsin. Hayır, artık onu sevmiyorum. Çocuğunu kabul etmeyen bir kadını sevebilecek bir erkek düşünemiyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, tutkulu aşkın var olduğuna artık inanmıyorum. Sadece fiziksel arzular ve bir de benim Heather'a duyduğum gibi bu arzulara yer olmayan sevgiler var. Peki ya sen... sen Lucy'nin babasını hâlâ seviyor musun?..

Claire'in yüzü birden bembeyaz olmuştu, gözleri acıyla parlıyordu. Bu çok normal bir soruydu, onun Lucy'nin babasına karşı hissettiklerini Jay nereden bilebilirdi? Genç kadın bunları ne ona, ne de bir başkasına asla söyleyemezdi.

Ben...

Boş ver, bunu hiç sormamalıydım. Sanırım bir daha bir araya gelmenize imkân yok.

Jay onu bütünüyle yanlış anlamıştı. Claire rüyadaymış gibi boğuk bir sesle konuştu. Ben... o öldü... Ah, anlıyorum. Çok özür dilerim.

Çok... çok uzun zaman önceydi. Lucy daha doğmamıştı. Yalan söylüyordu. Lucy'nin babasının hayatta olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu, nerede olduğunu da bilmiyordu. Onu tanımıyordu bile, onun hakkında hatırladığı tek şey küçük bir sesti. Genç kadın bunları hatırlayınca acıyla titredi, düşüncelerini o kötü anılardan ayırmaya çalıştı. Heather hakkın-daki teklifime ne diyorsun?

Eğer bir süre burada kalabilirse sana minnettar kalırım. Mrs. Roberts'ın yerine başka birini bulmalıyım tabii.

Acele etmene gerek yok. Heather'ı çok seviyorum. Evet, bunu görüyorum.

Onda beni çeken bir şey var, Lucy'nm duymadığı bir şey bu, yalnızlık. Claire bir anda ne dediğinin farkına vararak sustu.

Evet, kızım çok yalnız. Susie ona karşı hiçbir zaman bir anne gibi davranmadı. Onu istemiyordu bile... Genç adam daha fazla bir şey söylemedi. Claire, onun evliliği ve kızı hakkında kimseyle konuşmak istemediğini fark etti.

Aralarında çok ince, garip bir bağ oluşmuştu sanki ve bu, Claire'i korkutuyordu. Cinsel açıdan ondan korkmasını gerektiren bir şey olmadığını biliyordu genç kadın. Jay Fraser gibi bir adamın kadınları zorlaması gerekmezdi.

Claire'in gözleri genç adamın üzerinde dolaştı. Geniş omuzlarını sımsıkı saran gömleğiyle çok çekici görünüyordu. Genç kadın bunu fark edince hoşnutsuzlukla gözlerini ondan uzaklaştırdı.

Heather burada kaldığı sürece evin harcamalarına katkıda bulunmama izin vermelisin.

Hayır! Claire bu teklifi derhal ve sertçe reddetmişti. Bunu yapmana izin veremem.

Jay kaşlarını çattı, Claire onun kimseye borçlu kalmak istemediğini biliyordu.

Eğer benden para almayı kabul etmiyorsan, yaptığın bu iyiliğin karşılığını ödemek için bir yol bulmalıyım. Genç adam saatine baktı. Artık gitsem iyi olur. Amerika'dan bir telefon bekliyorum. Yarın gelip He-ather'ı görürüm, tabii izin verirsen.

Claire onu kapıya kadar geçirdi ve genç adamın arabasına binip uzaklaşmasını seyretti. Eve girip kapıyı kapadığında kendini çok yorgun ve bitkin hissediyordu, ama hemen uyuyamayacak kadar sinirliydi de. Ya He-ather'a bir şey olsaydı... Sanki o küçük kız kendi çocuğuydu. Ona fazla bağlanmamalıydı, en önemlisi Hc-ather'ın kendisine bağlanmasına izin vermemeliydi. Bunun yerine, küçük kızı babasının onu sevdiğine inan-dırmalıydı. Buradan ayrıldıktan sonra mutlu bir şekilde babasına dönmeliydi.

Jay ertesi gün geldiğinde Claire baba ile kızı baş başa bırakmak istediyse de Lucy genç adamın kendisiyle oynamasını isteyerek onun yanından ayrılmak istemedi. Heather ise devamlı Claire'in yanında kalmak istiyordu.

Hafta sonlan evde olduğun zamanları bana haber verirsen, Heather'ı sana getirebilirim.

Bu iyi olur sanırım, çünkü şu anda Heather'a zalim bir baba gibi görünüyorum.

Bütün bunlar Mrs. Roberts yüzünden oldu. O kadın Heather'ı korkutmak için seni kullanıyordu. Kızın bunların üstesinden gelecektir, o seni seviyor Jay. Ona ilk kez adıyla hitap etmişti. Bunu duyunca genç adamın gözleri koyulaşmıştı.

Dönmeden önce seni Amerika'dan ararım.

Güle güle öpücüğü için ona koşan Lucy olmuştu, Heather ise geride kalıp onları seyretmekle yetinmişti. Jay hafifçe gülümsemişti, fakat Claire onun ne kadar acı çektiğini anlayabiliyordu.

Aradan iki ay geçmiş, fakat Jay hâlâ Heather için bir bakıcı bulamamıştı. Bu süre içinde Heather çok daha canlı bir çocuk olmuştu. Artık babasının dönüşünü büyük bir heyecanla bekliyor ve onu görür görmez kucağına atılıyordu. Claire, küçük kızın Mrs. Roberts'm tehditlerini unutmuş olduğunu umuyordu.

Ekim ayı çok yağışlı ve rüzgârlı geçiyordu. Çatıdaki sallanan kiremitler birer birer aşağı düşüyor ve genç kadın kara kara çatıyı nasıl onartacağını düşünüyordu.

Jay cuma günü eve dönecekti. Claire, Whitegates'e gidip merkezi ısıtmayı açmayı unutmamalıydı. Jay evin anahtarını ona haftalar önce vermişti, fakat genç kadın fazla gerekli olmadığı sürece onu kullanmak istemiyordu. Jay dönmeden önce eve gidip buzdolabında-kilcri kontrol etmeyi alışkanlık haline getirmişti genç kadın, ama hiçbir zaman bundan ileri gitmemişti. He-ather'ı bıraktığı zamanlarda bile Jay'in bütün ısrarlarına rağmen kızıyla birlikte yemeğe kalmıyordu.

Jay, diğer erkekler gibi onu rahatsız etmiyordu. Ondan korkmuyordu ve onun yanındayken neden bu kadar heyecanlandığını anlayamıyordu. Belki de bu, ilk karşılaşmalarında aralarında geçen konuşmadan dolayıydı. Genç kadın Jay'de onun peşinden koştuğu izlenimini bırakmamakta kararlıydı. Bu gerçekten de yapmak istediği en son şeydi! Mantığı onun ne kadar çekici ve erkeksi bir adam olduğunu kabul ediyordu. Kadınların çok çekici bulduğu bir güç vardı onda. Ama Claire diğer kadınlar gibi değildi, Jay'deki bu çekicilik onu korkutuyordu. Onun bir erkek olduğunu unutabildiği sürece, Jay'le sohbet etmek çok hoşuna gidiyordu. Onun dokunmayı seven erkeklerden olmadığına memnundu Claire. Böyle olsaydı, dayanamayacağını biliyordu.

Claire kızlarla birlikte okula doğru ilerlerken Mrs. Vickers kapıya çıkmıştı.

Bu gece fırtına kopması bekleniyor, diye uyardı yaşlı kadın. Umarım çatılarımız buna dayanır.

Claire de aynı şeyi umuyordu. Genç kadın eve döndüğünde caddenin karşı sırasındaki ağaçların şiddetli rüzgârla bir o yana bir bu yana sallandıklarını gördü. Bütün yaprakları dökülmüş, dalları çırılçıplak kalmıştı. Kış bu yıl erken bastıracaktı.

Bütün sabahı mutfakta geçirdi Claire. Kızlara ve kendisine yiyecek bir şeyler hazırladı. Lucy ve Heather'ı okuldan aldıktan sonra eve döndüler, Heather içeri girer girmez mutfaktan gelen kokuları almıştı.

Elmalı kek mi yaptın? diye sordu Claire'e heyecanla.

Haklıydı, kendi ağaçlarından topladığı elmalarla pişirmişti Claire.

Babam bunu çok sever. Belki ona da bir parça götürürüz, ne dersin?

Götürmemeleri için hiçbir neden yoktu aslında. Claire her zaman Mrs. Vickers'a da verebilmek için biraz fazla pişirirdi. Genç kadın yine de tereddüt ediyordu, Jay bu küçük hediyeyi yanlış anlayabilirdi. Ama bunu altı yaşındaki küçük bir kıza anlatmak imkânsızdı.

Belki gelecek sefer. Bunu Mrs. Vickers için pişirdim, o da elmalı keki çok sever. Hem bir dahaki sefere sen de yardım edebilirsin. Eminim baban bundan çok hoşlanacaktır.

Ben de yardım ederim, diye lafa karıştı hemen Lucy. Ona benim insan şeklindeki zencefilli çöreklerimden yaparım.

Claire hafifçe gülümsedi, böyle bir hediye alınca Jay'in suratında belirecek ifadeyi düşünüyordu. Canı istese de istemese de o çörekleri yiyeceğini bilecek kadar tanıyordu onu genç kadın.

Bir saat kadar sonra kızların ikisi de iyice hızlanan yağmura karşın botlarını ve yağmurluklarım giymiş ve hep birlikte VVhitegates'e doğru yola çıkmışlardı. Bomboş köy yolunda ilerlerken kızların ikisi de Claire'in ellerine sıkı sıkı yapışmışlardı. Neyseki rÖzgâr arkalarından esiyordu, yoksa nasıl yürürlerdi bilmiyordu genç kadın. Okuldan eve dönerlerken gökyüzünü kaplayan kara yağmur bulutları bir fırtınanın geleceğini haber veriyordu zaten. Daha şimdiden birçok ağacın dalları rüzgârdan kopmuştu. Claire

bunları görünce kendi bahçelerindeki meyve ağaçlarına dikkat edecek birini bulması gerektiğini düşündü.

Yağmur damlaları büyük bir şiddetle yüzlerine çarpıyordu. Kızların üzerlerindeki yağmurlukların kapşon-ları olduğundan onlar tamamen kuru kalmışlardı, fakat Claire'in yağmurluğunun kapşonu yoktu ve genç kadın böylesine rüzgârlı bir havada şemsiye taşımanın delilik olacağını düşündüğünden şemsiyesini yanma almamıştı. Saçları sırılsıklam olmuştu, bu yolu her zaman büyük bir zevkle yürürdü, oysa şimdi bir an önce Whitegates'e ulaşmak için sabırsızlanıyordu.

Daha önce, alışverişten dönerken uğrayıp kaloriferleri çalıştırdığı için ev sıcacıktı. Lucy ve Heather'ın üzerindeki ıslak giysileri mutfakta çıkararak bir yere asıp kurumaya bıraktı Claire.

Jay'in uçağı bu saatlerde gelmiş olmalıydı, ama kötü hava şartlan yüzünden biraz gecikmiş olabilirdi. Claire saatine bakarak kaşlarını çattı. Saat daha yeni beş olmuştu, fakat hava daha şimdiden kararmıştı.

İki kızın da terliklerini giyip giymediklerini kontrol ettikten sonra oturma odasına gidip televizyon seyretmelerini kabul etti.

Ev çok pahalı eşyalarla döşenmiş olmasına rağmen, Claire'e sıcak bir yuva havasını vermiyordu hiçbir zaman.

Mutfak bütünüyle elektrikli cihazlarla donatılmıştı, bu aletlerin hepsinin de çok pahalı oldukları kesindi, fakat gri ve beyazdan oluşan dekor mutfağa soğuk bir hava veriyordu. İçinde çalışmaktan zevk duyacağı bir mutfak değildi bu. Fazlasıyla parlak ve temiz bir görünüşü vardı, evin bir parçasından çok magazin dergilerindeki reklamlardan birine benziyordu. Bu çok değerli eşyaların üzerinde parmak izleri bırakmaktan korktuğu için kendini bu mutfakta bir türlü rahat his-scdcmiyordu Claire.

Evin diğer bölümlerindeki görüntü de aynıydı: Fazlasıyla temiz ve soğuk. Bu dekoru kimin seçtiğini sık sık merak ediyordu. Jay mi, karısı mı? Küçük bir çocuğu olan hiçbir kadının beyaz halı ve beyaz deri koltuklardan oluşan bir dekor seçebileceğini sanmıyordu Claire, ama çalışma odasındaki beyaz keçi postunu da Jay'in seçmiş olabileceğini düşünemiyordu.

Beyaz saflık demekti, aynı zamanda karın da rengiydi. İşte Claire evin dekorunu böyle algılıyordu, soğuk ve cansız.

Fırını yaktı ve o sabah alışverişten dönerken bıraktığı güveci buzdolabından çıkardı. Genelde Jay'e yemek hazırlamazdı, fakat bu gece başkaydı. Genç adam geldiğinde çok yorgun ve üşümüş olacaktı.

Claire ve kızlar yemeklerini evde yemişlerdi. Bu mutfaktaki beyaz mermer masaya bir şey dökülmesini istemiyordu.

Jay evin temizliğini yaptırmak için bir temizlik şirketiyle anlaşmıştı, fakat henüz Heather'a bakacak birini bulamamıştı. Claire bu işe içten içten seviniyordu ve ayrılma zamanı geldiğinde Heather'ı çok özleyeceğini

biliyordu. Lucy hiç karşı koymadan annesini arkadaşıyla paylaşıyor ve en ufak bir kıskançlık göstermiyordu.

Mutfağın içinde dolaşırken birden kaşlarını çattı genç kadın. Heather'ın geleceğinin nasıl olacağını merak ediyordu. Belki babası bakıcılarla anlaşamayıp yatılı bir okula gönderecekti. Böyle bir hayat birçok çocuk için yetişkinliğe iyi bir adım olabilirdi, fakat Heather öylesine hassas ve duygulu bir çocuktu ki! 'Jay'in, kızının hayatında yapacağı düzenlemeler seni hiç ilgilendirmez,' dedi genç kadın kendi kendine. Ama ne kadar mantığıyla hareket etmeye çalışırsa çalışsın Heather'la aralarında oluşan sevgi bağını kesinlikle yok edemezdi. Ondan ayrıldığı zaman kendi çocuğunu kaybetmiş gibi olacaktı. Küçük kızın ihtiyacı olan sevgi ve ilgiyi bir başkasının gösterip gösteremeyeceğini merak ediyordu. Onu endişelendiren tek şey bu değildi. Küçük kızın hayatından çıkıp gittiğinde Heather aldatıldığını düşünecekti.

Claire dışarıda Jay'in arabasının sesini duyduğunda saat yedi olmuştu.

Jay geldi!'' Claire kızının kolunu tutarak onu daha sakin davranması için uyardı.

Jay, Heather'ın babası Lucy.''

Bütün bunlara rağmen Heather, Lucy'nin her zaman yaptığının aksine kapıya koşarak babasını kucaklamak için hiç acele etmedi.

Genç adam kapıdan içeri girer girmez Claire onun ne kadar yorgun olduğunu anladı. Küçük valizini kapının yanma bırakarak bitkin bir şekilde suratını buruşturdu.

Özür dilerim, geç kaldım, ama uçak rötar yaptı.

Öyle olacağını tahmin etmiştik. Claire, Heather'ı hafifçe babasına doğru itti, ama küçük kız içini çekerek omuzlarını silkmekle yetindi.

Lucy ona doğru koşarak genç adamın dizlerine yapışmıştı bile, küçük yüzünü kaldırmış onun kendisini öpmesini bekliyordu.

Kucağında küçük bir kızla orada dururken bile üzerinde babacan bir hava yerine, erkeksi bir çekicilik taşımayı başarıyordu Jay.

Saçları uzamış ve biraz kilo vermişti. Claire birden onun için endişelenmesinin ne kadar gereksiz ve aptalca olduğunu fark etti.

Güzel kokular geliyor.

Güveç yaptım, aç olacağını düşündüm. öyleyim. Bir duş alıp üzerimi değiştirmek için vaktim var mı?

Claire evet anlamında başını salladı.

İyi. Kim bana bir içki getirecek? diye sordu Jay, Heather'a bakarak.

Ben getiririm! Lucy hemen büyük bir hevesle ortaya atılmıştı. Claire hafifçe içini çekti.

Neden ikiniz birlikte getirmiyorsunuz? dedi genç adam onun bu isteğini görünce. Fazla uzun sürmez, diye söz verdi daha sonra Claire'e dönerek. Aşağı yukarı on dakika sonra buradayım.

Genç kadın, Jay'in sevdiğini bildiği viski sodayı bardağa doldurduktan sonra dökmemesini tembih ederek Heather'a verdi. Jay'in odasının yerini biliyordu, fakat şimdiye kadar hiç içeri girmemişti. Merdivenlerin başında durmuş kızların dikkatle yukarı çıkmalarını izlerken birden Jay'in elbiselerden kurtulmuş ince vücudu gözünün önüne geldi.

Genç kadın birden titredi, gözlerini kapayarak bu görüntüyü aklından uzaklaştırmak istedi. Gözlerini açtığında şiddetli bir şekilde titrediğini fark etti. Şimdiye kadar hiç çıplak bir erkek görmemişti ve görmek de istemiyordu. Peki gözlerinin önüne gelen o görüntü neydi?

Jay sözünde durarak on dakika içinde aşağı indi. Bir blucin ve üzerine de pamuklu bir gömlek giymişti. Saçları hâlâ ıslaktı ve sabununun erkeksi kokusu bütün mutfağı kaplamıştı. Claire bunu fark edince ondan biraz uzaklaştı.

Genç adam kaşlarını çatmıştı, dudaklarının kısılmasından onun bu hareketinden hoşlanmadığı belli oluyordu.

Senin üzerine atlamayacağımı bilmen gerekir Claire.

Genç kadının yüzü kıpkırmızı olmuştu. Bunu biliyorum.

Peki o zaman neden bu kadar bariz bir şekilde geri çekildin?

Belki de ben etrafında fazla boş yer kalmasını seven insanlardanım.

Belki, ama bir zamanlar birinin o boş yere girmesine izin vermiş olmalısın. Jay anlamlı anlamlı Lucy' ye bakıyordu.

Claire sinirli bir şekilde alt dudağını ısırdı. Ona ne cevap vereceğini bilmiyordu. Fakat sonra şaşırarak genç adamın yavaşça özür dilediğini gördü.

özür dilerim. Bundan önceki gecem tam bir cehennem gibiydi, üstüne bir de uçağın rötarı gelince... Bütün bunlar demin söylediklerim için bir neden sayılmaz, biliyorum. Eve dönüp seni burada bulmak çok güzel Claire.

Ben... biz şimdi gitmek zorundayız. Bakışlarını ondan kaçırarak yemeğini genç adamın önüne koydu. Geç oldu...

Böyle bir gecede eve yürüyerek dönemezsiniz. Yemeği bitirdikten sonra sizi oraya arabayla bırakırım. Claire onun ne kadar yorgun olduğunu biliyordu ve böyle kötü bir gecede onu bir daha dışarı sürüklemek istemiyordu, ama onunla tartışmadı, Jay'in ne kadar kararlı olduğunu sezmişti.

Sana bir kahve yapayım.

Biliyor musun, yemek ne kadar lezzetli olursa olsun yalnız başına yemek insana o kadar zevk vermiyor. Gelecek sefer hep birlikte yiyelim, olmaz mı? Claire bunu duyunca şaşkınlıkla ona baktı. Aralarında bir bağ oluşmaması için elinden geleni yapmıştı, fakat şimdi Jay tıpkı bir aile gibi birlikte yemek yemelerini öneriyordu...

Genç kadın düşüncelerinin daha ileri gitmesini önlemek için aceleyle konuştu. Kızların yemeklerini burada yemelerini istemiyorum. Her şey o

kadar temiz ve lekesiz ki... Jay kaşlarını çatmış onu dinliyordu. Etrafı kirletmelerinden korkuyorum.

Genç adam sanki ilk kez görüyormuş gibi gözlerini mutfakta dolaştırdı.

Evin dekorunu ve eşyaları Susie seçmişti.

Çok seçkin ve lüks. Claire onun eski karısını eleştirdiğini düşünmemesi için hemen konuşmaya başlamıştı. Ama..

Ama bir hastane kadar temiz, diye onun sözlerini tamamladı Jay. Senin evine hiç benzemiyor, seninki tam bir yuva, öyle değil mi?

Claire dudağını ısırdı, ona bakamıyordu.

Bir yeri yuva haline getiren kadındır, mobilyalar değil...

Genç adam birden önündeki tabağı uzağa itti. Claire onun eski karısını düşündüğünü sanıyordu. Belki de onu sevmediğini söylemesine rağmen, onu hâlâ özlüyor ve kimsenin bunu bilmesini istemiyordu.

Arabayla Whitegates'den ayrıldıklarında saat sekiz olmuştu. Kızlar arkada, Claire ise önde, Jay'in yanında oturuyordu.

Köy yolunda ilerlerken etrafta bir canlılık olduğunu fark etmişti genç kadın. Köşeyi döndüklerinde bunun nedenini anladı ve hiç hareket etmeden arabanın camından dışarı bakakaldı.

Ağaçlardan biri fırtınada uçmuştu. Ve koca ağaç caddenin üzerinden geçerek tam karşıdaki evin, Claire'in evinin damına inmişti. Genç kadın hiçbir şey söyleyemiyor, sadece Jay'in yüzüne bakıyordu. Genç adam gördüklerine inanamıyordu sanki. Claire onun neden bu kadar şaşırıp, şok geçirdiğini anlamamıştı. Birden fark etti... Heather, Lucy ve kendisi ağaç düştüğü anda evde olabilirlerdi. Heather, şimdi duvarında kocaman bir delik bulunan o yatak odasında uyuyor olabilirdi.

Ben... Claire ne yaptığının farkında olmadan arabanın kapısını açmaya uğraşıyordu. Evin etrafını büyük bir kalabalık sarmıştı.

Sen burada kal. Jay onu kolundan tutarak hareket etmesini engelledi, sesi hiçbir zaman olmadığı kadar sertti. Ben evle uğraşırım, sen kızlara bak.

Claire bunun yalnızca kendi sorunu olduğunu, şimdiye kadar birçok şeyde olduğu gibi bunun da üstesinden gelebileceğini söylemek istiyordu, fakat Jay ona hiç fırsat vermedi. Genç adam arabadan inmiş kalabalığı yararak eve doğru ilerliyordu bile.

Sadece on dakika için uzaklaşmıştı. Claire onun başka bir adamla konuştuğunu görebiliyordu, ikisi de konuşurken ara sıra başlarını kaldırıp eve bakıyorlardı.

Claire yavaş yavaş gerçeği görmeye başladı. Koca ağacın, çatısında ve ön duvarında kocaman delikler açmış olduğu ev kendi eviydi. Evi... yuvası... Genç kadın birden şiddetle titremeye başladı. Daha yeni ütü yaptığı, her şeyin tekrar yıkanması gerektiği gibi aptalca şeyler geçiyordu kafasından.

Anne... Biz şimdi nerede yaşayacağız? Lucy'nin bu heyecanlı sorusuna ne cevap vereceğini bilmiyordu genç kadın. Neler olduğunu tam olarak

anlamaya çalışırken bir sürü düşünce kafasında gidip geliyordu. Belki Mrs. Vickcrs'ın yanında kalabilirlerdi. Tanrıya şükür ki, ağaç düştüğünde içerde değillerdi...

Jay gelerek arabaya bindi.

Claire emniyet kemerini açmak için uğraşıp duruyordu.

Gidip bu gece Mrs. Vickers'ta kalıp kalamayacağımızı sormalıyım. Ben... ben eve girip giyeceklerimizi bulmalıyım...

Tanrı aşkına, otur oturduğun yerde. Hiçbir yere gitmiyorsun, eve girmek çok tehlikeli! Jay'in sesi çok Öfkeli çıkmıştı. Claire gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Üzerindeki blucin ve kazakla ne kadar korumasız ve genç göründüğünün farkında değildi genç kadın.

Demin konuştuğum adam bir yetkiliydi. Eve girmenin tehlikeli olacağını söyledi.

Peki ya giysilerimiz, ben...

Giysilerinize lanet olsun!

Onun böyle konuştuğunu daha önce hiç duymamıştı Claire. Bu ses şiddet doluydu. Genç kadın birden titremeye başladı.

Benimle geliyorsunuz. Whitegates'te bir sürü oda var.

Mrs. Vickers...

Tanrı aşkına Claire! Jay'in öfkesi patlamak üzereydi. Neden her zaman bu kadar bağımsızsın? Senin için en ufak bir şey yapmamı bile istemiyorsun. Bu gece seni eve bırakmamı bile istemedin, değil mi? İstemedin, öyle değil mi?

Hiç kimseye güvenmek, bağlı kalmak istemediğini nasıl anlatabilirdi ona? Birden her şey çok fazla geldi, titremesi iyice hızlanmıştı. Ağlamak istiyordu, fakat Jay'in ve kızların önünde bunu yapmamalı, kendini tutmalıydı.

Benim için birçok şey yaptın. Jay tekrar konuşmaya başlamıştı. Karşılık olarak benim de sana ufak bir iyilik yapmama izin verirsin umarım. Sen ve Lucy bu gece Whitegates'te kalacaksınız, sadece bu gece değil eviniz onarılana kadar.

Ama bu haftalarca sürebilir. Claire dönerek acı dolu gözlerle evine baktı.

Belediyeden adamlar gelip evdeki tehlikenin biraz olsun giderilmesine çalışacaklar. Ondan sonra gelip eşyalarınızı toplayabiliriz. Evin üzerine düşen ağaç belediyenin arazisinde olduğu halde sana onarım için hiçbir ödeme yapılmayacak, bunu biliyorsun, değil mi? Bu konuları daha hiç düşünmemişti. Boş gözlerle Jay'e baktı. Aklı çok yavaş işliyordu sanki.

''Ama sigortam...

Her nedense Jay'in dudakları öfkeyle kısılmıştı. ''Belki, dedi sonunda. ''Ama birçok sigorta şirketi böyle olayları 'Tanrının işi' olarak nitelendirirler. Claire'in anlamsız anlamsız ona baktığını görünce açıklamaya başladı Jay.

''Bu, sigorta dahilindeki olaylardan değil, bu yüzden sana bir ödeme yapmayabilirler. Onarım için gereken parayı kendin bulmalısın.

Claire şu anda neler hissettiğini ona belli etmeyecek kadar gururluydu. Ne kadar şaşırdığını görmemesi için yüzünü başka tarafa çevirdi genç kadın.

Eğer sigorta şirketi onarım için gereken parayı ödemezse ne yapacaktı? Bu parayı bulması imkânsızdı. Birden içi büyük bir korkuyla doldu. Buraya taşınmadan Önce sosyal konutlarda yaşadıkları günler akima geldi. O yere dönemezdi, insanın bu kadar güzel bir çevrede yaşayabileceğini öğrendikten sonra o yaşamına asla dönemezdi. Kader bu kadar zalim olamazdı.

Jay arabayı çalıştırarak yola koyuldu, ama genç kadın bunun farkında bile değildi. Keşke yarın cumartesi olmasaydı. Sigorta şirketiyle görüşmek için pazartesiyi beklemek zorundaydı. Belki de Jay yanlış biliyordu, kim bilir?

Bölüm Dört

Sanırım köye inip evine bakmak istersin. Dilersen seni oraya arabayla bırakabilirim.

Artık hiç de o kadar düzenli görünmeyen, gri-beyaz mutfakta kahvaltı ediyorlardı hepsi.

Claire dün gece hiç uyuyamamıştı ve şu anda istediği en son şey kahvaltı etmekti, ama Jay'in konukseverliğine karşı bir nezakette bulunabilmek için bir şeyler yemesi gerekiyordu.

Buna gerek yok, yürüyebilirim.

Eminim yürüyebilirsin. Jay'in sesi çok soğuktu. Ama Lucy ve kendin için alacağın giyecekleri getirirken biraz zorluk çekersin.

Claire, onun bu işlere karışmasını istemediğini söylemeye çalıştı, fakat sözcükler boğazında takılıp kalmıştı. Neler olduğunu hâlâ tam olarak anlamış değildi sanki. Dün gece kendisi ve Lucy için yatak hazırlayıp kızları yataklarına yerleştirirken olanları düşünecek vakit bulamamıştı. Daha sonra Jay'in gösterdiği beyaz yatak odasında tek başına yatarken kafasında o kadar çok endişe vardı ki, olanları bir düzene sokup düşüne-miyordu bile.

Kahvesini yudumlarken mutfak penceresinden dışarı baktı. Gökyüzü masmaviydi, güneş parıl parıl parlıyordu. Bu güzel sonbahar gününe bakıp da dün geceki fırtınayı hatırlamak çok zordu.

Anne, dışarıda oynayabilir miyiz?

Hiçbir şey Lucy'nin neşesini bozamıyordu. Kızı bu sabah da her zamanki gibi neşeliydi, fakat evlerinin üzerine düşen o ağacın hayatını nasıl etkileyeceğini anlayamayacak kadar küçüktü. Claire ne zaman geleceği düşünse, içinde bir panik ve çaresizlik oluştuğunu hissediyordu. Ellerinin titrediğini hissederek fincanını masanın üzerine koydu.

Evet, tabii. Ama çıkarken botlarınızı giymeyi unutmayın, bahçeden dışarı da çıkmayın.

Kızlar mutfaktan çıkar çıkmaz Claire ayağa kalktı. Jay'le baş başa kalmak onu rahatsız etmişti. Ben... Otur lütfen.

Jay'in sesi çok sertti, genç kadın hiç düşünmeden onun dediğini yaptı. Genç adam fincanına kahve koyarak ona uzattı.

Kötü bir şok geçirdin, etkileri hâlâ üzerinde. Bu hepimizin başına gelir zaman zaman.

Ben iyiyim. Claire'in içinde bir panik duygusu yükselmeye başlamıştı. Jay onun zayıf noktasını anlamış mıydı yoksa?

Tanrı aşkına, neden kimseden yardım kabul etmiyorsun? Bağımsızlık güzel şeydir Claire, fakat fazla abartmamak gerekir, yoksa sorun ben miyim? Benden yardım almak düşüncesi mi seni rahatsız ediyor? Ben... Genç kadının boğazı kurumuştu, zorlukla yutkunarak konuşmayı başardı. Kimseye borçlu kalmak istemiyorum.

Bunu duyduğuma inanamıyorum! Borçlu mu? Eğer borçlu olan biri varsa o da benim Claire, sen değil. Dün gece seni buraya getirdiğimde seni kaçırıyormuşum hissine kapıldım. Ne zaman birazcık yaklaşsam sana saldıracakmışım gibi benden uzaklaşıyorsun!

Claire'in yüzünü görünce sustu genç adam. Genç kadın bu kadarına dayanamamıştı artık. O kadar şiddetli titremeye başlamıştı ki, elindeki kahve yere dökülmüştü.

Ne oldu? Yanlış bir şey mi söyledim?

Jay ona fazla yaklaşmamaya dikkat ederek elindeki fincanı aldı, ama Claire onun farkında bile değildi zaten.

Claire, ne oldu? Sana bir zarar vereceğimi sanmıyorsun, değil mi?

Genç kadın hayır anlamında başını salladı.

Peki o zaman sorun ne? Jay birden kaşlarını çattı. Lucy'nin babası mı? Kocan sana...

Claire içindeki acının isterik bir kahkahaya dönüştüğünü hissetti.

Benim kocam yoktu... ben hiç evlenmedim... Lucy... On sekiz yaşındaydım... okuldan eve dönerken tecavüze uğradım. Annem babam daha yeni ölmüşlerdi. Yüzünü hiç görmedim, arkamdan gelerek beni yere itti. Kendime geldiğimde onun arabasında olduğumu gördüm. Onu durdurmaya çalıştım, ama o... Şiddetle titredi, acı hatıralar bütün canlılığıyla gözünün önündeydi. Daha sonra beni arabadan atarak yoluna devam etti...

Aman Tanrım! Peki ya polis?

Onlara hiçbir şey anlatmadım. Anlatamazdım. Hamile olduğumu anladığımda doktora gittim ve sadece ona anlattım.

Bunu asla tahmin edemezdim, Lucy'yi o kadar çok seviyorsun ki.

Kızım doğana kadar onu bu kadar çok seveceğimi ben de bilmiyordum. Ama olanlarda onun hiçbir suçu yoktu.

Bu yüzden evlenmek istemiyorsun, değil mi Claire... bu olanlar yüzünden?

Erkeklerin yakınımda olmalarından hoşlanmıyorum. Onlarla hiçbir ilişkiye girmek istemiyorum. Bunu anlatamam, ben... Genç kadın kafasındaki acı anıları dağıtmak istercesine başını salladı.

Anlatmak zorunda değilsin, neler olduğunu tahmin edebiliyorum.

‘‘Evi kaybetmeye nasıl dayanırım bilemiyorum. Buraya taşınmadan önce Lucy’yle birlikte sosyal konutlarda kalıyordum... Claire birden kendini buz gibi hissederek tekrar titredi. Bütün bunları ona neden anlatıyordu sanki? Lucy’yle ilgili bu gerçekleri doktorundan başka hiç kimseye anlatmamıştı. Daha önceleri olanları kimseye anlatmak istememişti. O geceki olayları hafızasının bir köşesinde sakladığını sanıyordu.

Evine olanların verdiği şokla bütün bunlan anlatmıştı tabii, ama bu kendisine verdiği sözü tutmamanın verdiği rahatsızlığı yok etmiyordu.

‘‘Sana söylememem gerekirdi, dedi ayağa kalkmaya çalışarak. ‘‘Ben...

‘‘Kendin hakkındaki gerçekleri başkalarına açıklamaktan nefret ediyorsun, değil mi Claire? Sanırım bunu anlayabiliyorum. Jay de ayağa kalkmıştı. ‘‘İkimizin dost olabileceğini sanmıştım. Arkadaşlar birbirine güvenirler, bana güvenmeni istiyorum. Demin anlattıklarınla benim karşımda güçsüz duruma düştüğünü sanıyorsun, biliyorum, fakat ben de güçsüzlüğümü sana göstermiştim. Heather kaybolduğunda gösterdiğin güçlülük ve nezaket hiçbir zaman unutamayacağım ve karşılığını veremeyeceğim bir şeydi. Haydi şimdi yukarı çıkıp mantonu giy. Köye inip evin ne durumda olduğuna bir bakalım. Ah Claire... diye ekledi birden, genç kadın tam kapıdan dışarı çıkarken. ‘‘Lucy ve senin, işler yoluna girene kadar burada kalabileceğinizi bilmenizi istiyorum. Sen bir şey demeden önce şunu da söyleyeyim ki, bu tek yönlü bir şey olmayacak. Sen burada kaldığın sürece hem eve hem de Heather’a bir bakıcı bulmak gerekmeyecek.

Bu sözün doğru olduğunu kabul ediyordu Claire, fakat ya söylediği diğer şeyler?.. Arkadaş olabilecekleri, birbirlerinin güçsüz yanlarını bildikleri... Bütün bunlar ne kadar doğruydu?

Merdivenlerden yukarı çıkarken içinin bomboş kaldığını hissediyordu, Lucy hakkmdaki gerçekleri ona anlatmakla kendine ait bir parçayı yitirmişti sanki. Bütün bunları ona neden anlatmıştı? Onu öfkelendirmek için mi? Yoksa şaşırtmak ve ona acımasını sağlamak için mi? Claire bunun nedenini bilemiyordu.

Genç kadın birkaç dakika içinde hazırlanarak aşağı inmişti. Mutfak kapısını o kadar yavaş açmıştı ki, Jay onun geldiğini fark etmemişti bile. Genç adam pencerenin yanında duruyordu ve Claire onun yüzündeki ifadeyi rahatlıkla görebiliyordu. Dudakları acı ve öfkeyle kıvrılmıştı, genç kadın içinde bir şeylerin sızladığını hissetti. Jay onu görür görmez yüzündeki ifade değişti.

Hazır mısın? Haydi o zaman. Kızları yoldan alırız.

Claire evi gün ışığında görünce dehşete düştü. Gecenin karanlığı düşen ağacın evde yaptığı hasarı biraz olsun gizliyordu, ama şimdi bu parlak gün ışığında çatıdaki ve ön duvardaki delikler apaçık ortadaydı. Çatıdaki kiremitlerden bazıları ön bahçeye düşmüşlerdi. Belediyeden gelen işçiler etraftaki karışıklığı toplamaya çalışıyorlardı. Claire ise çaresiz bir şekilde durmuş evini seyrediyordu.

Bir dakika burada bekle. Jay koluna dokunduğunda ilk defa hiçbir harekette bulunmamıştı genç kadın. İçeri girmemizin tehlikeli olup olmayacağını bir sorayım.

Onun bu işleri yapmasına hiç gerek olmadığını her şeyi kendi başına halledebileceğini söylemek istiyor, fakat başaramıyordu Claire. Jay'in onu bıraktığı yerde öylece, kıpırdamadan duruyordu. Mrs. Vickers onları görünce evinden çıktı.

Tanrıya şükür ki, burada değildiniz! Dün gece, bu olaydan sonra kızım bana gelip onunla gitmemde ısrar etti, ama ben gitmedim. Ben hayatım boyunca burada yaşadım, şimdiden sonra da taşınmaya hiç niyetim yok.

Jay geri geldi. ''İçeri girebiliriz, fakat çok dikkatli davranmamız gerekiyor. Ben de seninle geliyorum.

Claire'e garip bir şey olmuştu. Jay'in tüm kontrolü ele almasına karşı çıkamıyordu. Mrs. Vickers, Lucy ve Heather'a göz kulak olacağını söyledikten sonra Jay' in peşinden içeri girdi genç kadın.

Her yer tozla kaplanmıştı. Tozların bir bölümü hâlâ havada uçuşuyor ve nefes almayı güçleştiriyordu.

Odanın diğer ucunda bütün önemli evraklarını sakladığı küçük masa duruyordu. Sigorta poliçesi de oradaydı, fakat genç kadın her nedense oraya gitmek istemiyordu.

Size uzun bir süre yetecek kadar giysi alman gerek. Toplayabildiğin kadarını topla,' dedi Jay. Ben seni burada bekliyorum. Yardıma ihtiyacın olduğu zaman bana seslen.

Jay onun yalnız kalmak istediğini anlamıştı. Genç kadın ona teşekkür etmek istiyor, fakat bir türlü sesini çıkaramıyordu.

Bavulları bir zamanlar anne ve babasına aitti, yani oldukça eski ve yıpranmışlardı. Hiç düşünmeden onları doldurdu. Neyse ki, Lucy'nin giysilerinin bir çoğu onun odasındaydı.

Lucy'nin odası. Bir uyurgezer gibi elindeki iç çamaşırını bırakarak yavaşça diğer yatak odasına doğru yürüdü. Kapı aralıktı, genç kadın onu iterek içeri girdi.

Odadaki iki küçük yatak kırılmışlardı. Bir zamanlar büyük bir özenle yapmış olduğu örtüler şimdi toz ve duvar parçalarının altında kalmışlardı. Yatakların üzerinde çatıdan düşmüş bir sürü kiremit vardı.

Eğer evde olsalardı, Lucy ve Heather'a neler olmuş olacağı düşüncesiyle zangır zangır titremeye başladı. Farkında olmadan bir ses çıkarmış olmalıydı ki, Jay kapıyı iterek yatak odasına girdi.

Genç adamın yüzünde yine acı dolu bir ifade vardı. Claire birden kendini onun kollarında buldu, yüzünü omuzlarına gömmüştü.

Haydi.. Her şey yolunda. Kızların ikisi de güven-cedeler artık Claire. Onlara hiçbir şey olmadı.

Genç kadın onun vücudundan yayılan gücü içine çekerken Jay'in bir erkek olduğunu unutmuştu, o sadece duyduğu kederi anlayan ve paylaşan biriydi.

Ama olabilirdi. Çatının onarılması gerektiğini biliyordum. Ben... eğer bir şey olsaydı, bütün suç bende olacaktı!

Claire artık kendini tutamıyordu, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Anne ve babasının ölümünden bu yana hiç ağlamamıştı. Ama onu kollarında tutup her şeyin yolunda olduğunu söyleyen hiç kimse olmamıştı yanında.

Eğer bu hafta sonu eve geliyor olmasaydın. Eğer...

Yeter artık! Aklından neler geçtiğini biliyorum. Heather kaybolduğunda ben de aynı şeyleri yaşamadım mı sanıyorsun? Haydi, eşyalarını topla da gidelim.'

Claire birden kendine geldi, onun güçlü kollarında olduğunu fark edince birden kaskatı kesildi. Jay onun neler hissettiğini anlamış gibi hemen ondan uzaklaştı.

Gitmeden önce tekrar ona döndü. Sigorta poliçenin nerede olduğunu biliyorsan, onu da alsak iyi olur. Eğer istersen komisyoncum poliçeyi bir gözden geçirir. Onlar bu işleri daha iyi hallederler.

Jay çok düşünceli davranıp, kendini toparlaması için ona zaman veriyordu, Claire bunun farkındaydı. Anne babasının ölümünden sonra başına gelenler ona duygularını kontrol etmesini öğretmişti. Jay'le ikisi birçok yönden birbirlerine benziyorlardı. Claire fiziksel, Jay ise duygusal bir yakınlığa karşı köklü bir korku duyuyordu.

Genç kadın aşağı indiğinde Jay onu bekliyordu. Şimdi iyi misin?*'

Evet, iyiyim. Sanırım kader ikimize de pek ender gülümsüyor, diye ekledi kuru bir sesle.

Jay'in yüzüne, Claire'in anlamadığı, garip bir ifade geldi. Ne düşünüyordu acaba? Eski karısını mı? öyle bile olsa, bu Claire'i ilgilendirmezdi.

Yani, sigorta şirketimin bana bir ödeme yapacağını sanmıyorsun, öyle mi?

Whitegates'in çok şık ve temiz oturma odasında oturuyorlardı. Lucy ile Heather çoktan yatmışlardı. Jay sigorta poliçesini gözden geçiriyordu.

Genç adam üzüntüyle başını salladı, ödeyeceklerini hiç sanmıyorum, fakat tabii, komisyoncumla da görüşeceğim.

Claire ince kollarını vücuduna sararak hafifçe titredi. Sigorta şirketi para vermezse evi nasıl onanacaktı?

Lucy ve sen gerekli olduğu sürece burada kalabilirsiniz, bunu biliyorsun.

Bu, çok nazik bir teklifti, ama genç kadın bu büyük ve şık evde kendini rahat hissetmiyordu. Her an Lucy bir şey kıracak ya da beyaz halı üzerinde ayak izleri bırakacak diye endişeleniyordu. Heather'ın Lucy kadar rahat ve coşkulu olmamasına şaşmamalıydı!

Çarşamba günü Dallas'a dönmek zorundayım. Pazartesi sabahı ilk iş olarak komisyoncumu arayıp neler yapabileceğini öğreneceğim.

Senin yeterince sorunun var zaten, bir de benimkileri üstlenme.

Bu benim için sorun değil... ayrıca sana borçluyum.
Bu kez Dallas'ta nc kadar kalacaksın?
Sadece birkaç gün. Çok büyük bir kontratı tamamlamayı umuyorum.
Claire artık Jay'in fabrikasının eskiden kullanılan klasik eşyalardan ürettiğini biliyordu. Bu eşyalar için Amerika'da, özellikle de Teksas'da harika bir pazar vardı. Jay'in eski karısıyla evlenen ortağı buradaki ekibin satış müdürüydü. Tabii evlendikten sonra işten ayrılmıştı ve genç adam şimdi onun yerine geçecek birini arıyordu. İşe alacağı kişinin bu eşyaların rağbet göreceği çevreleri tanıyan bir Amerikalı olmasını yeğliyordu.
Bu işi hallettikten sonra yeni bir satış müdürü aramaya başlayabilirim. Uygun birini bulduğum anda da buradaki üretim işleriyle ilgilenmeye ağırlık veririm.' Amerika'da bir fabrika kurmayı hiç düşündün mü?
Evet, ama bu pek iyi olmaz. Ürünlerimizin İngiliz malı olması onları daha ilginç kılıyor. Amerikalılar bizden aldıkları mallarla övünmeyi seviyorlar.
Onunla oturup sohbet etmeyi çok rahatlatıcı buluyordu Claire. Genç kadın onu dinlemekten büyük zevk alıyor ve yaptığı iş çok ilgisini çekiyordu. Genç adam olağan bir şeyden bahsedermiş gibi konuşmaya başladığı sırada da can kulağıyla onu dinlemekteydi. Cla-irc, seninle... şey... sana tecavüz eden adam hakkında konuşmak istiyorum. Claire gafil avlanmıştı.
Hayır, kaçma. Claire sandalyesinden kalkmaya çalıştığında onu bileğinden yakalamıştı genç adam. Çok merak ettiğim için sormuyorum bunu. Bu konuda konuşmanın sana iyi geleceğini düşünmüştüm. Terapi mi demek istiyorsun? Teşekkür ederim, ama hayır, bu konuda konuşmak istemiyorum. Bileğini ondan kurtarmaya çalıştı, fakat başaramadı.
Hiç denedin mi?
Nasıl deneyebilirdi ki? Bu konuda konuşabileceği hiç kimse olmamıştı. Anne babası ölmüştü, o olaydan sonra dehşet içinde eve gitmiş ve günlerce odasından çıkmamıştı. Günlerce ne yemek yemiş ne de uyumuştu. Ve daha sonra gerçeği bütün acılığıyla kavradığında çok... Çok ne? Utanmış mıydı? Evet, neden olduğunu bilmediği halde utanç ve suçluluk duymuştu. Adamı cesaretlendirecek bir şey yapmamıştı. Adam zor kullanarak ona tecavüz etmiş ve sonra da kullanılmış bebek gibi arabasından dışarı atmıştı.
Ben senin özel hayatına karışmıyorum Jay... Ben senin hayatına karışmıyorum. Tecavüze uğramadan önce başka biriyle ilişkin olmuş muydu hiç? Claire'in vücudundaki titreme cevabın ne olduğunu gösteriyordu. Genç kadın ayağa kalktı, bu kez Jay de onunla birlikte ayağa kalkmıştı.
Burada oturup seni dinlemek zorunda değilim Jay.
Haklısın, buna zorunlu değilsin, gün gelecek cinsel konular hakkında seninle konuşmak isteyen genç bir kızın olacak. O zaman ne yapacaksın Claire? Duyduğun korkuları ona mı aşılayacaksın?
Claire güçlükle nefes alıyordu. Kendi hastalığını Lucy'ye geçirmekten duyduğu o büyük korkuyu nasıl bilmişti?

Bütün bu olanları anlatmana engel olan şey ne? Kendi suçum.

Bu sözler iradesi dışında ağzından çıkı vermişlerdi. Ne dediğinin farkına vardığında gözleri acıyla dolmuştu.

Kendini suçlu hissetmeni gerektirecek hiçbir şey yok bunu sen de biliyorsun.

Mantıksal olarak biliyordu belki, ama duygusal olarak...

Bu suçluluk duygusundan dolayı hiçbir erkeğe karşı duygusal bir bağ kurmak istemedin, öyle değil mi?

Bu birçok nedenden biri, belki de en önemlisiydi.

Sen çok genç ve çekici bir kadınsın, hiç istemedin mi...

Hayır.

Jay daha sözünü bitirmeden genç kadın sert ve kesin bir cevap vermişti.

Sana bir teklifte bulunacak değildim, dedi genç adam öfkeyle.

Bunu biliyorum. Ne zaman herhangi biriyle fiziksel bir ilişkiye girmekten bahsedilse onu hatırlıyorum, elimde değil.

Çünkü o adamın yaptıkları senin cinsel hayatın için çok kötü bir tecrübe oldu. Jay alçak sesle konuşuyordu. Claire, seninle konuşmak istediğim bir konu var.

Söylemek istediği neydi acaba? Jay ayağa kalkarak bara gidip ikisine de birer konyak doldurdu.

Genç kadın kadehinden bir yudum alarak içkinin bir ateş gibi yakarak boğazından aşağı süzüldüğünü hissetti.

Sana bir teklifte bulunmak istemediğimi söylediğimde ciddiydim, ama sana sormak istediğim bir şey var. İkimiz de değişik sebeplerden ötürü evlenmek istemiyoruz. Başka bir deyişle, ikimiz de evliliğin gerektirdiği fiziksel ve duygusal yakınlığı yaşamak istemiyoruz. Ama evliliğin başka türleri de vardır. Birbirlerine verecek başka şeyleri olan insanlar arasında meydana gelen, bir çeşit anlaşma evlilikleri vardır. Son günlerde bu konuyu iyice düşündüm ve ikimizin böyle bir evliliği yürütebileceğine karar verdim. Hayır beni dinle... Claire'in karşı çıkmasına meydan vermemişti. Heather'a bir bakıcı bulmam gerekiyor, fakat kimi bulursam bulayım ona senin kadar sevgi göstermeyeceğinden eminim. Başlarda kızımın sana ne kadar bağlandığını görerek biraz güceniyordum, fakat sen ona benim veremediğim bir şeyi veriyorsun. Ben de Lucy'ye senin sağlayamadığın bir şeyi, maddi güvenceyi sağlayabilirim. Bir an durdu. Cevabını hemen şimdi vermeni istemiyorum. Ama ben Amerika'da olduğum süre içinde bu konuyu düşün lütfen. Cinsel açıdan benden korkmana hiç gerek yok, biliyorsun.

Claire hiçbir şey söylemeden ona bakıyordu. Jay, hiç de bir keşiş gibi yaşayacak tipte bir adama benzemiyordu. Genç adam sanki onun düşüncelerini okumuş gibi konuşmaya başladı. Susie'yle mükemmel bir cinsel yaşamımız vardı Claire. Ve eğer merak ediyorsan söyleyeyim, şu anda yatağımı paylaşmak için can atan bir sürü kadın var. Birçok kadınla ilişkiye

girerek seni utandırmayacağımdan da emin olabilirsin. Böyle bir şeyi kesinlikle yapmam.

Bunu yapmayacağını Claire de biliyordu. Amerika' ya yaptığı gezilerde fiziksel ihtiyaçlarını karşılamak için yeterince fırsat buluyor olmalıydı.

Ne diyeceğimi bilmiyorum...

Biraz mantıklık düşünseydi, ona bu teklifini gerçekleştirmenin imkânsız olduğunu söylerdi.

Şu anda hiçbir şey söylemeni istemiyorum. Söylediklerimi düşün yeter.

Eğer...- eğer kabul edersem... bu evde mi yaşayacağız?

Şimdi bu soruyu sormasına ne gerek vardı? Onun teklifini ciddi ciddi düşüneceğini ima etmiş gibi görünmüştü.

Evet. Jay kaşlarını çatmıştı. Bu evi sevmiyor musun?

Çok güzel bir ev, ama kızlar ne zaman çamurlu botlarla içeri girseler aklım başımdan gidiyor.

Ah, sorun bu mu? Genç adamın yüzündeki ifade aydınlanmıştı. Evet, pek pratik bir ev olmadığını kabul ediyorum. Dekoru Susie seçmişti, bir zamanlar biri beyazın ona çok uyduğunu söylemişti. Ama sen istersen değiştirebilirsin tabii.

Jay'in bu kadar kayıtsız görünmesi Claire'i şaşırtmıştı. Halbuki genelde, bir ilişki bittiğinde evde kalmaya devam eden eş, ya bütün evi baştan aşağı değiştirir ya da her şeyi aynen saklardı, Jay bunlardan hiçbirine benzemiyordu.

Ben de bu evin dekorunu pek beğenmem zaten, dedi genç adam. Çok cansız görünüyor.

Heather için iyi bir bakıcı bulabilirsin, bunu biliyorsun. Claire kendini, bunu hatırlatmak zorunda hissetmişti.

Kızım seni seviyor, ayrıca, bir bakıcı evliliğin verdiği güveni asla veremez çocuklara. Heather'ın bir anneye ihtiyacı olduğu kadar Lucy'nin de bir babaya ihtiyacı var Claire. Kızını gerçekten çok seviyorum. İkisine de her zaman eşit davranacağıma söz veriyorum. Genç kadın, onun kızlar arasında bir ayrım yapmayacağını çok iyi biliyordu.Lucy gün geçtikçe ona daha fazla bağlanıyordu. Görünüşte evlilik, ikisinin de sorunlarını çözeceğe benziyordu, ama bu dönüşü olmayan bir yoldu, en azından Claire için.

Bu konuyu düşün, dedi Jay konyağının son yudumunu içerken. Dallas'tan dönünceye kadar bu konuyu bir daha açmayacağım. Sen burada iyice düşün taşın ve bir karara varmaya çalış.

Ya sen başka biriyle karşılaşırsan... Âşık olabileceğin biriyle yani...

Genç adamın dudakları ince bir çizgi halini almıştı. Kimseye âşık olmayacağım, dedi sert bir sesle. Bu hataya bir kez düştüm ve kadınların sadece ulaşıncaya kadar erkeklere değer verdiklerini öğrendim. Susie, ona âşık olduğumu anladığı anda, cinsel açıdan olmasa bile duygusal açıdan bana

olan bütün ilgisini yitirdi. Jay genç kadının yüzündeki ifadeyi görerek hınzırca gülümsedi.
Ah evet böyle Dadene Sex için Seks yapan kadınlar vardır Claire ve Susie de bunlardan biriydi. Benim çocuğuma hamile olduğu için benimle evlendi, kendi isteğiyle değil. Varlıklı bir adam olduğumu sanıyordu, düşündüğü gibi olmadığımı anladığı zaman evliliğimiz kötüleşmeye başladı, ama en kötü zamanlarımızda bile birlikte yatıyorduk, ta ki o Brett'le burayı terk edene kadar. O gittikten sonra Brett'in onun tek âşığı olmadığını anladım... sadece en zenginiydi. Bu işi sevdiği için benimle çalışıyordu. Babası milyonerdir. Karısının onu aldatmış olmasına hâlâ sinirleniyordu, bu apaçık ortadaydı. Sadece çıkarlara dayanan bir anlaşma evliliğinin de ona neden uyduğunu anlıyordu Claire. Ama Jay sonsuza kadar aynı şeyleri mi hissedecekti? Kendini yeniden âşık olmaya hazır hissettiği zaman er geç gelmeyecek miydi ? Bu zaman geldiğinde Clai-re'e ne olacaktı?

Bölüm Beş

Claire çaresizce içini çekerek telefonu kapattı. Jay' in sigortacısından gelen haberler pek iyi değildi. Genç kadın her ne kadar bunu bekliyorduysa da...

Bu sıkıntılı düşünceleri bir kenara iterek ayağa kalktı ve oturma odasının penceresine gitti. Lucy'yle Heather bahçede oynuyorlardı. Heather'ın yüzüne renk gelmişti, mutlu kahkahaları Lucy'ninkilere karışıyordu.

İkimiz hakkında yanlış fikirlere kapılmayalım Claire, demişti Jay gitmeden önce. Genç kadın sadece maddi açıdan rahata ermek için onunla evlenmenin kendi prensiplerine ters düştüğünü anlatmaya çalışıyordu. İkimiz de farklı yönlerden birbirimizin ihtiyaçlarını karşılayacak durumdayız. Eğer seni endişelendiren buysa, senin paragöz bir kadın olmadığını çok iyi biliyorum.

Ama yalnızca karşılıklı çıkarlara dayanarak bir evlilik kurmak pek o kadar güvenli olmaz, öyle değil mi? Claire'in bu sözleri üzerine genç adamın yüzündeki ifade sertleşmiş, gözleri gölgelenmişti. İyi bir evliliğin temeli nedir sence? Aşk mı? Birine âşık olup hayatını ve vücudunu onunla mı paylaşmak istiyorsun, istediğin bu mu?

Jay gerçek evliliğin ne demek olduğunu ona hatırlatıyordu. Bunu anlayınca ondan uzaklaşmıştı genç kadın.

Kızımla birlikte düzenli bir hayat sürebilmek için sana ihtiyacım var Claire ve bunu söylemekten de gurur duymuyorum. Heather için bir anne olmanı istiyorum ve daha sonraları, tabii sen arzu edersen iş arkadaşlarımın yanında bana eşlik etmenden de zevk duyarım. Dallas'taki kontrat tamamlandıktan sonra oradaki birçok idareci buraya gelip işlerin nasıl yürüdüğünü görmek isteyecektir. Onların hoş vakit geçirmelerini de sağlamak zorundayız, ama bu işle uğraşmak istemezsen seni zorlamak istemem. Sana ihtiyacım olduğunu söylemekten utanmıyorum, sen de senin bana ihtiyacın olduğunu kabul etmelisin. Evin onarımı için gerekli parayı bulamayacağını ikimiz de biliyoruz. Londra'daki yaşantına dönmek istemediğinden eminim. Seni satın

almıyorum Claire, sakın böyle hissetme, biz sadece karşılıklı çıkarlara dayanan bir anlaşma yapıyoruz.

‘‘Her şeyi tam bir iş anlaşması haline soktun. ‘‘Senin istediğin de bu değil mi? Genç adamın yüzündeki ifade Claire’i rahatsız etmişti. ‘‘Yoksa içten içten, bir tek öpüşüyle seni bütün baskılardan kurtaracak beyaz atlı prensi mi bekliyorsun?

Onun sesindeki alaycı ifadeyi sezdiğinde birden gerginleşmişti genç kadın. Böyle aptalca bir rüyanın aklının derinliklerinde gizli olduğunu o ana kadar kendisi bile fark etmemişti Claire. Buna rağmen Jay’in bu sözlerini şiddetle reddetmişti. Ve şimdi genç adam birkaç gün içinde Amerika’dan dönecek ve teklifine kesin bir cevap isteyecekti.

Pencerenin ardından kızların kahkahalarını duydu. Dışarıda dondurucu bir soğuk olduğu halde içerisi oldukça sıcaktı. Jay’in dünyasında kalorifer yakıtını kullanırken tutumlu olmak gibi bir sorun yoktu. Genç adamın Lucy’ye sağlayacağı maddi ve manevi olanaklardan kızını mahrum etmeye hakkı var mıydı? Lucy şimdiden ona bağlanmıştı, ayrıca babası olarak kabulleneceği bir erkekten alacağı bilgiler gelecekteki hayatında onun için çok yararlı olabilirdi.

Göz önünde bulundurduğu sadece kendi çocuğu değildi, Heather da onun için çok önemliydi. Küçük kız kabuğundan çıkmaya başlamıştı. Her gece uyumadan önce Claire’e sıkı sıkı sarılarak sımsıcak bir iyi geceler öpücüğü veriyor ve bütün gün boyunca sanki ortadan kaybolmasından korkuyormuş gibi onun yanından ayrılmıyordu. Bütün bunlar Jay’in teklifinin ne kadar yerinde olduğunu gösteriyordu.

Peki ya bu teklife karşı neler vardı? Ne olursa olsun kendi kendine yetebilmek isteyi mi? Başkaları tarafından, küçük bir kızla tek başına kalmış bir erkeği köşeye kıstıran paragöz bir kadın olarak görülmek istememesi mi? Evliliğe karşı duyduğu köklü korku mu? Ama Jay bunun sadece bir iş anlaşması olacağına söz vermişti ve Claire ona güvenebileceğini biliyordu. Onun ne kadar ihtiraslı bir erkek olduğunu anlıyorsa da, genç adamın kendisiyle ilişki kurması için hiçbir kadını zorlamaya gerek duymayacak kadar yakışıklı olduğunun farkındaydı. Yatağını paylaşmaya meraklı bunca kadın varken, Claire’i zorlaması hiç mantıklı olmazdı zaten. Hayır, genç kadının bu konuda ondan korkmasına hiç gerek yoktu.

Fakat başka tehlikeler vardı. Claire, duygusal bağlar konusunda ne kadar zayıf olduğunu biliyordu. He-ather’a duyduğu sevgi o kadar büyümüştü ki, sadece bu yüzden Jay’in teklifini kabul edebilirdi.

Jay harika bir insandı. Genç kadın anne babasının ölümünden beri hiç kimseye bağlanmamıştı, fakat ona bağlanabilirdi. Evet, bu onun için gerçek bir tehlikeydi, ama bu tehlikenin farkında olması daha dikkatli davranmasını sağlayabilirdi. Genç adam bu ilişkide duygusallığa yer olmadığını söylemişti

ve Claire, ona karşı duyduğu tutkulu bir aşk değil de dostça bir sevgi bile olsa, Jay'i bu duygularla sıkmak istemiyordu.
İkisi de hayatta büyük yaralar almışlardı ve şu anda ikisi bir araya gelip çocukları için güvenli bir yuva kurabilirlerdi.
Jay ne zaman dönecek?
Bu akşamüstü, diye cevap verdi Claire.
Onu havaalanında karşılayabilir miyiz anne?
Genç kadın Lucy'nin hayal kırıklığıyla bağırmasına aldırmadan hayır anlamında başını salladı. Neyse ki, küçük kızın dikkati her zaman olduğu gibi hemen başka bir yere çevrilmişti. Heather olsa, istediği şey ger-çekleşene kadar üzülüp sıkılırdı.
Jay'in dönüşü kızların yarı yıl tatiline rastlıyordu. Claire kızlara yeni elbiseler almak için onlarla birlikte Bristal'e gitmeyi planlamıştı, onları hayvanat bahçesine götüreceğine de söz vermişti.
Jay, teklifine kesin bir cevap almak için ne kadar bekleyecekti acaba? Genç kadın onun pek fazla bekleyeceğini sanmıyordu. Aslında kararını vermişti, ama Jay'c onunla evlenmeye hazır olduğunu söylemek zor geliyordu. Genç adam onun cevabını alır almaz hiç vakit geçirmeden evlilik işlemlerine başlayacaktı mutlaka.
Claire onunla yalnız kalmak istemediği için akşam yemeğini kızlarla birlikte yemelerine karar verdi, zaten Lucy de bunu çok istiyordu.
Genç kadın onun hangi yemeklerden hoşlandığını bilmiyordu, ama özel bir sosla pişirilmiş lezzetli bir tavuğun o akşam için uygun olacağını düşünmüştü. Dallas'ta geçirdiği bunca günden sonra biftek yemekten bıkmış olmalıydı Jay, bu yüzden tavuk onun için iyi bir değişiklik olacaktı.
Kızlar mutfakta neşeli bir şekilde boyama kitaplarıyla uğraşırlarken Claire de Jay'in odasında bir eksik bulunup bulunmadığını kontrol etmek için yukarı çıktı.
Bu odaya ilk olarak genç adamın gittiği gün onun yatağını toplamak için çıkmış ve odadaki manastır havasını görünce çok şaşırmıştı. Ne beklediğini kendi de tam olarak bilmiyordu, ama böyle bir otel odası kadar soğuk ve sade döşenmiş, hiçbir özelliği bulunmayan bir odayla karşılaşacağını beklemediği kesindi. Ortadaki kocaman yatağın üstünde basit bir örtü, yanında ise sadece bir telefon ve çalar saat vardı. Pencerelerde, yerdeki toprak rengi halıya uygun kahverengi perdeler takılıydı.
Kısacası, Jay'in eski karısının dekoratif elinin bu odaya değmediği her şeyden belli oluyordu.
Claire neden böyle olduğunu merak etti. Heather annesinin odasının hangisi olduğunu ona göstermişti, fa-kaf genç kadın henüz oraya girmemişti. Yine de Jay'-in o odayı Susie'yle paylaşmış olduğunu tahmin edebiliyordu. Boşandıktan sonra genç adamın başka bir odada yatmak istemesini çok iyi

anlıyordu, fakat bu odanın da neden evin diğer bölümleri gibi yeniden dekore edilmediğini merak ediyordu.
Dolaptan temiz çarşaflar alarak Jay'in yatağını hazırlamaya koyuldu. Tam genç adamın temiz havlulara ihtiyacı olduğunu düşünerek yatak odasına bağlı banyoya gidiyordu ki, telefon çaldı.
Gelmeden önce döndüğümü haber vereyim dedim. Yolumun üzerindeki bir işyerinden arıyorum. Sanırım saat altı civarında evde olurum.''
Başka bir şey söylemedi genç adam. Claire işlerinin nasıl gittiğini bile soramamıştı. Ne kadar yorgun olduğu sesinden anlaşılıyordu, ayrıca teklifinden de hiç bahsetmemişti.
Yemekte tatlı olarak ne var?'' diye sordu Lucy annesi mutfağa girince.
Elmalı kek yapabilirsin, babam çok sever.'' Heather çok istekli görünüyordu.
Claire de zaten bunu pişirmeyi planladığını söyleyerek kızların da yardımıyla işe koyuldu. Tam bitirmek üzereydi ki, dışarıdan bir arabanın geldiğini duydu.
Jay geldi! Lucy hemen oturduğu sandalyeden aşağı atlamış ve koşarak arka kapıya gitmişti.
Genç adam içeri girince hafifçe kaşlarını kaldırmıştı.
Erken döndün. Claire vücudunun garip bir titremeye tutulduğunu hissediyordu. Jay iş elbiseleri ve bembeyaz gömleğiyle mutfağın ortasında durmuş ona bakıyordu.
En sevdiğin tatlıyı yapıyoruz... elmalı kek. Lucy heyecanla anlatıyordu.
Claire birden Lucy'nin ellerinin hamurla kaplı olduğunun farkına vararak küçük kız Jay'in üzerindekilere bir zarar vermeden onu oradan almak istedi. Ama genç adam buna fırsat vermeden kızı kollarına almıştı, Lucy neşeyle gülüyordu.
Jay, ceketin... Genç kadın hemen uzanarak Lucy'nin parmaklarının bıraktığı un izlerini silmeye çalıştı, fakat birden kendi ellerinin de en az kızımnkiler kadar unlu olduğunu fark etti.
Telaş-etme, nasıl olsa temizlenir.
Genç adam Lucy'yi yere indirerek kollarını Heather'a doğru açtı. Küçük kız her zaman olduğu gibi Claire'in yanında kalmayı yeğliyordu. Genç kadın eğilerek onu hafifçe itti. Haydi gidip babana bir hoşgel-din öpücüğü var.
Jay kızını kucağına aldıktan sonra Claire'e baktı.
Garip değil mi? Senin kızın kendini benim kollarıma atmak için sabırsızlanırken, benimki...
Ona biraz zaman tanı, dedi Claire alçak sesle, O çok duygusal bir çocuk ve hayatında bir sürü kargaşa yaşamış, senin her zaman onun yanında olacağına güvenmesi gerekiyordu. Düzenli bir hayata ihtiyacı var...
Evet, haklısın.

Jay’in dosdoğru ona bakması genç kadının yanaklarının gülünç bir şekilde kızarmasına neden olmuştu.
Lucy’nin sabırsızca eteğini çekiştirmesi Claire’in dikkatini başka bir yere yöneltmesi için çok iyi bir fırsat olmuştu. Anne kadın ne demek?
Genç kadın şaşırmıştı, başını eğerek kızma baktı. Ne demek istediğini pek anlamadım Lucy.
Bugün sen Mrs. Vickers’la konuşurken biz de He-ather’Ia birlikte pastaneye gitmiştik. Mrs. Simmonds oradaydı ve senin Heather’m babasının kadını olduğunu söyledi.
Claire başını kaldırarak Jay’e baktı, genç adamın yüzünde öfkeli bir ifade vardı.
Ben...
Bu, annenle benim evleneceğimiz anlamına geliyor, dedi genç adam Claire’in bir şey söylemesine fırsat vermeden.
Gerçek anne babalar gibi mi yani? Lucy bu fikre çok sevinmişti. Bundan sonra hepimiz burada mı yaşayacağız?
öyle bir şey. Jay hâlâ Claire’e bakıyordu. Genç kadın onun kendisi yerine karar verdiğini ve bu karardan vazgeçmeyeceğini biliyordu.
Aslında ona sinirlenmeliydi, ama bu Claire için tam bir kurtuluş olmuştu. Kararını çoktan vermişti ve bunu Jay’e nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.
Genç kadın kızına döndü. Lucy, her yerin un olmuş, neden Heather’la birlikte yukarı çıkıp elinizi yüzünüzü yıkamıyorsunuz?
Jay, Heather’ı kucağından indirdikten sonra küçük kız Claire’in yanına geldi. Gerçekten bundan sonra hep bizimle mi kalacaksın?
Onun gözlerindeki ifadeyi görünce Claire onu reddedecek gücü kendinde bulamadı. Dizlerinin üzerine çökerek dikkatle küçük kızın yüzüne baktı. İstediğin bu mu?
Evet... evet... Heather büyük bir içtenlikle cevap vererek ona sarıldı.
O zaman burada kalacağım.
Heather’a bakarak konuştuğu halde sözlerinin Jay’e yönelik olduğunu biliyordu genç kadın. Ayağa kalkıp ona baktığında genç adamın yüzünde çok şaşırtıcı bir ifade olduğunu gördü. Jay uzun zamandır dayanılmayacak bir baskı altındayken birden rahatlamış gibiydi.
Genç kadın konuşmaya başlamadan önce kızların mutfaktan çıkmalarını bekledi.
Onlara bunu söylemeye hiç hakkın yoktu.
Bu seni herhangi bir karar vermekten kurtarıyor ama, öyle değil mi?
Claire onun sesindeki küçümsemeyi sezince öfkelenmişti. Onun kendi başına karar veremeyeceğini mi sanıyordu bu adam? Tam onunla evlenmeye karar verdiğini söyleyecekti ki, kendini tuttu. Birazcık dedikodunun seni bu kadar endişelendireceğini düşünmemiştim.

Endişelendirmedi zaten, dedi genç adam soğukça. En azından benim açımdan, ama kızların her gün okul bahçesinde dönüp duran fısıltıların konusu olmalarını istemiyorum. Şimdi bu söylenenleri anlamayacak kadar küçükler, tamam, ama bu ne kadar sürecek? Başını kaldırarak Claire'e baktı ve genç kadın ilk kez onun yüzünde bitkin bir ifade gördü. Gelecek hakkındaki planlarımızı kızlara anlatırken bana karşı çıkmadığına göre benimle evlenmeyi kabul ediyor musun?

Pek fazla bir seçeneğim yok zaten, öyle değil mi? diye cevap verdi genç kadın ters ters.

Bunu duyar duymaz genç adamın yüzü kararmış, dudakları öfkeyle kısılmıştı. Haklısın, başka seçeneğin yok. Ne kadar kızgın olduğu sesinden belli oluyordu. Bu konuyu hallettiğimize göre, şimdi izin verirsen yukarı çıkıp bir duş almak istiyorum.

Onun arkasından bakarken birbirlerine söyledikleri şu son sözlerin hiç söylenmemiş olarak kabul edebilmelerini diledi. Lucy'nin masumca söyledikleri genç kadını öylesine şaşırtmıştı ki, kontrolünü kaybetmişti. Oysa ki, bu gecenin çok daha değişik geçmesini planlamıştı. Akşam yemeğini kızlarla birlikte yedikten sonra Jay'le ikisi oturma odasındaki şöminenin önünde havadan sudan bahsedecekler ve genç kadın kendini hazır hissettiği zaman ona kararını açıklayacaktı. Şimdi ise kafasında canlandırdığı bütün bu görüntü yıkılmıştı ve akşam, oldukça gergin bir hava içinde geçeceğe benziyordu.

Jay açısından da bu hiç de o kadar iyi bir karşılama olmamıştı. Bir iş görüşmesinden sonra babasının ne kadar yorgun ve gergin bir şekilde eve döndüğünü hatırlıyordu Claire. Üstelik Jay bir değil birçok iş görüşmesinde bulunmuştu. Kapıdan içeri girer girmez bütün köyün onlar hakkında dedikodu yaptığım öğrenmek onun için pek hoş olmamıştı mutlaka.

Tam mutfağı temizliyordu ki, birden Jay'in banyosuna temiz havlu bırakmadığını hatırladı.

Dolap temiz havlularla doluydu, Claire onlardan birini seçerek Jay'in odasına gidip kapıyı çaldı.

Evet. Genç kadın bunu duyunca kapıyı kalçasıyla iterek içeri girdi.

''Senin için temiz havlu bırakmadığımı hatırladım ve... Birden donup kaldı, sesi boğazında düğümlenmişti sanki. Genç adamın soyunmakta olduğunu yeni fark etmişti.

Ceketini ve gömleğini çıkarmıştı Jay. Beyaz gömleği yerde duruyordu. Claire güçlükle nefes almaya çalışırken gözlerini yerdeki bu gömleğe dikmişti.

Ona bir daha bakamazdı. O kaslı, sert bedene bir kez bakması yerinde çakılıp kalmasına yetmişti.

Damarlarındaki kanın daha hızlı aktığını ve kalbinin korkudan deli gibi çarptığını hissediyordu genç kadın. Duyduğu şokla gözleri kocaman olmuş, soluğu dü-zensizleşmişti.

Oda sıcak olduğu halde, Jay'ın hareket ettiğini gördüğü anda buz gibi terler dökmeye başlamıştı.

Bir şey yok Claire, her şey yolunda... Jay'in onun ne durumda olduğunu fark ettiğini biliyordu genç kadın. Ondan korkmasına hiç gerek yoktu, mantığı bunu kabul ediyordu, fakat vücudu mantığına uymuyordu. Genç adam yerde duran gömleğini alarak üzerine geçirdi. Bunları yaparken bir yandan da ona bir şeyler söylüyordu Jay, fakat genç kadın bunların hiçbirini duyacak durumda değildi. Onun erkeksi vücudundan başka bir şey düşünemiyordu. Kafasında canlanan kötü anılarla birden titredi.

Tamam Claire.

Jay onun güçsüz kollarının üzerinde duran havluları alıp yatağa bıraktı. Daha sonra genç kadının kaskatı kesilmiş kollarını hafifçe ovarak onu rahatlatmaya çalıştı.

Ben... Claire birden ne kadar aptalca davrandığını anlayarak zor da olsa konuşmayı başarmıştı. Çok şiddetli bir şekilde titremeye başlamıştı şimdi, demin buz gibi ter döken vücudu artık alev alev yanıyordu.

Tamam... Hiçbir şey söylemeye çalışma. Şuraya oturup biraz sakinleş.

Claire'in ona karşı koyacak gücü kalmamıştı. Jay onu nazikçe yatağın üzerine oturttu. Genç kadın biraz olsun kendine gelmişti.

Her zaman böyle mi olur...?

Her zaman mı? Claire boş gözlerle ona baktı.

İlk gördüğün çıplak erkek göğsü benimki olamaz
Claire, diye açıkladı genç adam onun ne düşündüğünü anlamışcasına.

Bu doğruydu, ama gördüğü diğer erkekler ya televizyonda ya da plajdaydılar, bu kadar yakınında değil... Hiçbir zaman bir erkekle yatak odasında yalnız olmamış, hiçbir zaman o erkeksi kokuyu bu kadar yakından duymamıştı.

Ben...

''Anne, ben acıktım... Ne zaman yemek yiyeceğiz..?

''Ben de çok açım.

Lucy ve Heather kapının önünde duruyorlardı. ''Evlendikten sonra babamla ikiniz bu odada mı uyuyacaksınız? diye sordu Heather masumca.

Claire, Jay'in hırsla içini çektiğini duydu. ''Hayır, diye cevap verdi genç adam kabaca.

''Neden kendine ait bir oda istiyorsun? Heather bu kez Claire'e dönmüştü.

Genç kadın ayağa kalkarak kapıya doğru yürüdü.

''Çünkü o bu şekilde daha rahat edeceğini düşünüyor. Jay onun yerine cevap vermişti. Sesi hiç alışılmadık bir biçimde sert çıkmıştı, sanki boğazını

acıtan bir şey vardı. ‘Bunun benimle ilgisi olamaz,’ diye düşündü genç kadın. Belki de eski karısını hatırlamıştı.

Her şeye rağmen akşam yemeği oldukça sakin ve rahatlatıcı bir hava içinde geçmişti. Kızların ikisi de çok neşeli görünüyorlardı.

Annemle ikinizin evleneceğinizi okulda herkese söyleyebilir miyiz? diye sordu Lucy, Jay’ye bakarak.

Eğer ilgilerini çekecekse, söyle tabii.

Bu haberin duyulması dedikoduların artmasına yol açacaktı, en azından evlilik gerçekleşene kadar. Claire bunları düşünürken tabakları toplayıp tatlıyı masaya getirdi.

Senin en çok sevdiğin tatlı olduğu için Claire bugün elmalı kek pişirdi baba. Heather yüzünde sıcacık bir gülücükle babasına anlatıyordu. Sen eve döndüğün için özel olarak pişirdi.

öyle mi? Bu gerçekten çok nazik bir hareket. Claire istemediği halde başını ona doğru çevirdi. Jay kızların duyamayacağı kadar alçak sesle konuşuyordu. Eve dönüşümün şerefine bana özel olarak elmalı kekler pişiren bir karım olmasından hoşlanacağım sanırım.

Claire her nedense hafifçe titrediğini hissetti ve onun bu söylediklerine bir karşılık vermesi gerektiğini düşündü. Heather’ın annesi hiç...

Hayır... Hayır, o yemek işlerinden pek anlamazdı, diye sözünü kesti Jay, sesinde iğneleyici bir ton vardı. O yeteneklerini başka yerlerde gösterirdi. Ayrı yatak odalarına rağmen bu yeteneklerin nerede gösterildiğini biliyordu Claire. Jay üzerini değiştirirken eski karısının onun odasına girmesinin nasıl bir şeyle sonuçlanacağını düşününce yanakları kızardı. Ne oldu?

Hiçbir şey. Jay’in kirpikleri ne kadar da uzundu, üstelik çok da yumuşak görünüyorlardı. Garipti, ama Claire bakışlarını ondan kaçırmaya çalışırken bunları düşünüyordu.

Anne, biraz tatlı alabilir miyim?

Genç kadın aceleyle kızına döndü.

Jay’in kızların yataklarının hazırlanmasına yardım etmesi Clairc’i şaşırtmıştı. Heather artık ona daha sıcak davranıyordu.

Dişlerinizi fırçaladıktan sonra doğru yatağa girin. Sonra gelip bize masal okuyacak mısın?

Bunu soran Heather’dı, her zamanki gibi daha duygusal ve hayalciydi. Genç kadın göz ucuyla Jay’e baktı.

Bu gece sıra babanda. Genç kadın Heather’ın suratındaki hayal kırıklığına aldırmamaya çalıştı.

Jay uzun süre kızlarla kaldı. Claire de bu arada mutfakta bir şeylerle uğraşıyordu. Genç adam aşağı indiğinde evlilik konusunu konuşmaları gerektiğini biliyor ve bunu istemiyordu.

Genç adam yavaşça mutfağa girdi, fakat Claire onu hemen fark etmişti. Jay çok bitkin görünüyordu. Çok yorgun görünüyorsun.

Çok uzun bir haftaydı. Heather hâlâ benden çekiniyor sanırım. Bundan sorumlu olan tek kişinin Mrs. Roberts olduğuna inanamıyorum.
Claire de bunu hiç sanmıyordu, fakat bunu söylerken kelimeleri çok dikkatli seçmesi gerekiyordu. Çok duygusal bir çocuk, seni de pek iyi tanımıyor. Sen hep uzakta oluyorsun. Bana söylediğine göre ne şenle ne de annesiyle o kadar çok vakit geçirmemiş...
öyle ve bu şartlar altında beni kabul etmek istememesinin hiç de o kadar şaşırtıcı olmadığım söylemek istiyorsan, bunu biliyorum, ama yine de... ne zaman ona yaklaşmaya çalışsam benden uzaklaşıyor, ama seninle...
Bazı kızlar kendi cinslerinden olanlara karşı daha fazla yakınlık duyarlar, özellikle de bu yaşlarda. Neler hissettiğini biliyorum, diye ekledi Claire alçak sesle. Lucy büyük bir hevesle sana koştuğunda ben de aynı şeyleri hissediyorum. Ona o kadar yakın olduğum halde bir babaya ihtiyaç duyduğunu hiç fark etmemiştim. Jay içini çekti.
Seninle konuşmadan kızlara evleneceğimizi söyle-memeliydim, özür dilerim. Genç adam yorgun bir şekilde arkasındaki duvara yaslandı, elleri ceplerindey-di. Pantolon kaslı bacaklarına iyice oturuyor ve genç kadın gözlerini ondan alamıyordu. Kendini zorlayarak bakışlarını başka tarafa çevirdi.
Teklifini kabul etmeye karar vermiştim zaten, dedi boğuk bir sesle. Bütün bir hafta boyunca senin haklı olduğunu, bu evlilikte ikimizin de birbirimize eşit derecede bir şeyler vereceğimizi düşündüm durdum, ama...
Ama hâlâ buna inanmıyorsun, değil mi? Jay içini çekerek doğruldu ve ona doğru yürümeye başladı.
Senin derdin ne biliyor musun Claire? Sen fazlasıyla gururlusun! Benim Hearther'a veremediğim şeyleri sen veriyorsun, bunun bedeli parayla ödenir mi sanıyorsun? Hayır! Bu akşam içeri girdiğimde bana gerçekten, içtenlikle gülümsedi. Bunu ne kadar uzun zamandır yapmıyordu, biliyor musun? Bu eve geldiğimde de beni karşılayacak bil ileri olduğunu görmeyeli ne kadar zaman geçti biliyor musun? öylesine yorucu bir hafta geçirdikten sonra bu akşam şu kapıdan içeri girmek... Ne demek istediğini belirten kısa bir hareket yaptı. Susie evinin kadını olacak bir tip değildi. Hiçbir zaman evlenmek istememişti. Evlenmeden önce fotomodellik yapıyordu, öyle bir hayattan sonra buraya gelmeye, kendi deyimiyle köydeki bir eve tıkılıp kalmaya dayanamadı. Eğer ona engel olmasaydım kürtaj olacaktı. Bazen keşke...
Hayır... Hayır, bunu asla düşünmemelisin! Claire'in sesi onun için duyduğu kederle titriyordu. Hiç düşünmeden ona doğru uzanıp hafifçe kolunu tuttu.
Onun gömleğinin altındaki tenini hissetmek çok garip bir duyguydu. Genç kadın farkında olmadan elini bir süre öylece tuttu, fakat sonra kendine gelir gelmez geri çekildi.
Haydi gidip oturalım, diye önerdi Jay. Konuşmamız gereken birçok konu var.

Oturma odasına gittiklerinde genç adam birer içki koydu. Claire sandalyelerden birinin kenarına oturarak içkisini yudumlamaya başladı. Genç adam otururken hafifçe titredi.

Burası biraz soğuk gibi.

Kalorifer çalışıyor, ama sanırım Dallas buradan çok daha sıcaktı.

Hımm... Sanırım öyleydi, ama ben havalandırması bulunan yerlerden dışarı çıkmadım hiç.

Kontratı tamamladın ama, öyle değil mi? Keşke bunu bilseydim, özel bir kutlama yemeği hazırlardım. Jay boğuk bir sesle konuşmaya başlamadan önce garip bir sessizlik oldu. Senin bilmeni ben de isterdim. Senin tarafından şımartılmaya çok kolay alışacağım galiba Claire... Bu oda çok soğuk, diye ekledi birden. Hiçbir zaman sevmedim zaten. Çok soğuk ve temiz. Aslında bütün ev öyle. Başka bir ev bulmak için çok uğraşmıştım, ama Susie hiçbirini beğenmemişti. Claire ona evin hiç de sandığı gibi kötü olmadığını, bütün suçun dekorda olduğunu söylemek istiyordu, bunun yerine sözlerini dikkatle seçerek konuşmaya başladı. Evlendikten sonra evde biraz değişiklik yapmama izin verir misin? Oh, o kadar pahalı şeyler istemiyorum tabii. Sadece...

İstediğin her türlü değişikliği yapabilirsin Claire ve... Genç kadın ona bakıyordu. Bütün evi antika eşyalarla döşemeye kalkmadığın sürece dc parayı hiç düşünme.

Sizin fabrikanın ürünlerinden birkaçını kullanabilir miyim diye düşünüyordum. Bu fikir aklına yeni gelmişti, fakat Jay'in bu konuda nasıl düşüneceğini bilmiyordu. Dallas'tan birtakım işadamlarını ağırlayacağımızı söylemiştin. Evdeki odalardan bazılarını sizin mallarınızı kullanarak yeniden döşememizin iyi olacağını düşündüm, bir çeşit...

Vitrin gibi!

Jay başını koltuğun arkasına yaslamış oturuyordu, onun bu teklifini duyunca hemen yerinden doğruldu, gözleri heyecanla parlıyordu.

Bu gerçekten harika bir fikir, ama bir sürü işinin içinde seni çok uğraştırır... evin içi işçilerle dolacaktır, bu arada bir de kızlara bakmak zorundasın. Benim de bu dekorasyon işlerinde sana yardım edecek vaktim pek olmaz sanırım. Siparişler gelmeye başladığı zaman sadece onlarla meşgul olacağım.

Benim için hiç fark etmez. Gerçekten öyleydi. Evi şu anki soğuk havasından kurtarmak için her şeyi yapardı genç kadın.

Eğer başarabileceğinden eminsen, sana broşürlerimizden birkaçını getireyim de kullanabileceğin bir şey var mı bak. Ben düğün hazırlıklarına hemen başlayıp bir an evvel bu işi bitirmek istiyorum. Bath'de evlenebiliriz sanırım. Eğer istersen birkaç gün orada kalabiliriz, sana fabrikayı gezdiririm.

Bütün bunlar yarı yıl tatiline rastlarsa daha da iyi olur. Kızları hayvanat bahçesine götürmeye söz verdim... ayrıca yeni elbiselere de ihtiyaçları var...

Peki, bir şeyler ayarlamaya bakarım. Kendin için de biraz alışveriş yapman gerekecek sanırım.

Genç adam bunu çok basit bir şekilde söylemişti, fakat Claire yine de kızardı. Elbiselerinin çok güzel olmadığını biliyordu, anıa hiçbir zaman kendisine harcayacak kadar parası olmamıştı.

Benim... benim bir şeye ihtiyacım yok Jay. Bunun doğru olmadığını kendisi de biliyordu genç kadın.

Hayır, var, diye onu düzeltti Jay. Eğer bana eşlik edeceksen uygun kıyafetler giymelisin. Amerikalı, özellikle de Dallaslı kadınlar giyim hakkında çok şey bilirler ve inan bana erkekler buraya gelirken karıları da mutlaka onlarla birlikte gelmek isteyeceklerdir. Sıkıl-mamaları için onları oyalamak da sana düşecek, örneğin onları Bath'e götürüp oradaki evleri gezdirebi-lirsin.

Claire onun bu anlattıklarım bir yük olarak görmüyor, aksine heyecanla bekliyordu. Hiçbir zaman bir kariyeri olmamıştı, hiçbir zaman bir işyerinde çalışmamıştı. Oysa okulda gerçekten çok başarılıydı, oldukça kıvrak bir zekâsı olduğunu da biliyordu. Jay'in anlattığı görevleri üstlenmek onun için büyük zevk olacaktı. Genç adam elbiseler konusunda da çok haklıydı, iyi giysi seçimi, rolünün en önemli kısmını oluşturacaktı.

Eğer seni düşündüren elbiselerin parasını benim verecek olmamsa, bundan vazgeç, dedi Jay. İnan bana Claire, eğer Heather için bir bakıcı, mutfak işlerine bakacak bir ahçı, ev işleriyle ilgilenecek bir yardımcı ve bana işlerimde yardım edecek birini bulup bunların hepsine para ödeseydim, senin elbiselerine ödeyeceğimden çok daha fazla bir miktar tutardı.

Ah evet ama, benimle bu yüzden evlenmek istiyorsun, öyle değil mi? Bütün bu işleri...

Bu, nedenlerin bir kısmını oluşturuyor. En önemlisi Heather'm hayatına getireceğin düzen olacak. Lucy de gerçekten çok parlak, canlı bir çocuk. Aralarında bir kıskançlık sorunu yok, öyle değil mi?

Hayır, öyle bir sorun kesinlikle yok. Lucy her şeye kolayca uyum sağlayabilir. Çoğu zaman merak etmişimdir...

Bu huyunu kimden aldığını mı? dedi genç adam onun sözünü keserek. Bu beni ilgilendirmez ama Claire, sorular soracak yaşa geldiğinde kızma ne anlatacaksın?

Genç kadın titrek bir nefes aldı. Ona doğruyu söyleyemem.

Jay bir an düşündü. Peki ne diyeceksin? Babasını sevdiğimi... okulda birlikte olduğumuzu... babasının bir yetim olduğunu... Dudağını ısırdı. Ona babasının bir kazada öldüğünü söyleyebileceğimi düşünmüştüm...

Böylccc kızın ne babasını ne de bir akrabasını aramaya kalkmayacaktır. Sanırım bu işe yarar.

Jay'in bu sorusu genç kadının aklına bazı rahatsız edici düşünceler getirmişti. Yansı boşalmış kadehini sehpaya bırakarak pencerenin yanına gitti.

''Jay, eğer... eğer Heather'ın annesi geri dönerse ne yapacaksın?

Dönmeyecektir. Genç adamın sesi çok sert çıkmıştı. Susie bunu çok kesin bir şekilde söyledi. Ayrıca, boşanmadan önce Heather'ın bütün sorumluluğunu bana bıraktrğına dair bir belge dc imzalattım ona. Heather'm ikimizin arasında yıpranmasına izin vereceğimi mi sandın?

Eğer Susie fikrini değiştirip geri dönmeye karar verirse, sen...

Ben ne? Onu reddedecek gücü kendimde bulamayacak mıyım? Jay sinirli bir kahkaha attı. Sanırım, cinsel açıdan hâlâ beni etkisi altına alabilir, ama duygusal açıdan... hayır... onunla aramızdaki her şey bitti. Ayrıca, geri dönmeyeceğini kesinlikle biliyorum. O istediğine kavuştu. Artık Üçüncü Brett Brassington'ın karısı oldu.

Genç adamın sesinde fark edilir bir acı vardı, Claire kalbinin onun için sızladığını hissetti. Jay'le eski karısı arasındaki ilişkiyi anlaması imkânsızdı. Genç adam bunu biliyormuş gibi konuşmaya başladı.

Susie'yle olan evliliğimiz senin gözünde canlandı-rabileceğin evliliklerden değildi Claire. Susie'yi seviyordum, evet, fakat bu halayından sonra fazla sürmeyen fiziksel bir tutkuydu. Karnında benim çocuğumu taşıdığı için evlendim onunla. O da benimle evlenmeyi kabul etti, çünkü yirmi altı yaşına gelmişti ve bu yaş bir model için oldukça fazlaydı. Benim işe ayırdığım zamanı hiçbir zaman anlayamamış ve kabullenememiş-ti. Yatakta kullanılabilecek her türlü oyunu biliyordu.
Bana nasıl acı çektireceğini çok iyi biliyordu ve beni yalvartmaktan zevk alıyordu. Yatak odalarımız ayrıydı ve bu, Susie'nin fikriydi, benim değil. Beni kendisinden mahrum bırakmakla o kadar çok tehdit etmişti ki, sonunda ona olan bütün ilgimi yitirmiştim. İşlerim de o sıralar pek iyi gitmiyordu. Onunla tartışmaktan,benimle yatması için ona yalvarmaktan bıkmıştım. Kuru bir kahkaha attı. İçimde bir şeyler kilitlenmişti sanki ve o buna inanamıyordu. Kendi kendime birtakım düzenler çevirdiğimi sanıyordu... Claire'in anlamayan gözlerle kendisine baktığını görünce açıklamaya çalıştı. Çok fazla baskı insanın sinir sistemini bozar Claire ve ben de ona karşı herhangi bir tepki gösterme kabiliyetimi yitirmiştim. Bu olduğunda ikimiz de evliliğimizin artık bittiğini anlamıştık. Evliliğimizin ilk günlerinde bile onun tek âşığı ben değildim, bunu daha sonra fark etmiştim. Heather için evliliği sürdürmeye çalıştım, fakat bir yararı olmadı. Ve Susie, ona göstermediğim tepkileri başka kadınlara gösterebildiğimi anladığında her şey bitmişti. Bunu gururuna yediremedi.

Jay, iktidarsız olduğunu mu söylemeye çalışıyordu? Claire boş gözlerle ona bakıyordu, böyle bir şeyi aklı almıyordu. Ona göre Jay fiziksel gücü çok fazla

olan bir erkekti. Genç kadın gözlerini açmış şaşkınlıkla ona bakıyordu, düşüncelerini saklayamıyordu bile.

Bana inanmıyor musun? Jay bu kez tam bir kahkaha attı. Bana gösterdiğin güven için teşekkür ederim, ama anlattıklarım doğruydu. Şimdi bile... Güçlü omuzlarını silkerek konuşmasına tembelce devam etti. Yapacağım ufak tefek kaçamaklar evliliğimize bir zarar vermeyecektir, bunu bil. Bu ilişki, hiçbir riske atamayacağım kadar önemli benim için.

Claire ona inanıyordu, ama eski karısına karşı duyduğu fiziksel tutkuyu nasıl olup da aşkla karıştırdığını bir türlü anlayamıyordu. Eski karısına karşı olan hisleri duygudan öylesine yoksundu ki, genç kadın hem çok şaşırmış hem de onun adına üzülmüştü. Sanırım artık yatsam iyi olacak.

Jay saatine baktı. Mımm. Ben de öyle. Ah, bu arada... evin...

Sigorta şirketi hasarı ödemeyecek, dedi Claire üzülerek.

Bunu tahmin etmiştim zaten, ama bir şeyler yapmamız gerekir. Sen bu işi bana bırak, tamam mı?

Bölüm Altı

Her şey ayarlandı. Perşembe günü Bath'de evleniyoruz. Bir otelde birkaç günlüğüne yer ayırttım. Sanırım bu süre içinde alışveriş yapıp etrafı gezebiliriz. Genç adam arabadan getirdiği çantasını masaya koyarak açtı. Bu hareketiyle ceketi sırtına iyice yapışmış ve bütün güçlülüğünü ortaya sermişti. Claire'in şimdiye kadar birlikte yaşadığı tek erkek babasıydı, belki bu yüzden Jay'in erkekliğinin bu kadar farkındaydı. Belki de şimdiye kadar sadece kadınların o yumuşak dünyasında yaşamış olmak onu genç adamın kaslı vücudunun güçlülüğüne karşı bu kadar duyarlı yapıyordu.

İşte buradalar, bunları bir göz gezdirmen için getirdim. Genç adam çantasından çıkardığı birkaç broşürü ona uzatıyordu. Dekorasyon bölümümüz yok, ama bir dekoratör istersen...

Claire büyük bir kararlılıkla başını salladı. Whitcga-tes artık onun evi olacaktı ve burayı yeniden döşeme işini sadece kendisi üstlenmek istiyordu.

Bunu fazla masraf çıkmasın diye yapmıyorsundur, umarım, diye uyardı Jay. Sonra suratını buruşturarak bıkkın bir şekilde mutfağa baktı. Hazır şu işe girmişken buraya da bir şeyler yapmaya ne dersin? Şöyle...

Daha sıcak bir şey mi? diye tamamladı Claire onun yerine.

Hmmm, evet. Ve Claire, yatak odalarından birkaçını misafir odası haline getireceğini unutma, özel banyolarla birlikte tabii.

Genç kadın bir kahkaha attı. Duyan da ev değil bir otel düzenleyeceğimi sanır!

Otel dedin de aklıma geldi... İşte bu da Bath'de bizim için yer ayırttığım otel. Üç oda ayırttım, kızlar aynı odada kalabilirler. Hemen kasabanın dışında, bütün dinlenme tesisleri de otelin içinde. Ayrıca bir yüzme havuzu da var. Lucy yüzme biliyor mu?

Evet. Ya Heather?

Evet.
Evlenecekleri haberi köyde bir salgın hastalıktan daha çabuk yayılmıştı. Claire sokakta durdurulup bir sürü soruya cevap vermeye alıştı. Ona öyle geliyordu ki, köylüler bu evliliği içtenlikle onaylıyorlardı.
Haberi duyunca çok sevindim, dedi Mrs. Vickers onu gördüğünde. Söylediğine göre köy 'birlikte yaşamak' gibi modern şeylerden pek hoşlanmıyordu. Ayrıca Jay'in eski karısı da köyde hiç sevilmiyordu, doğrusunu söylemek gerekirse onun hakkında pek fazla bir şey bilen dc yoktu. Bilinen tek şey küçük kızını bırakarak başka bir adamla kaçtığıydı.
Hem düğün hem de Bath'e yapacakları gezi kızları çok heyecanlandırıyordu. Jay, çarşamba günü hemen kahvaltıdan sonra yola çıkmalarını önermişti. Bu da Claire'e perşembe günkü düğün töreninden önce alışveriş yapabilmesi için gereken zamanı verecekti.
Jay'in işleri şu sıralar çok yoğundu. Genç adam her ne kadar kızlara hikâye okumak için eve erken dönmeye çalışsa da birçok akşam geç saatlere kadar fabrikada kalmak zorundaydı. Heather yavaş yavaş babasına yaklaşmaya başlamıştı. Lucy de bu evliliğe çok seviniyordu. Jay onun için bir kahramandı ve küçük kız her fırsatta hiç çekinmeden onu ne kadar beğendiğini belli ediyordu.
Kasım ayı gelmişti bile. Noel tatilinde evin tam bir kargaşa içinde olmasını istemiyorsa, dekorasyon hazırlıklarına şimdiden başlaması gerektiğini düşündü Claire, Jay'in getirdiği broşürleri incelerken.
Akşam yemeğinden sonra Jay çalışma odasına çekilmişti, Claire ise deri koltuklardan birine oturarak elindeki broşürün sayfalarını çeviriyordu. Amerikalıların çok hoşuna gideceği sandığı Kraliçe Victoria zamanının modelinde eşyalar bulmuştu.
Büyük oturma odası bu tür eşyalar için oldukça uygundu. Jay daha önce başka firmaların da bu eşyaları ürettiğini fakat yalnızca onların firmasının eskiye tam tamına sadık kaldığını anlatmıştı. Ürettikleri eşyalar eski zamanlardakilere en ufak ayrıntılarına kadar tıpa tıp uyuyordu. Bu da, çok fazla işçilik gerektiriyordu tabii. Bu yüzden, sattıkları eşyalar arasında ucuz bir şey bulmak oldukça zordu.
Çeşitli oda takımlarının fotoğraflarını incelerken oturma ve yemek odasının da Jay'in ürünleri için iyi bir sergi oluşturabileceğini düşündü Claire.
Broşürleri incelerken aklına gelen fikirleri ve ne gibi renkler kullanabileceğini de bir kenara not aldı genç kadın. Oturma odasında yumuşak minderli koltuklar kullanıp duvarları da renkli badana ile boyayarak tam bir köy havası yaratmak istiyordu. Duvarlar altın sarısı olabilirdi örneğin... Sıcak ve parlak bir renk istiyordu. Kızlar burada rahatça oynayabilmeli, Jay de dinlencbilmeliydi.
Saate baktığında neredeyse on bir buçuk olduğunu görerek şaşırdı. Yatma vakti gelmişti artık. Etraftaki kâğıtları toplayıp esneyerek ayağa kalktı.

Kahve fincanını mutfağa götürürken çalışma odasında hâlâ ışık olduğunu gördü. İçeriden gelen bir dürtüyle odanın kapısını çalarak içeri girdi.
Jay masasının arkasında oturuyordu, kravatını gevşetmiş, gömleğinin üst düğmelerini açmıştı.
Merhaba, hâlâ ayakta mısın? diye sordu Jay.
Hımm. Oturma odasında ev için planlar yaparken zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım. Şimdi yatmaya gidiyorum. Bir fincan kahve ister misin?*'
Evet, lütfen. Yapmam gereken bir sürü iş var daha. Beni uyanık tutacak bir şeye ihtiyacım var. Evin dekorasyonu hakkında bir sonuca vardın mı?''
Ah, evet, aklımda birçok fikir canlandı.. Bath'e gittiğimizde kumaş mağazalarına da bakmam gerekecek. Beni endişelendiren bu eşyaları yerleştirecek birini bulup bulamayacağımız.''
Oh, bu işi yapmak için bir ekibimiz var. Başkaları tarafından yerleştirilmeleri riskini göze alamıyoruz. Bath'e gittiğimizde seni fabrikaya götürürüm, böylece o ekibi de görmüş olursun. Genç adam birden kaşlarını çatarak kalemini eline alıp onunla oynamaya başladı.
Bu Jay'in her zamanki tavrı değildi, genelde çok kararlı görünürdü.
Ne oldu? diye sordu Claire.
Düşünüyordum. Eğer yatak odalarını da düzenleyeceksen, ikimizinkinin arasında bir bağlantı olması daha iyi olur diyecektim... Erkek konuklarımızdan birinin yanlış bir fikre kapılmasını istemem.
'Aralarında fiziksel bir ilişki olmadığını erkek konuklarının öğrenmesini gururuna yediremiyor,' diye düşündü Claire önce, fakat genç adam sert bir sesle konuşmaya başlayınca yanıldığını anladı. Susie'yle olan şeyleri seninle de tekrarlamaya kalkmalarını istemiyorum Claire. Seni kaybetmeye de hiç niyetim yok. Eğer ikimizin odası da koridorun başka uçlarında olursa, fırsatçının biri çıkıp senin de Susie gibi herkese açık olduğunu düşünebilir, ikimiz de bunu istemeyiz öyle değil mi?
Jay kendisinden çok Claire'i düşünüyordu. Genç kadın bunu fark edince daha önce düşündüklerinden dolayı büyük suçluluk duydu. Gün geçtikçe onun hakkında daha çok şey öğreniyordu ve onu tanıdıkça Susie'-nin nasıl olup da ona âşık olmadığını merak ediyordu. Eğer bir kadın bir erkeği sevebiliyorsa, sevdiği kişi kesinlikle böyle olmalıydı. Genç adam nazik, çekici, güçlü ve güvenilir bir insandı.
'Ama Jay bir kadının aşkını istemiyor artık,' diye hatırlattı kendi kendine Claire, zaten kendisi de ona bunu verebilecek durumda değildi.
Claire, kızlan ve kendisini yolculuğa hazırlamanın telaşı içinde Jay'in teklifini kabul etmekle doğru bir karar verip vermediğini düşünecek vakit bulamamıştı.
Arabaya bindikten sonra yapacağı şeyi düşünmek için bol bol vakti olmuştu.

Jay çok usta ve dikkatli bir sürücüydü. Kızlar arka koltukta kendi aralarında gülüp konuşuyorlardı. Müzik setinden yayılan müzik oldukça yumuşak ve rahatlatıcıydı. Araba ilerledikçe genç kadın daha çok gerginleştiğini hissediyor ve yanlış bir şey yapmak üzere olduğuna inanmaya başlıyordu. Bu evlilik nasıl yürüyecekti?

Meraklanmayı bırak, her şey yolunda gidecek, göreceksin. Sadece şunu düşün, yirmi beş yıl sonra bugün ikinci halayımıza çıkıyor olabiliriz.

Genç adamın onun aklından geçenleri okuması Cla-ire'i sinirlendirmişti. Onun tam tersine Jay'in bu evlilik hakkında hiçbir endişesi yok gibiydi, ama onun karşılaştırmalar yapabileceği bir tecrübesi vardı, oysa Claire....

'Bu düşünceler için artık çok geç,' dedi genç kadın kendi kendine sertçe. Heather'a söz vermişti, bu sözünden dönemezdi.

Yine de sakinleşmekte güçlük çekiyordu. Duyduğu panik karnında sancılara yol açıyordu. Bu, daha önce yaşadıklarına hiç benzemiyordu.

Genç kadın başını pencereye çevirerek dışarısını izlemeye koyuldu. Yazın buralar çok güzel oluyordu, sonbaharın sararmış yaprakları da gitmiş ve her yer çırılçıplak kalmıştı. Bu haliyle doğa çok ürkünç görünüyordu, sadece çayırlar insana melankolik bir hava veriyorlardı, yoksa bu sadece Claire'in hayal ürünü müydü?

Bath'e varmadan az önce Jay anayoldan ayrılarak bir yan yola saptı. Üzerinde otelin isminin yazılı olduğu levha da olmasa hiç kimse buranın bir otel olduğuna inanmazdı.

Çıplak dallı ağaçların ardından otel binasını gördü Claire. Georgia stilinde, krem rengi taşlardan yapılmış eski bir evdi.

Anne, şu atlara bak! Lucy heyecanla burnunu cama yapıştırmış dışarıya bakıyordu. Evin karşısındaki çayırda birçok at bir arada koşuyordu.

Burada bir binicilik okulu da var, diye açıkladı Jay. Konuklar için dersler düzenlenebiliyor.

Bu, bizim de ata binebileceğimiz anlamına mı geliyor? diye sordu Lucy soluk soluğa.

Köye taşındıklarından beri Lucy atlar ve midillilerle ilgilenmeye başlamıştı. Binicilik dersleri çok pahalıdır Lucy. Claire içini çekerek kızma dönmüştü. Ayrıca, Heather ata binmek istemeyebilir.

Hayır, isterim. Keşke ikimizin de bir midillisi olsaydı.

Sanırım iki koldan saldırıya uğradık, diye mırıldandı Jay gülümseyerek. Buradayken binicilik dersleri için pek vaktimiz olmayacak. Kızlar bunu duyunca üzüntüyle karşı çıkmaya başlamışlardı. Ama belki... belki... ikiniz de iyi birer kız olduğunuz takdirde Noel Baba...

Genç adamın bu sözleri kızların hoşnutsuzlukla iç çekip sessizce oturmalarına yetmişti. Jay arabayı durdurduktan sonra inip Claire'in kapısını açtı.

Bagajları merak etme, biri onları yukarı taşır. Siz, ikiniz hadi gelin bakalım! Kızlar hâlâ göz ucuyla çayırları seyrediyordu.
Heather büyüyor, diye mırıldandı Jay Claire'e.
Mımm, ikisi de büyüyorlar. Ama uzun süredir kimse Heather'ın gardırobuna dikkat etmediği için küçük kızın elbiseleri iyice kısalmıştı. Sanırım burada günlerimiz senin için fazlasıyla masraflı olacak, ikisinin de yeni okul elbiselerine ihtiyaçları var. Tabii ben Lucy'ninkileri ödeyeceğim ama...
Hayır.
Jay birden, hiç beklenmedik bir şekilde onun kolunu sıkıca tuttu. Gözleri öfkeyle parlıyordu, Claire bunu görebilecek kadar yakın duruyordu ona şu anda. 'Böyle olduğu zaman istediği her şeyi yasaklayabilir,' diye düşündü genç kadın.
Hayır, Claire. Bu sefer sesi daha yumuşak çıkmıştı. Bundan sonra Lucy'nin bütün maddi sorumluluğunu yükleneceğimi söylemiştim sana ve bunda gayet ciddiydim. Benim bu evlilikteki görevim bu, lütfen beni bunu yapmaktan alıkoyma. Sen nasıl bana borçlu kalmak istemiyorsan, ben de sana borçlu kalmak istemiyorum. Biz bu ilişkide birer ortağız, eşit birer ortak.
Onun haklı olduğunu biliyordu Claire.
Jay kolunu bırakınca birden titredi genç kadın. Onun güçlü vücudunun koruyuculuğundan ayrılmak istemiyordu sanki. Soğuk bir rüzgâr esti ve Claire ince ceketinin içinde hafifçe titredi.
Haydi içeri girelim artık, dışarısı çok soğuk. Kızları da alarak hep birlikte içeri girdiler.
Bunca zaman bağımsız ve yalnız yaşadıktan sonra kendisiyle ilgilenen biri olması çok garip geliyordu genç kadına.
Otelin içi de köy evi havasını hâlâ koruyordu. Güler yüzlü bir resepsiyonist Jay'e anahtarı verdi ve bavullarını taşıması için bir komi çağırdı. Güzel sarışın bir kızdı ve onun gülümseyerek Jay'e bakması Claire'e evleneceği adamın ne kadar çekici olduğunu hatırlattı. Birden kendisinin hiçbir zaman böyle olamayacağını düşündü.
Ama Jay onunla bu yüzden evleniyordu zaten, böyle olmasaydı bu evlilik kesinlikle gerçekleşmezdi.
Oteldeki daireleri bir harikaydı: Bir oturma odası ve özel banyolu üç yatak odası vardı. Her yer mavinin değişik tonlarıyla kaplanmıştı. Kapı etrafındaki mermerleri daha yakından incelerken burada evin dekorasyonu için iyi fikirler edinebileceğini düşündü Claire.
Nasıl buldun?'' Jay onun yanına, oturma odasına gelmişti.
Çok güzel!
Öyle olmalı, burayı düzenlemek için bir servet harcadılar. Genç adam onu geçerek duvarlardaki alçıdan yapılmış işleri incelemeye koyuldu.
Sizinkilerden değil mi? Şu duvardakiler...

Jay keyifli keyifli sırıtıyordu.
Evet. Ayrıca, şu mermer kolonlar da bizim. Çok güzel yapmışlar, öyle değil mi? diye sordu genç adam duvardaki şeftali rengine boyanmış bir lambriyi göstererek. Bunu nasıl yaptıklarını merak ediyorum doğrusu.
önce boyayıp sonra temizliyorlar, dedi Claire çabucak. Böylece desenin bütün bölümleri boyayı çekmiş oluyor.
Genç adamın kaşlarının kalktığını görünce açıkladı. Bu konuyla çok ilgileniyorum, geçen yıl kütüphaneden birçok kitap alıp okudum. Eğer istersen çalışma odasına da böyle bir şey yapabiliriz.
Anne, biz hangi odayı kullanacağız?
Lucy'nin bu sabırsız sorusu ikisinin de dikkatini dağıttı ve Claire ona, Heather'la ikisinin içinde iki tane tek kişilik yatak bulunan odayı kullanacaklarını söyledi.
Genç kadın onlarla konuşurken komi bavullarını getirdi. Jay bahşişini vererek onu yolladıktan sonra saatine baktı.
Saat on iki olmuş. Alışverişe çıkmadan önce bir öğlen yemeğine ne dersiniz? Genç adam daha sonra Cla-ire'e dönerek ekledi. Şimdi zamanım yok ama daha sonra buradaki spor merkezini sana gösteririm. Çok lüks bir tesis. Yüzme havuzunun çevresindeki kolonları da biz yaptık. On sekiz ay önce burada korkunç bir yangın çıkmış. Orijinal desenlerin birçoğu zarar görmüş tabii. Biz de onları aslına uygun olarak yeniledik. Otel, bu tip köy evlerini işleten bir şirkete ait. Şirketin diğer otellerinde de aynı şeyleri uygulamak için girişimlerde bulunuyoruz.
Jay birden susarak kaşlarını çattı, sesi biraz kabaydı. özür dilerim bütün bunları dinlemek istemezsin mutlaka, çok sıkıcı...
Hiç de sıkıcı değil, diye karşı çıktı Claire hemen. Bence hepsi çok ilginç.
Genç adam ona garip garip baktı, gözlerinde ilk defa Heather'daki hassaslık görülüyordu. Claire uzanarak onun kolunu tuttu, aynı şeyi kızları rahatlatmak için de yapardı. Onun için hiçbir farkı yoktu, fakat Jay birden hareketsiz kalmıştı ve boş gözlerle ona bakıyordu. Genç kadın hemen çekildi; yüzü kıpkırmızı olmuştu.
özür dilerim, ben...
özür dilemene hiç gerek yok.
Jay'in bakışları karşısında kendini çok garip hissediyordu Claire, sanki soluğu kesiliyor başı hafifçe dönüyordu. Genç adam gözlerini ayırır ayırmaz her şey normale döndü.
Kraliçe Viktoria zamanında bir konservatuar olan bir restoranda yemek yediler. Bina şimdi çok güzel restore edilmişti.
Mönüdeki yemekler oldukça sağlıklıydı. Claire ve Jay başlangıç olarak sebze yemeğe karar verirlerken, kızlar taze meyvede karar kıldılar.
Sıcak yemek olarak ne düşündün? diye sordu genç adam Claire'e bakarak.

Sanırım peynir soslu bir tavuk ve yanında sebze... Kızlar için de aynısını istiyorum.

Mımm; ben biftek alacağım.

Gelen yemekler oldukça hafifti. Genç kadın bunlarının üstüne tatlı olarak bir krem karamel bile yedi.

Jay yemekle birlikte şarap ısmarlamıştı. Claire kahvesini içtikten sonra alkolün etkisiyle üzerine bir rahatlık çöktüğünü hissetti.

Saat daha iki, dedi Jay saatine bakarak. Buradan Bath'e gitmemiz yirmi dakika alır, eğer hazırsanız...

Saat tam iki buçukda genç adam arabayı Bath'in merkezine park ediyordu.

Park yeri alışveriş merkezine çok yakındı, fakat Jay onları çok daha seçkin bir yer olduğu her halinden belli olan başka merkeze götürdü.

Sekreterim burada aradıklarımızı bulabileceğimizi söyledi. Çok büyük bir butiğe girerlerken genç adamın Claire'e yaptığı tek açıklama buydu.

Onlara doğru gelen kadın Claire'in şimdiye kadar gördüğü en şık elbiseyi giymişti. Birden, burada alışveriş etmenin Jay'e küçük bir servete mal olacağını fark etti. Genç adam bunu düşünmemişti her halde. Ama onlara doğru gelen kadınla konuşmaya başlamıştı bile. Claire'in, gece kıyafetlerini de içine alan büyük bir kışlık gardıroba ihtiyacı olduğunu söylüyordu.

İleride birkaç oyuncak dükkânı var, dedi genç adam Claire'e dönerek. Ben kızları oraya götüreyim de şimdiden Noel Baba'nın onlara neler getirmesini istediklerini düşünmeye başlasınlar. Bir saat kadar sonra burada oluruz.

Claire, onun yanında kalmasını istiyordu. Fakat bir şey söylemesine fırsat kalmadan kızlarla birlikte uzaklaşmıştı bile genç adam.

Kocanız çok düşünceli bir adammış. Tezgâhtar kadın onunla konuşmaya başlamıştı. Etrafında sabırsızca bekleyen bir aile olmadan da elbise seçmek yeterince zordur, öyle değil mi?

O benim kocam değil. En azından şimdilik. Yarın evleneceğiz.

Bunu neden söylemişti şimdi? Kadının takındığı resmi tavır birden değişivermişti.

Ah, bu çok heyecanlı! Düğünde giyeceğiniz elbiseyi seçtiniz mi? Tabii, mutlaka seçmiş...

Claire hayır anlamında başını sallayınca kadın gülümsedi.

Uygun bir elbise almak için bundan daha uygun bir zaman seçemezdiniz, kış kreasyonlarımızı daha yeni satışa çıkardık, önce daha gündelik olanları seçelim, tamam mı? Abiyelere daha sonra geçeriz. Nasıl şeylerden hoşlanırsınız? İstediğiniz özel bir şey var mı? Üzerinizdekini beğendim, demeyi başardı sonunda. Ama korkarım...

Ben sizi ayrı bölümlerimize götüreyim de bir bakın, kendinize uygun bir şeyler bulacağınızdan eminim.

Yarım saat sonra Claire dar gri bir etek ve onun üzerine de krem rengi ipekli bir bluz seçmişti. Aynada kendine bakarken içinden film yıldızlarına benzediğini geçiriyordu. Bunlara uygun olarak tezgâhtar kadın, üzerinde kuş motifi işlenmiş gri bej tonlarında bir kazak ve yine aynı renklerde bir de ceket önermişti.

Claire bunların hepsini çok sevmişti.

Her yerde giyilebilecek bir kıyafet. Claire tezgâhtarın haklı olduğunu biliyordu.

Bunlardan sonra tezgâhtar kadın daha bir sürü elbise gösterdi ve Claire bunların içinden açık kırmızı renkli birini seçti. Noel'de giymek için çok uygundu. Aldıkları arttıkça içindeki suçluluk duygusu da büyüyordu. Jay, onun bu kadar para harcayacağını düşünmemişti mutlaka, ama düşünmüş olmalıydı, çünkü tezgâhtar kadın şimdi onu gece kıyafetlerinin bulunduğu bölüme götürüyordu.

Sanırım bu size uyar. Çok güzel, mavi bir elbise gösteriyordu kadın. Partilerde giymek için ideal. Bundan başka bir de kokteyl giysilerimiz var.

Bu bölümden çıktığında Claire üç elbise daha almıştı.

Şimdi sıra düğünde giyeceğiniz elbiseye geldi. Düşündüğünüz bir şey var mı?

Claire başını sallayınca tatlı tatlı gülümsedi kadın. Ama benim var! Size göstereyim.

Geri geldiğinde elinde bir etek ve bluzdan oluşan saf ipekten yapılmış bir takım vardı. Beyaz üzerinde mavi desenleri vardı. Genç kadın bu giysiye bayılmıştı.

Bir deneyin bakalım, gerçekten çok güzel bir takım.

öyleydi. İnce etek en ufak bir hareketle uçuşuyor, yırtmaçlarının arasından bacaklarını çok güzel bir şekilde ortaya koyuyordu. Claire, ne kadar ararsa arasın böylesine çekici ve güzel bir elbiseyi asla bulamayacağını biliyordu. Ama ya fiyatı...

Jay ve kızlar içeri girdiklerinde elbiseyi almayı reddetmekteydi. Aynadan Jay'i görmüştü. Genç adam onu görünce birden durdu. Şaşkın gözlerle.bakıyordu ona.

Genç kadın onun böyle sessiz kalmasını yanlış anlayarak tezgâhtar kadına döndü. Çok güzel, ama sanırım çok pahalı. Ben...''

Hayır, bu takımı alıyor, dedi Jay durduğu yerden. Ne kadar pahalı olduğu umurumda değil. Claire karşı çıkmaya kalkınca ona dönmüştü genç adam. Bu kıyafeti alıyorsun.

Çok güzel görünüyorsun anne. O kıyafet sana çok yakışmıştı, dedi Lucy annesi soyunma kabininden çıkınca.Öyle değil mi Heather?

Evet.

Bir oyuncak mağazasına gittik anne. Oyun evleri., ayılar... her şey vardı...

Sanırım çok fazla para harcadım Jay! Claire üzüntüyle ona bakıyordu.

Umarım öyledir. Seni bunun için buraya getirdim. İyi giyinmek yeni rolünün bir parçası olacak Claire. Eğer bu masrafları karşılayamayacak olsaydım sizi buraya getirmezdim. Yeni ayakkabılara da ihtiyacın var...

Sizin için bir yer tavsiye edebilir miyim? Tezgâhtar kadın onları duyarak yanlarına gelmişti. Biraz ileride çok iyi bir ayakkabı mağazası var. İç çamaşırları için de bizden sonraki dördüncü dükkânı önerebilirim. Kadın çamaşırları konusunda çok ustadırlar.

Claire yüzünün kızardığını hissediyordu. Utanması çok saçmaydı, buna hiç gerek yoktu. Ama utanıyordu işte.

Peki o zaman, dedi Jay her şey paketlenip hesaplar ödendikten sonra, ‘.‘önce iç çamaşırları, sonra da ayakkabılar.-Jay zaten çok para harcadın. İnan hiç ihtiyacım yok...

Hayrola Claire? Bir şekilde bunları ödemeni isteyeceğimden mi korkuyorsun?

Genç adam bu öfke dolu sözleri kulağına fısıldadığında vücudundaki bütün kanın çekildiğini hissetti Claire.

Hayır... tabii ki hayır. Ben sadece...

Bak, sana bir kez daha anlatmaya çalışmıştım Claire. Benim karım olduğun zaman herkes senden belli bir şekilde görünmeni bekleyecektir. Susie her zaman modaya uygun şeyler giyerdi o....

Ben Susie değilim.

Bu öfkeli tepkiye hangisinin daha çok şaşırdığını bilmiyordu Claire. Jay’in dudakları kısılmış, gözleri kararmıştı.

Biliyorum, sen Susie değilsin. Ayrıca ben herhangi bir karşılaştırma yapmıyordum, eğer düşündüğün buysa tabii.

Genç kadının öfkesi doğduğu gibi çabucak ölüver-mişti, yorgunlukla başını salladı, özür dilerim. Bütün bunlar benim için çok fazla...

Yeni bir iş için üniforma aldığını düşün. Jay’in sesi oldukça soğuktu. Bu, işe yarayabilir. îç çamaşırı satan mağazanın kapısına gelmişlerdi bile. Jay cüzdanını çıkararak Claire’in eline bir tomar para verdi. Genç kadının gözleri şaşkınlıktan faltaşı gibi açılmıştı.

Sanırım çocukları bir yarım saat daha oyalamayı başarabilirim. Bu süre sana yeter, öyle değil mi? Genç kadın yarım saat sonra kucağında paketlerle mağazadan çıkarken bu kadar çok parayı böylesine kısa bir sürede nasıl harcadığına şaşıyordu.

Sıra geldi ayakkabılara. Kızların alışverişine başlamadan önce bir yere gidip çay içeriz. Genç adam onun kucağındaki paketleri alıyordu. Merak etme bakmayacağım. Claire’in yüzündeki korku dolu ifade üzerine bunları söylemişti Jay. Genç kadın kendini çok aptal hissediyordu.

Hiç kuşkusuz, Susie iç çamaşırlarını onunla birlikte satın alıp onun yanında giymekten çok hoşlanıyordu. ‘Ama bizim evliliğimiz öyle olmayacak, diye hatırlattı kendi kendine genç kadın. Ne zaman kendini onun karısıyla

karşılaştırsa içinde bir panik oluşuyordu. Endişelenmesi gereken bir şey yoktu. Jay başka bir Susie daha istemiyordu... Bu yüzden onunla evlenmek istemişti.

Bölüm Yedi

Uyan anne, kahvaltı vakti geldi.

Claire istemeye istemeye gözlerini açtı ve Lucy'yle Heather'ın üzerlerinde gecelikleriyle yatağın kenarında beklediklerini gördü.

Jay yeni elbiselerimizi ancak kahvaltıdan sonra giyebileceğimizi söyledi.

'Bunu iyi akıl etmiş,' diye düşündü genç kadın yatağında doğrulmaya çalışırken. O güzel gri kadife elbiseler üzerlerinde kahvaltı lekeleriyle pek iyi durmazlardı herhalde. Kızlara alman elbiseler şaşırtıcı derecede pahalıydı, fakat Jay düğünde giymeleri için onları almakta ısrar etmişti. Bunlardan başka, bir de Noel' de giymeleri için kareli İskoç kumaşından çok şık elbiseler almışlardı. Heather'ınki kırmızı, Lucy'ninki de yeşildi. Bu renkler ikisine de çok yakışıyordu.

Adam kahvaltımızı özel bir masada getirdi. Bu, Lucy'nin çok hoşuna gitmişe benziyordu.

Babam senin bir fincan çay isteyip istemediğini sormamızı istedi, diye ekledi Heather.

Ah, uyandın demek!

Jay kapıda duruyordu. Üzerinde pijamasının altı ve bir robdöşambr vardı, buna rağmen Claire onu görünce kamının kasıldığını hissetti. Genç adam duş almış olmalıydı, çünkü saçları hâlâ ıslaktı.

Gelinin düğün günü kahvaltısını yatakta yapması âdettir.

Ama bu gelin yapmayacak, dedi Claire sertçe. Hemen kalkıyorum. Sabahlığı hemen yatağın yanındaki sandalyenin üzerinde duruyordu. Pamuklu geceliği oldukça kalın ve kapalı olduğu halde Jay'in yanında yataktan çıkmak istemiyordu.

Genç adamın yatağın yanına kadar gelip sandalyenin üzerindeki sabahlığı alarak ona doğru tuttuğunu görünce şaşkınlıktan donakalmıştı Claire.

Jay yine onun aklından geçenleri anlamıştı, yanına gelerek kızların duyamayacağı bir sesle konuşmaya başladı.

Sana dokunmayacağım, fakat bazen normal bir evli çift gibi davranmamız gereken zamanlar olacak. Çocuklar her şeyi çok çabuk hissederler, onların evliliğimiz hakkında endişeye düşmelerini istemeyiz, öyle değil mi? Birbirimize karşı yakın davrandığımızı görürlerse ayrı yatak odalarında kalmamızı daha kolay kabul ederler. Eğer köyde dedikodu konusu olmak istemiyorsan, onlara bunu inandırmamızın zamanı geldi demektir.

Claire onun haklı olduğunu biliyordu. Yine de, Jay' in, sabahlığını oraya bırakarak yatağın yanından uzaklaşmasını istiyordu. Ama genç adam bunu yapmayacaktı. Üzerindeki örtüleri zorla kaldırarak ayağa kalktı. Jay'in uzattığı sabahlığı alırken en az onun kadar sakin görünmeye çalışıyordu.

Sabahlığı verirken genç adam onun kolunu tuttu ve alnına hafif bir öpücük kondurdu. Onun vücudundaki temiz erkeksi kokuyu duyabiliyordu genç kadın.

Jay'le yaşadığı gerçek, ona tecavüz eden adamın bıraktığı kötü anılardan öylesine farklıydı ki...

Genç adamın kendi adını söylediğini duydu, ama sesindeki sert tonu fark etmemişti. Kolunu tutan parmakların iyice kasıldığını hissedince ona baktı.

Genç adamın gözlerindeki öfkeyi görünce korkuyla geri çekildi Claire. Hayır... Claire... Kolunu sıkıca tuttuğu için ondan ıuzaklaşamıyordu genç kadın. Özür dilerim. Yüzündeki ifadeyi görünce birden Heather'm başına gelebilecekleri hatırladım. Herhangi biri Heather ya da Lucy'ye bir zarar vermeye kalkarsa onu kendi ellerimle boğarım. Zamanda geri gidip senin başına gelenleri silebilmeyi isterdim, ama bunu yapamam... Hayır... En azından Lucy'ye sahibim...

Jay'in gözlerindeki ve sesindeki duygusallık genç kadının hiç beklemediği bir şeydi. Parmakları hâlâ kolunu sıkıyordu, Claire nazikçe elini onun elinin üzerine koydu.

özür dilerim, canını yaktım mı? Ben... Jay ne söyleyeceğini bilemiyordu sanki.

Önemli değil.

Heather ve Lucy oturma odasına gitmişlerdi, fakat Heather şimdi geri dönmüştü. Küçük kız kapıda durmuş içeri girmeden korku dolu gözlerle onlara bakıyordu.

Susie bizi rahatsız etmesinden hiç hoşlanmazdı, diye açıkladı Jay boğuk bir sesle. Kızıma gösterdiğim en ufak bir ilgiyi bile kıskanıyordu sanki.

Küçük kızın tereddütünün nedenini anlayarak ona gülümsedi Claire. Haydi bakalım, hep birlikte kahvaltı edelim, diye önerdi neşeyle. Hem bugün bir de düğüne gideceğiz.

Düğün, genç kadının beklediğinin tersine çok sıcak bir hava içinde geçmişti. Tören küçük, ama çok güzel döşenmiş bir odada yapılmıştı. Nikâh memurunun masasında koca bir demet çiçek duruyordu. Odanın güzelleştirilmesi için yapılabilecek her şey yapılmıştı.

Tören sırasında Jay onu öpmemişti ve bu Claire'i çok sevindirmişti. Sinirleri daha fazlasını taşıyamayacak kadar gergindi çünkü.

Dışarı çıktıklarında hava oldukça soğuktu ve Claire ince ceketinin altında hafifçe titredi. Jay kaşlarını çatarak kolunu onun omuzlarına atıp ısınması için kendine iyice yaklaştırdı. Genç kadın hiç düşünmeden ondan uzaklaştı.

Bir mantoya ihtiyacın var.

Mantom var. Bu doğruydu, kendisi için kullanılmış bir manto satın almıştı. Biraz eskiydi, ama soğuktan çok iyi koruyordu.

Şimdi siz ikiniz evlendiğinize göre Jay benim babam mı olacak? diye sordu Lucy annesinin yanına gelerek.

Genç adam önce Claire'e baktıktan sonra küçük kızın yanına gelip dizlerinin üzerine çöktü. Baban olmamı ister misin Lucy?

Evet! Küçük kız büyük bir hevesle cevap vermişti.

Sen de Heather'ın annesi olacaksın, öyle değil mi? Heather da bunu istiyor. Lucy şimdi Claire'e dönmüştü.

Genç kadın dudağını ısırarak çaresizce Jay'e baktı. Heather'ın bir annesi vardı zaten.

Sanırım, kızların ikimize de 'anne' ve 'baba' diye hitap etmelerine izin vermemiz her şeyi kolaylaştıracak, diye önerdi genç adam yavaşça.

Ama Heather'ın...

Annem olmanı istiyorum. Heather genç kadının koluna yapışmış yalvaran gözlerle ona bakıyordu. Claire onu reddecek gücü bulamadı kendinde.

Ne olursa olsun, eğer Heather ileride annesini görmek, onunla konuşmak isterse bunun gerçekleşmesi için elinden geleni yapacaktı genç kadın, bunun için kendi kendine söz verdi. Belki şu günlerde Susie onu terk etmiş olduğu için annesini görmek istemiyordu küçük kız, ama büyüdüğü zaman... Bu konuyu Jay'le konuşmalıydı, ama şimdi sırası değildi.

Acıkan var mı? Jay'in sorusu ortamı biraz yumuşatmıştı. Bir restoranda dört kişilik yer ayırttım. Bu günü otelde kutlamak istemedim, çünkü senin oteldekilerin yeni evlendiğimizi öğrenmelerini istemeyeceğini düşündüm.

Böyle sert görünen bir adamın bu kadar düşünceli davranması Claire'in gözlerini yaşlarla doldurmuştu. Bunca işin arasında özel bir kutlamaya nasıl vakit ayırdığını anlamıyordu genç kadın. Ne de olsa bu evlilik onun için sadece bir iş anlaşmasıydı.

Restoran Bath'ten birkaç kilometre ötedeki küçük bir köydeydi. Bina daha önce bir çiftlik eviydi. Bu yüzden, içinde etrafa rahatlatıcı bir sıcaklık yayan kocaman bir şömine vardı. Rahat mobilyalar, krem rengi duvarlar ve yerdeki pembe halı buraya tam bir ev havası veriyordu.

Diğerlerinden biraz daha uzakta duran bir masaya yerleştirilmişlerdi. Garson, elindeki pembe peçeteleri açarak neredeyse bir tören havasında kızların kucaklarına yerleştirmişti. Tabii bu, iki ufaklığı da çok eğ-lcndirmişti.

''Yemeğimizi ısmarladım, diye açıkladı Jay. Eğer hoşunuza gitmeyen bir şey olursa... Garson, elindeki bir buz kovası ve iki kadehle yanlarına geldiğinde sözünü yarıda kesti genç adam.

''Şampanya. Genç adam alçak sesle konuşuyordu. ''Bugün için uygun olur diye düşündüm.

Şampanya! Bu, Claire'in beklediği en son şeydi. Altın rengi içkiden bir yudum alarak buz gibi sıvının boğazından aşağı kayışını hissetti.

Sevdin mi?

Çok güzel! Daha önce hiç içmemiştim. Birden yanakları kızardı. Onun yaşına gelmiş ve hayatında hiç şampanya içmemiş bir kadın hakkında Jay ne düşünürdü acaba? Ama genç adam hiç de eğlenmiş gözükmüyordu.

Bunu yemekten önce aperatif olarak içebilirsin. Yemeğin yanına şarap ısmarladım.

Anne, nedir o içtiğin? Lucy merakla ona bakıyordu. İçkinin ne olduğunu öğrenince heveslenmişti. Ben de biraz alabilir miyim?

Claire tam reddediyordu ki Jay garsonu çağırarak bir şeyler söyledi. Birkaç saniye sonra masalarına içlerinde portakal suyu bulunan iki kadeh daha gelmişti. Garson bunların içine birer damla şampanya koyarak kızlara verdi.

Lucy'nin yüzündeki mutlu ifadeyi görünce, Jay'in, hayatlarını daha şimdiden ne kadar çok zenginleştirdiğini düşündü genç kadın.

Onları şımartıyorsun. Hepimizi şımartıyorsun aslında, dedi Jay'e dönerek.

Arada bir şımartılmaktan kimseye zarar gelmez. Tam öğle vakti restorandan çıktılar. Claire, havyar, mantar ve sebze yemişti. Yemek öylesine güzeldi ki, genç kadın bunu asla unutmayacaktı.

Otele dönmeden önce fabrikaya uğramaya ne dersin? Yoksa dosdoğru otele mi gidelim?

Fabrikayı görmek istiyorum, dedi Claire büyük bir hevesle. Jay'in işi hakkında daha çok şey öğrenmek için can atıyordu. .

Jay'in fabrikası bir sanayi merkezinin içinde kurulmuştu. İşçiler Clairc'e karşı çok hürmetkâr, fakat biraz çekingen davrandılar önce. Genç kadının bu işle gerçekten ilgilendiğini fark edince ise onunla daha yakından, daha candan ilgilenmeye başladılar.

Claire, bu insanlar arasındaki konuşmaları dinledikçe onların yaptıkları işten gurur duyduklarını ve bugün yarattıkları eşyaların gelecek nesil tarafından da kullanılacağına inandıklarını anladı.

Anne, yarın bizi hayvanat bahçesine götürecektin. Unutmadın, değil mi? Lucy bitkin bir şekilde yatağa girmiş, uyumak üzere olduğu halde bu soruyu sormayı unutmamıştı.

Akşam yemeklerini oteldeki odalarında yemişler ve daha sonra hep birlikte televizyon seyretmişlerdi.

Claire, önceleri Jay'in yanındaki konumunun değiştiğini düşünerek oldukça tedirgin hissetmişti kendini. Fakat genç adam öylesine sakin ve doğal davranıyordu ki genç kadının hissettiği bu gerginlik hemen kay-boluvermişti. Şu anda üzerinde çok tatlı bir yorgunluk vardı.

Sen ne dersin bilmem, ama bu gece erken yatsak iyi olacak galiba, dedi Jay. Claire kızları yataklarına yatırıp oturma odasına gelmişti.

Sana tamamen katılıyorum, özellikle dc yarınki hayvanat bahçesi gezisini düşündükçe bunun ne kadar gerekli olduğunu daha iyi anlıyorum.

O odaya girdiği zaman Jay de ayağa kalkmıştı. Claire kendi yatak odasına doğru ilerlerken ona yaklaşmak için hiçbir harekette bulunmamıştı genç adam.

Birbirimize iyi geceler diyelim o zaman, dedi genç kadın odasının kapısında durarak.

İyi uykular.

Artık evli bir kadındı. Yatak odasına girip kapısını kapar kapamaz aklına gelen ilk şey bu olmuştu. Jay şu anda ne düşünüyordu acaba? Bu geceyi ilk evliliğinin düğün gecesiyle mi kıyaslıyordu...? Yoksa Susic'-yi mi düşünüyordu?

'Kes artık,' dedi genç kadın kendi kendine. 'Jay, Su-sie'yle yaşadığı gibi bir ilişki istemediği için seninle evlendi.'

Evliliklerinin ilk iki haftası çok sakin geçti. Jay her gün fabrikaya gidip geliyordu. Bir gece eve döndüğünde tekrar Amerika'ya gitmek zorunda olduğunu söyledi.

Kontratta konuşmak istedikleri birkaç nokta daha var anlaşılan. Çok uzun süreceğini sanmıyorum. Başka iş anlaşmaları bile yapabilirim! Müşterimin kız kardeşi de evindeki yüzme havuzunu ve çevresini bizim mallarımızla yeniden dekore ettirmek istiyor. Her şey yolunda giderse hafta sonunda burada olurum.

Havaalanına hep birlikte gittiler. Jay'i yolladıktan sonra Claire bir taksi tutarak kızlarla birlikte Bath'e geldi. Hemen bütün günü boştu ve evin dekorasyon planlarına başlayabilirdi.

Oteldeki odalarda kullanılan mavi renkler ona çok güzel fikirler vermişti. Ne yapacağı hakkında bazı fikirleri vardı, ama önce kendisine yardım edecek birini bulmalıydı. Bath'de iç dekorasyon servisi sunan küçük bir mağaza gördüğünü hatırladı.

Dükkânı bulmakta hiç güçlük çekmedi. İçeri girerken kendini biraz rahatsız hissediyordu. Lucy ve He-ather'a hiçbir şeye dokunmamalarını sıkı sıkı tembih etti.

Yardımcı olmak için yanına güleryüzlü, sarışın bir kadın geldi. Otuz yaşlarında olmalıydı, çok şık görünüyordu.

Claire'in kafasındakileri anlatması pek o kadar uzun sürmemişti. Birkaç dakika içinde önüne bir sürü duvar kâğıdı ve kumaş katoloğu yığılmıştı. Genç kadın sonunda kendine uygun bir dekoratör bulduğunu anlamıştı.

''Sizden asıl istediğim gelip evi bir görmeniz, öyle bir dekoratör tutmak istiyorum ki, bizim zevklerimizi yansıtabilmeli. Oranın bir vitrin gibi görünmesini değil, tam bir yuva olmasını istiyorum. Beni anlıyorsunuz, değil mi?

''Evet, anlıyorum. Müşterilerimin birçoğu aynı şeyi hisseder. Sarışın kadın not defterini gözden geçirdi. ''Eğer sizin için de uygunsa perşembe sabahı gelebilirim.

‘‘Bu çok iyi olur. Mağazadan çıktığında Claire kendini büyük bir şey başarmış gibi hissediyordu.

Birden aklına mutfak eşyalarını Jay’in fabrikasında yaptırabileceği geldi. Böylece, dosdoğru eve gitmeden önce fabrikaya uğradı.

Ustabaşı onu görür görmez tanıdı. Claire istediklerini anlatınca bunları yapabileceklerini hemen kabul etti yaşlı adam.

Önce elinizdeki işi bitirmeniz gerekir tabii, dedi genç kadın. Eski çamdan yapılmış bir şeyler istiyorum ben.

Çok şanslısınız. Jay, daha geçen gün çam kapılar aldı, önce, onları başka bir yerde kullanmayı düşünüp düşünmediğini sormalıyım tabii.

Claire ustabaşına hak vererek bu işi Jay’in dönüşüne ertelemeye karar verdi. Eğer genç adam bunu kabul ederse biri gelip mutfağın ölçülerini alabilirdi.

Vitrinlerdeki canlılık ona Noel’in iyice yaklaşmış olduğunu hatırlatmıştı. Kızların hediye olarak ne istediklerini biliyordu. Jay’le birlikte onlara binicilik dersi aldırmaya karar vermişlerdi. Eğer bu konudaki merakları devam ederse ileride bir de midilli alabilirlerdi.

İlk defa bu Noel’de kızı için istediği herhangi bir hediyeyi alabilecekti. Lucy daha şimdiden iyice değişmişti. Hayatında bir erkeğin etkisine ihtiyacı olduğu belliydi, Jay’e tapıyordu. Heather da çok daha canlı bir çocuk olmuştu. Şu anda kızların ikisi de vitrinden vitrine koşarak bu gezintinin tadını çıkarıyorlardı.

Gündüz hava çok güneşli olduğu halde, akşam eve döndüklerinde oldukça soğumuştu. Yemekten sonra Claire masayı toplarken telefon çaldı.

Ahizeyi kaldırıp da Jay’in sesini duyduğunda konuşamayacak kadar şaşırmıştı neredeyse. Birkaç dakika boyunca havadan sudan, özellikle de çocuklardan bahsettiler. Genç kadın onun evi arayacağını hiç sanmıyordu, yine de, telefonu kapattığında içine garip bir hüzün çöktü.

Jay bu gece ne yapacaktı acaba? Yalnız başına odasında mı oturacaktı, yoksa başka kadınlarla birlikte yemeye, eğlenmeye mi gidecekti? Belki de daha sonra...

Claire kendi kendine sinirlenerek bu düşünceleri bir kenara itti. Jay’in özel hayatı hakkında sorular sormaya hiç hakkı yoktu. Eğer genç adam geceyi bir başka kadınla geçirmeye karar verirse, bu onu hiç ilgilendirmezdi. Peki öyleyse, neden içinde garip bir sızı duyuyordu? Başını sallayarak ışıkları söndürdü ve yavaşça yukarı çıktı. Jay olmayınca ev bomboştu sanki. Onu daha şimdiden özlemişti. Onun yemekte kendisine eşlik etmesini, gününün nasıl geçtiğini anlatmasını ve geceleri şöminenin önünde yaptıkları ufak sohbetleri özlemişti.

Genç adam hafta sonunda eve döndü, onun gelişiyle her şey yeniden canlanmıştı sanki. Kızlar onu görür görmez hemen üzerine atılmışlardı.

Jay'in yüzündeki ifadeden Heather'daki değişiklikten memnun olduğu belli oluyordu.

Yemekten sonra, Amerika'daki işlerinin nasıl gittiğini anlattı ona genç adam. Yeni yıldan sonra imzalanacak kontrattan başka birçok teklif daha almıştı.

Claire bu işe çok sevindiğini belirtince kaşlarını çattı Jay.

Evet, iş için harika fırsatlar bunlar, ama artık daha sık evden ayrılmak zorunda kalacağım, özellikle de şu önümüzdeki birkaç hafta içinde.

Eğer dönüşte kızlara bu sefer getirdiğin gibi hediyeler getirirsen hiçbir itirazları olacağını sanmıyorum.

Jay'in bu dönüşünde Dallas'tan getirdiği kocaman bebekler öylesine özenle yapılmışlardı ki, Claire bunlarla oynamaktan çok bakmakla yetinilmesi gerektiğini düşündü. Çok pahalı oldukları her hallerinden belli oluyordu.

Bu hediyeler duyduğum suçluluk duygusunu azaltıyorlar. Genç adam birden susarak kaşlarını çattı.

Hediye dedin de aklıma geldi. Ayağa kalkmıştı. Bir dakika içinde dönerim. Burada bekle.

Biraz sonra elinde kocaman bir zarfla geri döndü Jay.

Düğün hediyen, dedi yavaşça.

Claire titreyen ellerle zarfı açarak içindeki kâğıtları çıkardı. Yanlış okumadığından emin olabilmek için tekrar tekrar okudu o kâğıtları.

Evin onarımı için gerekli masrafları sen karşılıyorsun! Ama bu, binlerce pounda mal olur! Jay, bunu yapmak zorunda değilsin...

Bunu yapmak istiyorum Claire. Masrafları karşılamayı daha önce de teklif edebilirdim sana, ama o zaman benimle evlenmezdin. Claire bir şey söylemek istediyse de elini kaldırarak onu susturdu. Sadece maddi nedenlerden dolayı benimle evlendiğini ima etmeye çalışmıyorum. Hcather'ı ne kadar çok sevdiğini biliyorum, ama şunu itiraf etmelisin ki, elimdeki fırsatı çok iyi kullandım. Benim açımdan, o fırtına daha iyi bir zamanda gelemezdi. Sen buraya taşınmış olmasaydın, bu evlilik bu kadar çabuk gerçekleşemezdi. Evin onarım işlemleri bittikten sonra eğer istersen kiraya verebilirsin. Herkes ekonomik bakımdan bağımsız olmak ister, bunu biliyorum. Ev pek fazla bir gelir sağlamaz, ama en azından senin olur.

Onun bu kadar duygusal ve düşünceli davranması Claire'in gözlerini yaşanmıştı. Bir erkek, herhangi bir erkek ona bu şekilde ilgi göstermeyeli o kadar uzun zaman geçmişti ki...

Genç kadın hiç düşünmeden ona doğru uzanarak parmaklarıyla onun yüzüne dokundu. Ah, Jay, ne diyeceğimi bilemiyorum!

Jay başını çevirerek onun bileğini tuttu ve sıcak dudaklarını avcunun içine bastırdı.

Claire'in gerginleştiğini hissettiği an da onu bıraktı özür dilerim. Sesi boğuk çıkmıştı. Bir an için unuttum.

Hiç... hiç önemi yok. Ben gidip biraz kahve yapayım. Claire titreyerek ayağa kalktı ve aceleyle mutfağa gitti. Gerginleşmesinin nedeninin onun dudaklarının sıcak baskısı değil de, kendi içinde yükselen heyecan olduğunu nasıl anlatabilirdi ona? Onun dudaklarının temasını hissetmekten hoşlanmıştı, vücuduna zevkli bir heyecanın yayıldığını hissetmişti.

Jay beş gün evde kaldı. Bu da kızlarla birlikte alışverişe çıkması için yeterli bir süreydi. Onlar dışarıdayken genç kadın kızlar için aldığı hediyeleri gizli yerlere sakladı. Ve sonra genç adam tekrar Dallas'a gitmişti.

Amerikalı müşterisi bir inşaatçıydı ve yaptığı evlerde çok ince bir işçilik kullanılmasını istiyordu. Amerikalı avukatların kontratı incelerken fazlasıyla ince eleyip sık dokumaları, Jay ve avukatının bir kez daha Amerika'ya gitmelerine neden olmuştu.

Onu bu kadar çok özlemek Claire'i endişelendiriyordu. Evlenmeden önce böyle şeyler hissedeceğini hiç düşünmemişti, ama Jay ona karşı çok iyi davranıyordu. Onun sayesinde hayatının daha sıcak, daha yaşanır bir hale geldiğini hissediyordu genç kadın.

Jay'Ie birlikte havaalanına kadar gitmişti Claire. Genç adam orada avukatıyla buluşacaktı. Arkasını dönüp uçağa giriş bölümüne doğru uzaklaşmaya başladığında garip bir his duydu genç kadın, onun arkasından koşmak, ona sarılmak istiyordu... Bunları düşününce birden gerginleşti, aklı karmakarışık olmuştu. Ona neler oluyordu böyle? Jay'e maddi bakımdan bağlanmıştı, ama duygusal bakımdan asla bağlanmama-lıydı.

Noel'in gelmesine çok az kalmıştı artık. Kızların ikisi de okuldaki oyunda rol almışlardı, hemen hemen her-
kes bu oyuna katılmıştı zaten. Jay henüz dönmediği için Claire Mrs. Vickers'i yanma alarak onları seyretmeye gitti.

Noel'den önceki son birkaç gün çok çabuk geçti. Jay onu arayarak eve ancak son dakikada yetişeceğini haber vermişti. Claire Noel ağacını Jay'le birlikte alıp süslemeyi planlıyordu, ama onun gelemeyeceğini öğrenince kızları alarak köye indi. Birlikte bir ağaç seçtiler, ama genç kadın Jay'le birlikte olsalardı çok daha iyi bir ağaç alacaklarından emindi.

Evdeki dekorasyon işlerine Noel'den sonra başlayacaktı Claire. Ama o zamana kadar odaya daha sıcak bir hava verebilmek için koltukların üzerine koyu pembe ve mavi yastıklar ve yere de bunlara uygun bir halı koydu.

Jay evde olmayınca büyük bir eksiklik hissediyordu genç kadın. Onun o erkeksi varlığını özlüyordu. Bu duygularının ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordu. Onu özlemek, onun yokluğunun bu kadar farkında olmak istemiyordu. Kendi kendine bunların çok aptalca duygular olduğunu söylerek durumu geçiştirmeye çalıştı, ama aklının derinliklerinde bir şeyler kalmıştı, bunun farkındaydı. Bütün bunları daha sonra... çok daha sonra düşünecekti.

Bölüm Sekiz

Noel'den bir önceki gece kızlarla birlikte Noel ağacını süslediler. Lucy'yle Heather yattıktan sonra Claire bir süre daha oturup ağacı seyretti. Her şey hazırdı: Jay'e aldığı çalışma masası takımı dahil, bütün hediyeler paketlenmişti, hindi dolapta duruyordu, bütün alışverişler tamamlanmıştı, hava bile Noel'e uygun bir durumdaydı. Bütün gün çok soğuk geçmişti ve gece kar yağacağa benziyordu.

Her şey hazırlanmıştı, fakat Jay o burada değildi. Claire, kendini kızlar için hayal kırıklığına uğradığına ve içindeki o sızının kızlar adına olduğuna inandırmaya çalışıyordu.

Mutfağa giderek tatlı çörekler hazırlamaya koyuldu. Böylece biraz rahatlayacağını umuyordu. Pencereden baktığında kar tanelerinin teker teker düşmeye başladığını gördü ve içinden gelen o çocukça isteğe karşı koyamayarak karın yağışını seyretmeye başladı. Kocaman kar taneleri lacivert gökyüzünden adeta dans ederek düşüyor ve onların bu dansları Claire'i büyülüyordu. Pencerenin kenarından güçlükle ayrıldığında yerler kar tutmaya başlamıştı bile.

Noel karı! Çörekleri yapmayı bitirerek fırına koydu.

Yarım saat sonra çörekleri fırından alıp soğumaya bıraktığında kar hâlâ yağıyordu. Yatağa gitmek için henüz çok erkendi, fakat cam ne televizyon seyretmek ne de kitap okumak istiyordu.

Tam kendine bir fincan kakao hazırlıyordu ki, arka kapı açıldı.

Jay! Claire onun geldiğine inanamıyordu. Kar, onun arabasının sesini duymasını engellemiş olmalıydı. Genç adamın saçları ve ceketi karla kaplanmıştı.

Jay'in koluna dokunarak suratını buruşturdu. Sırı! sıklam olmuşsun! Ona o kadar yakın duruyordu ki. başını kaldırıp baktığında genç adamın gözlerinin koyulaştığını gördü. Bakışları karşılaşınca Jay'in yüzündeki ifade değişmişti. Claire içinde garip bir şeylerin kıpırdandığını hissediyordu.

Şey... erken döndün...

Sesi boğuk çıkmıştı, nefes almakta güçlük çekiyordu sanki.

Bir önceki uçakla gelmeyi başardım. Noel günü insanın evinde olması gerekir. Kızlar yattılar mı?

Evet. Bir saatten fazla oluyor.

Genç kadın kendini bir garip hisediyordu, yavaşça Jay'in yanından uzaklaşmaya çalıştı, ama genç adam onun kolun tutuyordu.

Claire.

Ona doğru döndü ve birden Jay'in sıcak dudaklarını kendininkilerin üzerinde hissetti. Şaşkınlıktan ne yapacağını bilemiyordu. O sıcacık dudakların yumuşak dokunuşu çok garip bir duygu veriyordu. Claire, büyük bir acıyla daha önce hiç bu şekilde öpülmediğini fark etti.

Ocakta kaynayan sütün birden taşması genç kadını tekrar gerçek dünyaya döndürdü. Vücudu birden kaskatı kesilmişti. Jay de bunu fark eder etmez onu bırakmıştı.

özür dilerim. Çok bezgin bir şekilde konuşmuştu genç adam. Bir an için unuttum...

Neyi unutmuştu? Onun Susie olmadığını mı? önemi yok...

Jay öfkeyle suratını asmıştı.

Ben de kendime kakao yapıyordum. Sen de biraz ister misin... ya da yiyecek bir şey?

Bunlar çok güzel kokuyor.

Jay, onun bu soruyu aralarında oluşan gergin havayı yumuşatmak için sorduğunu anlamış, cevap vermeye çalışıyordu. Masanın üzerinde duran çöreklerden birini alarak yedi.

Kakao iyi gelir sanırım. Sonra da erkenden yatacağım. Uçakta bir şeyler yemiştim.

Kakaolarımızı oturma odasında mı içelim? îkisi de demin aralarında doğan o yakınlık hiç olmamış gibi davranıyorlardı. Yüzeyde her şey normaldi, ama Claire içinde bir şeylerin gizli olduğunu biliyordu.

Ya süt taşmasaydı ne olacaktı? Jay onu öpmeye devam edecek miydi? Genç kadın ona izin verecek' miydi...? Bu düşünceler Claire'i çok rahatsız ediyordu. Sen git, ben bir dakika içinde kakaoları getiririm. Jay'in yüzündeki iğneleyici ifade genç kadının yanaklarının kızarmasına neden olmuştu. Yakınlığının onu nasıl etkilediğini anlamış mıydı? Claire'in kendini toparlayabilmesi için biraz yalnız kalması gerekiyordu. Dudaklarının bir anlık baskısı genç kadının içinde ifade etmekte hâlâ güçlük çektiği birtakım duygular uyandırmıştı.

O birkaç saniye içinde hissettiği şey tiksinti ya da korku değildi, bunlardan çok daha uzak bir duyguydu. Peki ne hissetmişti? Şaşırmıştı, ayrıca şimdiye kadar hiç tatmadığı, hayal bile edemediği derecede bir zevk duymuştu. Ama böyle bir şeyi, yeni hayatında daha önce hiç yaşamadığı bir şeyi hayal etmesi zaten imkânsızdı. Artık bu zevki biliyordu.

Başını sallayarak kafasında toplanan bu düşünceleri dağıtmaya çalıştı. Kakao fincanlarını tepsiye koyduktan sonra bir de yanlarına taze çöreklerden ve çabucak hazırladığı sandviçlerden koydu.

İçeri girdiğinde Jay kanepelerden birinde oturuyordu, başını yastıklara yaslamıştı. Ağacı çok beğendim. Genç adam ayağa kalkarak Claire'in tepsiyi koyabilmesi için sehpalardan birini getirdi.

Odada etrafı krem rengi mermerle kaplı çok güzel bir şömine vardı, fakat Susie bunun önünü kapamıştı. Claire'in yaptığı ilk iş bu şömineyi açtırmak ve içine de kömür ateşi gibi görünen gaz ateşini yerleştirmek olmuştu. Şömineyi açarak içinde oluşan alevleri seyretti bir an.

Mımm. Çok sıcak ve rahatlatıcı. Jay'in gözleri üzüntüyle gölgelenmişti sanki.

Kızlar ağacı süslemek için seni beklemek istediler, ama ben senin çok gecikebileceğini düşündüm. Ağacın tepesinde bir şey yok.

Oraya kadar yetişemedim, diye itiraf etti Claire. Şu kutuda kızların seçtiği bir peri var, onu takacaktık.

Yarın onlarla birlikte takarız. Mmm, bunlar çok leziz olmuş.

Genç adam Claire'in hazırladığı sandviçleri yiyordu. Ceketini çıkarmış gömleğinin üst düğmelerini açmıştı, bu haliyle çok daha az heybetli görünüyordu. Genç kadın onun yorgun olduğunu fark etti.

Dallas'ta işler nasıl gitti?

Gel şuraya, yanıma otur da anlatayım.

Claire onun yanma giderek kanepeye oturdu.

Ne kadar iyi bir eşsin Claire. İlgili, uysal... Genç kadın onun kendisiyle alay ettiğini sanarak biraz uzaklaşmaya çalıştı, fakat Jay kolundan tutarak onu durdurmuştu.

Ne oldu?

Biliyorum... Ben Susie değilim... Clarie'nin sesi acı doluydu. Eve... bana gelmek senin için hiç de eğlenccli değil, biliyorum Jay...

Eğlenceli mi? Genç adamın dudakları acıyla kıv-rılmıştı. Susie'yle aramızda olan şeyin eğlenceli olduğunu mu sanıyorsun Claire? Eve gelip de karımın dışarı çıkmış olduğunu görmek hiç de eğlenceli değildi. Karının sana sadık kalmadığını, seni hiç önemsemediğini bilmek insanı eğlendirmez hiç. Hiçbir zaman bir önceki uçağa binmeyi düşünmemişimdir Claire, çünkü eve geldiğimde nasıl bir manzarayla karşılaşacağımı asla bilemezdim. Gerçeği öğrenmek istiyorsan, eve dönmekten korkardım.

Geçmişteki olayları hatırlarken Jay'in dudakları öfkeyle kısılmıştı. Gözlerini şöminenin ateşine dikmişti genç adam.

Seni Susie'yle kıyasladığımı asla düşünme... bu imkânsız.

İkisinin arasında bir kıyaslama yapamayacağını biliyordu Claire. Genç adam Susie'yi sevmiş ve istemişti, oysa kendisiyle sadece Heather yüzünden evlenmişti.

Yeni yıldan sonra tekrar Dallas'a dönmek zorundayım, senin ve kızların da benimle birlikte gelmenizi istiyorum. John ve karısı seninle tanışmak istiyorlar.

Benimle mi... ama..?

Bu bir Amerikan geleneği, dedi genç adam kısaca. Kontratın imzalanışını kutlamak için büyük bir parti veriyorlar ve bizi de evlerinde kalmaya davet ettiler. Sanırım bu gezi kızların tatil günlerine rastlayacak, yani fazla sorun çıkmayacaktır.

Jay, sehpanın üzerinde duran fincanını almak için uzandığında sırtındaki ve kolundaki kaslar iyice sertleşmişti. Gömleğinin hafifçe açılmış yakasından bronz teni görünüyordu.

Bu Heather'ın ilk gerçek Noel'i olacak. Susie her zaman dışarı gitmeyi yeğlerdi. Boşalmış fincanını tekrar sehpanın üzerine koyarak arkasındaki yastıklara yaslandı. Sanki genç kadına biraz daha yaklaşmıştı, fakat Claire ondan uzaklaşmak için bir istek duymadı içinde.

Yorgun görünüyorsun.

Jay başını ona doğru çevirdi, gözleri yorgunluktan küçülmüştü sanki, öyleyim. Gözlerini kapayarak içini çekti. Buraya gelip her yerin karla kaplı olduğunu görünce çok şaşırdım.

Benim karlı geçen ilk Noel'im bu.

Genç adam inlemeye benzer bir ses çıkardı. Claire ne demek istediğini anlamak için ona döndü. Gözlerini kapatmıştı, neredeyse uykuya dalmak üzereydi.

Claire ayağa kalkarak fincanları mutfağa götürdü. Geri döndüğünde Jay'in kanepenin üstüne uzanmış uyuyor olduğunu gördü. Üzerine eğilerek nazikçe sarstı onu.

Jay...

Hmmm.

Genç adam hiç beklenmedik bir şekilde kollarını ona dolayıp kendine doğru çekmişti. Claire onun vücudunun sıcaklığını bu kadar yakından hissedince ne yapacağını şaşırmıştı. Dizleri kanepenin kenarına dayanmış, bedeni Jay'in bedenine iyice yaklaşmıştı. Genç adam şimdi yüzünü onun boynuna gömmüştü, nefesi tenini yakıyor, içinde garip heyecan dalgaları oluşturuyordu.

Claire ilk önce biraz paniğe kapıldıktan sonra hissettiği şeyin daha önce yaşadığı korku ya da tiksintiye hiç benzemediğini fark etti. Jay'in kollarının arasında durmak çok daha başka bir duyguydu. Kendini güvencede hissediyor ve vücuduna tatlı titremelerin yayıldığını duyuyordu. Vücudu yavaşça onun kaslı bedenine yaklaşmıştı.

'Heather ayısına nasıl sarılıyorsa o da bana aynı şekilde sarıldı,' diye düşündü Claire gülümseyerek. Genç adam şu anda ne yaptığının bile farkında değildi. Onu uyandırıp kollarının arasından ayrılabilirdi; fakat bunu yapıtıayı hiç istemiyordu. Bunun yerine, elini dikkatlice kaldırarak onun çenesine dokundu, kendisine çok yabancı olan bu erkek hakkında çok şey öğrenmek istiyordu. Jay uykusunda bir şeyler mırıldanarak kollarını onun üzerinden çekip elini avcunun içine aldı. Başını çevirdiğinde sıcacık dudakları genç kadının avcunun içini okşuyordu. Claire içinde garip, hiç beklenmedik bir şeylerin yükseldiğini fark ederek hemen geri çekildi.

Onun bu hareketiyle Jay de uyanmıştı. Yavaşça gözlerini açtı, ama hiç hareket etmiyordu. Yanağı Claire'in omzuna dayanmıştı. Genç kadın onun

varlığını şimdiye kadar hiç hissetmediği bir şekilde duyuyordu. İçinin derinliklerindeki bir parça çok uzun bir uykudan uyanır gibiydi, şimdiye dek baskı aıtmda tuttuğu cinsel duyguları ilk kez su yüzüne çıkmıştı.

İçini bir korku, bir zevk, şimdiye kadar hiç bilmediği bir duygu kaplamıştı. Ayağa kalkıp deliler gibi dans etmek, bağıra bağıra şarkı söylemek, Jay'in dokunuşunun yarattığı mucizeyi haykırmak istiyordu. Tecavüze uğradığından bu yana ilk kez kendini tam bir kadın olarak hissetmişti ve bu onun için bir mucizeydi.

İçi büyük bir neşeyle dolmuştu. Ona dokunmak, bilinen bütün yollarla onunla iletişim kurmak istiyordu ama genç adam yüzünde gölgelenmiş bir ifadeyle ondan geri çekilmeye başlamıştı.

özür dilerim Claire, sana dokunmak istememiştim.

Biri, güzel renkli bir balonu vahşice patlatmıştı sanki. Bütün zevk ve güzellikler bir an için oradayken bir sonraki an kayboluvermişlerdi. Onunla duygusal bir ilişkiye girmeyi kesinlikle istemiyordu Jay. Genç kadın ise herhangi bir fiziksel ilişkide mutlaka duygusallık olması gerektiğine inanıyordu.

Fiziksel bir ilişki mi? Neler düşünüyordu böyle? Yüzüne bir tokat yemiş gibi çarpan gerçeğin sertliğiyle bembeyaz olmuştu. Sinirli sinirli dudaklarını ısırırken Jay'in onun bu halini çok yanlış değerlendirdiğinin farkında bile değildi.

Bak Claire, bir daha asla olmayacak. Bir anlık bir hataydı, başka bir şey değil. Genç adam ayağa kalktı, ne kadar gergin olduğu her halinden anlaşılıyordu. Bunu aklından çıkarmaya çalış lütfen.

Ne söylemeye çalışıyordu bu adam? Aklı karmakarışık olmuştu, hiçbir şey anlayamıyordu.

Sanırım... sanırım yatağa gitsem iyi olacak.

Ayağa kalktı, hâlâ şiddetle titriyordu. Jay ona yardım etmek için uzandıysa da hemen geri çekildi genç kadın.

O gittikten sonra Jay şöminenin yanma gelerek pencereden dışarı baktı. Pencerenin önündeki ağaç bembeyaz olmuştu ama genç adam onu görmüyordu bile.

Şöminenin üzerindeki aynaya baktığında gözleri hayal kırıklığının verdiği acıyla parlıyordu.

Kahretsin! Neredeyse kemiklerini kıracak bir hızla şöminenin etrafındaki mermere öfkeli bir yumruk attı. Kahretsin!'

Noel sabahı hepsi erkenden uyandılar. Kızlar yataklarının ayak ucunda duran küçük hediyelerle dolu çoraplarını almışlardı. Claire, Noel ağacının altında duran diğer hediyelerin kahvaltı sonrasına kadar açılmamasında ısrar etmişti.

Bir daha kar yağmıştı ve önceki gece Jay'le birlikte köydeki kiliseye kadar yaptıkları yürüyüş büyüleyici bir hava içinde geçmişti. Genç adam kızların ne

kadar çok istediklerini bildiği, tahtadan kırmızı bir kızak almış ve Noel ağacının arkasına diğer hediyelerin yanına koymuştu. Hediyeler arasında Heather'ın istediği bebek arabası ve Lucy'nin istediği bisiklet de vardı.

Claire aralık ayı içindeki bütün akşamlarını arabanın içine konacak altın saçlı bebeğe süsler hazırlamakla geçirmişti. Kızların ikisi de Noel'de en çok istedikleri şeylere kavuşacaklardı, ama genç kadın onlara çok istedikleri plastik midillileri almayı bir türlü kabul edemiyordu.

'Zevkler değişiyor, diye hatırlattı genç kadın kendi kendine. Kızların odasından gelen memnunluk dolu sesleri dinliyor ve zamanında kendisinin de anne ve babasından anlaşılmaz şeyler istediğini düşünüyordu.

Yatak odasının kapısı açıldığında hâlâ gülümsüyordu, ama içeri gelen kızlardan biri değil, Jay'di. Pijamasının üzerine bir robdöşambr geçirmişti. Elindeki tepside bir fincan çay ve biraz da bisküvi duruyordu.

Jay'in döndüğü gece olanlardan sonra aralarındaki ilişkide hiçbir değişiklik olmamış gibi davranıyorlardı. O gecenin sabahı genç adam her zamanki gibi sakindi, Claire ise bir sürü işin arasından olanları düşünecek vakit bile bulamamıştı. Ona karşı gösterdiği tepkinin, içinde yükselen duyguların bir hayal ürünü olduğuna inandırmaya çalışıyordu kendini ama şu anda genç adam odaya girince kalbinin deli gibi çarpmaya başlaması bunu yalanlıyordu.

Ateşin var gibi görünüyor. Jay, onun yüzündeki kızarıklığı yanlış yorumlamıştı. Umarım soğuk alma-mışsındır, dün gece giydiğin botlar...

Genç adamın sözünü ettiği botlar oldukça eskiydi, fakat kardan çok iyi koruyorlardı.

Ben iyiyim, dedi Claire, genç adamın tepsiyi yanındaki komodine bırakıp yatağın kenarı na oturmasını seyrederek.

Mmm. Odaya girdiğimde çok canlı görünüyordun. Muzur bir kedi gibi sırıtıyordun.

Kızlar için aldığımız o plastik midillileri düşünüyordum. Acaba ben çocukluğumda anne ve babamın da hoşuna gidecek bir şey istemiş miyimdir diye merak ediyorum.

Bir keresinde Noel Baba'dan bir sualtı silahı getirmesini istemiştim. Annem ve babam buna tamamiyle karşıydılar aslında, ama büyük bir anlayış göstererek istediğim hediyeyi aldılar. Bunu izleyen bir yıl boyunca savaşın ve bu aletlerin kötülüklerini anlatan bir sürü konferans dinledim annemden.

Jay ailesinden pek sık bahsetmezdi, belki de yeri gel-mediğindendi. Claire de ona sormak istememişti hiçbir zaman.

Ailene ne oldu?

Annem Fransa'da bir tren kazasında öldü, babam ise onun ölümünden kısa bir süre sonra bir kalp krizi geçirdi. Ben tek çocuklarıydım ve o zamanlar üniversitedeydim. Onları özlemiştim tabii, ama ancak baba olduktan sonra anne baba sevgisinin eksikliğini bu kadar derinden hissettim.

Evet, bu gerçekten çok önemli. Bu sevginin önemini anlayan anne babalar çocuk yetiştirmekte çok daha başarılı oluyorlar. Sevgi dolu bir ortam... Çocuğun sağlıklı bir şekilde yetişmesinde çok önemlidir, biliyorum. Heather'da harikalar yarattın, diye ekledi Jay yavaşça. Bambaşka bir çocuk oldu sanki. Sadece biraz kendine güvenmeye ihtiyacı vardı. Hc-ather onu sevdiğimi biliyor ve bu yüzden de... Kendisini sevebiliyor... İki küçük kız koşa koşa odaya girdiklerinde suratını astı Jay.

Hadi aşağıya bakalım. Genç adam kızlarla birlikte odadan çıkıyordu. Bu sabah annenizin kahvaltısını biz hazırlayacağız.

Ama Lucy'yle Heather'ın odadan çıkmakta pek aceleleri yok gibi görünüyordu. İkisi de yeni alınan ekose elbiselerini giymişler ve saçlarına da elbiselerine uygun renklerde bağlar takmışlardı. Genç kadın onların bu hallerini görünce gözyaşlarını zor tuttu.

Benim saçımı Heather yaptı. Lucy neşeyle konuşuyor, bir yandan da Jay'in yanından geçerek yatağa tırmanmaya çalışıyordu.

Lucy de benimkini. Heather da yatağın diğer ucuna tırmandı, hâlâ elindeki çorabı karıştırıyordu.

Bakın, Noel Baba bana ne getirmiş...

Ya bana...

Sanırım kahvaltıyı tek başıma hazırlamak zorunda kalacağım. Genç adam gülümsüyordu.

Anne, sen de bugün yeni bir elbise giyecek misin?

Genç kadın Bath'ten aldığı o güzel, kırmızı elbiseyi giyecekti. Kızların heyecanı onu da canlandırmıştı. Duş alıp giyinirken içi içine sığmıyordu.

Mutfağa indiğinde Heather'la Lucy'nin büyük bir neşeyle önlerindeki lapayı kaşıkladıklarını gördü. Jay'in pişirdiği kahvenin kokusu bütün mutfağı sarmıştı.

Ben yukarı çıkıp giyinirken sen kızlarla ilgilenir misin?

Çabuk ol, tamam mı baba? Heather'ın iyice sabırsızlandığı belli oluyordu.

Yemeklerini bitirdikten sonra kızları masada tutmak imkânsızdı. Ağacın altına dizilmiş olan parlak hediye paketlerini görmüşlerdi bile, ikiside Jay'e tostunu çabuk bitirmesini söyleyip duruyorlardı, ama genç adam inadına yavaş yiyordu sanki.

Çok güzel görünüyorsun, diye mırıldandı Jay kızlarla birlikte oturma odasına geçerlerken. Kırmızı sana çok iyi gitmiş.

Genç adam, kaslı bacaklarını iyice saran mavi bir pantolon giymişti, üzerinde ise pamuklu bir gömlek ve kaşmir bir kazak vardı. Kızlar fırtına gibi yanlarından geçerken Claire biraz yana çekilerek ona iyice yaklaşmak zorunda kalmış ve kazağının yumuşaklığını teninde hissetmişti.

Noel günü iki çocukla birden ilgilenmek çok daha büyük bir zevkti. Genç kadın, Lucy daha çok küçükken Noel günü onâ özel bir şeyler hazırlamak

için harcadığı çabaları hatırlamıştı. Sonunda kızı böyle sıcak bir yuva içinde bu zevki tadıyordu.

Lucy ilk Noel'ini sosyal konutlardaki o rutubetli evlerinde geçirmişti. İlk Noel ağaçlarını Claire ucuz mallar satan karışık bir pazardan almıştı. Pahalı hediyelerin bir önemi yoktu, bunu biliyordu genç kadın. Ama sıcaklık, rahatlık ve güven yılın bu özel gününde aranan en önemli şeylerdi.

Kızlar birkaç saniye içinde hediyelere saldırmışlar ve neredeyse vahşice paketlerin kâğıtlarını yırtmaya koyulmuşlardı. Claire ilk önce onlara en çok istedikleri oyuncak midillileri vererek biraz sakinleşmelerini sağlamıştı. Noel Baba'nm en büyük isteklerini yerine getirdiğini gördükten sonra diğer hediyeleri açmakta daha sakin davranmışlardı kızlar.

Claire hediye almayı hiç beklemiyordu. Ağacın altında kendisine ait bir dolu hediye olduğunu görünce çok şaşırdı. Bunlardan ikisi üzerlerine boya kalemleriyle Noel ağacı çizilmiş kâğıtlarla oldukça düzensiz bir şekilde paket yapılmıştı.

Bunları senin için yaptık, dedi Heather çok önemli bir şeyi açıklıyormuşcasına. Babam da yardım etti.

Jay'in onca işi arasında kızların hediye seçimine ve paketlemesine yardım etmek için özel bir zaman ayırdığını öğrenmek Claire'in boğazında bir şeylerin dü-' ğümlenmesine neden oldu. Başka bir adam olsa bu iki duygusal kızın isteklerini hiç Önemsemeyip onlar adına hazır hediyeler alabilirdi. Genç kadın elle yapılmış bu paket kâğıtlarını kendisi için çok önemli olan şeyleri sakladığı kutuya koymaya karar vermişti.

Daha önce hiç kimse hediye seçiminde ya da paketlenmesinde Lucy'ye yardımcı olmamıştı. Sabun ve vücut losyonunu paketten çıkarırken kızının neşe dolu, parlak gözlerine bakıp seviniyordu genç kadın.

Bu evliliği kabul etmekle hem Lucy ve Heather hem de kendisi için çok doğru bir karar vermişti. Ama Jay açısından da bu kadar doğru muydu bu evlilik? Genç adam sadece Heather'ın ihtiyaçlarını mı düşünerek karar vermişti?

Kokla anne. Lucy'nin ısrarlı sesiyle kendine gelmişti Claire. özel olarak seçtim, bana seni hatırlattı.

Genç kadın losyonun kapağını açtı. Renginin o kadar koyu olmasına rağmen bu kadar hafif bir gül kokusu taşıması şaşırtmıştı onu.

Bunları biriktirdiğimiz paralarla aldık, diye açıkladı Lucy. Babam bizim için biriktirdi, öyle değil mi baba?

Heather her zaman Claire'e 'anne' diye hitap ediyordu, fakat Lucy ilk kez Jay'e 'baba' demişti.

Jay'in de bunu fark edip etmediğini merak ederek ona doğru baktı genç kadın. Yüzündeki ifadeden onun da aynı duyguları paylaştığı anlaşılıyordu.

Bir an için gözlerini birbirlerinden ayırmadan bakmaya devam ettiler ve Claire ona karşı garip bir yakınlık hissetti.

Benimkine de bak! Heather sabırsızca eteğini çekiştiriyordu. Benimkine de bak!

O büyülü an gitmişti, ama genç kadın bunu daha sonra da hatırlayacağını çok iyi biliyordu.

Heather da ona Lucy'ninkilerin kokusunda bir küvet şampuanı ve bir de pudra almıştı. Claire'in içindeki duygular taşmıştı sanki, kollarını onlara doğru açtı ve iki küçük kızı da sımsıkı kucakladı. Her zamanki gibi kollarından ilk ayrılan Lucy olmuştu.

Babam hediyesini açmadı daha.

İçimden bir ses Noel Baba'nın bu yıl bana karşı çok cömert davrandığım söylüyor.'' Genç adam Claire'e bakıyordu. Kızlar biriktirdiği paralarla babalarına deri bir cüzdan almışlar ve Claire de bu cüzdanın içine ikisinin fotoğrafını yerleştirmişti.

Bundan başka bir de kızlara ait kocaman bir fotoğraf daha vardı. O da hediye paketlerinin içinde açılmayı bekliyordu.

Genç adam kızların hediyesini açarken Claire nefesini tutmuş bekliyordu. Jay'in, aldığı hediye karşısında gösterdiği tepki iki kızı da sevince boğmuştu.

Diğer hediyelerin açılması da hemen hemen bir saatlerini almıştı. Genç kadın sonunda yerlerde biriken kâğıtları toplamaya başlamıştı.

Jay için aldığı çalışma masası takımını en sona saklamıştı. Genç adam Claire'in onun için aldığı tıraş losyonunu ve kazak paketlerini açmış ve sıra sonuncusuna gelmişti.

Jay'in suratında beliren ifade bir an için Claire'i şaşırtmıştı. O kadar garip görünüyordu ki genç kadın onun bir şeye öfkelendiğini sanmıştı.

Eğer beğenmediysen... Genç adam başını sallayarak onun sözünü kesti.

Çok beğendim. Gel buraya.

Claire yavaşça ayağa kalktı, onun ne istediğini merak ediyordu. Kızlara yaptığı gibi onu da öpecek miydi yoksa? Bunu düşününce kalbi deli gibi atmaya başlamıştı. Ama yanına geldiğinde Jay sadece onu elinden tutarak yanma oturttu.

Bu da benim hediyem, dedi yumuşak bir sesle ve ince uzun bir paket uzattı.

Claire kaşlarını çatmıştı. Jay'den zaten bir sürü hediye almıştı. Bunların içinde çok güzel kokulu bir parfüm ve bir de Amerikan yemek kitabı vardı. Bath'teki büyük kitap mağazalarından birinin vitrininde gördü-
ğü dekorasyon kitabı da aldığı hediyeler arasındaydı.

Açsana! Lucy hediyeyi görmek için sabırsızlanıyordu.

Sadece ağacın arkasında duran büyük hediyeler açılmamıştı. Claire bunu düşünerek heyecanla elindeki paketi açtı. Kâğıdın içinde siyah deri kaplı bir mücevher kutusu duruyordu. Genç kadın elleri titreyerek kutuyu açtı. Siyah kadifenin üzerinde elmaslarla çevrili kalp şeklinde zümrüt bir kolye duruyordu. Bu, hayatında gördüğü en değerli mücevherdi, çekinerek parmaklarını kolyenin üzerinde gezdirdi, hiçbir şey söyleyemiyordu.

Jay... bu... Başını kaldırıp genç adama bakarak zorlukla yutkundu. Bunu almamalıydın! Sana bir servete mal olmuştur!

Zümrüt bana seni hatırlattı, dedi Jay yavaşça. Soğuk, çevreye hayat veren bir dağ pınarı kadar temiz ve arı. Güzel ve nadide. Genç kadının bir şey söylemek üzere olduğunu görünce yavaşça ekledi. Sen bana bunları hatırlatıyorsun işte Claire. Bu kolyeye değerinin on katını bile ödemiş olsaydım, senin yaptıklarının yanında hiç kalırdı.

Ona bir şekilde karşılık vermek istiyordu Jay. Ama genç kadın yaptıklarının karşılığını almak istemiyordu. Onun tek istediği şey... sevilmekti. Bunu fark ettiği anda korkunç bir dehşete kapıldı. Yüzünün bütün rengi uçup gitmiş, gözleri hiçbir şeyi görmez olmuştu.

Jay'in sert bir şekilde içini çektiğini duydu, ama bunun hediyesine karşı gösterdiği tepkiyle bir ilgisi olduğunu sanmıyordu. Lucy'nin heyecanlı sesi düşüncelerini dağıttı. Onu öpmeyecek misin anne? Claire otomatik olarak, hiç düşünmeden soğuk dudaklarını onun sıcak tenine değdirdi. Genç adamın geri çekildiğini fark edince içinde keskin bir acı duydu. Bu acı, öylesine büyüktü ki, daha önce duydukları bunun yanında hiç kalı yordu.

Yemeğin ne durumda olduğuna bakmak bahanesiyle mutfağa kaçtı genç kadın. Jay de yeni kızaklarıyla birlikte kızları dışarı çıkarmıştı. Claire bir robot gibi mutfağın içinde dönüp duruyor, kendisine maddi bakımdan yardım etmekten başka hiçbir şey yapmayacak olan bir adama nasıl âşık olduğunu merak ediyordu. Eğer gerçeği bilseydi ona bu yardımı bile sağlamayabilirdi. îşte o anda, onun için hissettiklerini sonsuza dek içinde saklaması gerektiğini anladı. Eğer saklamazsa... eğer saklamazsa, evlilikleri bir kâbusa dönüşürdü. Jay kızların hatırı için ondan boşanmazdı, ama genç kadın onun bütün dostluğunu kaybetmiş olurdu. Onun kendisine olan güvenini, akşamları birlikte geçirdikleri o güzel saatleri, her şeyi kaybederdi. İstediğini hiçbir zaman elde edemeyecekti. Peki, istediği neydi? Onun kendisini sevmesini istiyordu, ama nasıl. kızları sevdiği gibi mi yoksa eski karısını sevdiği gibimi

Onun şefkatini mi, yoksa ihtirasını mı istiyordu? Ona büsbütün âşık olduğundan başka hiçbir şey bilmiyordu Claire.

Bölüm Dokuz

Evet, hanımlar, işte geldik... Dallas!

Claire'in neşeli görünmek için harcadığı bütün çabalara rağmen Noel günü aralarında oluşan gerginlik hâlâ sürüyordu. Onları Heathrow'dan getiren uçaktan inerken Jay ona dokunmamaya çok dikkat etmişti, Claire bunun farkındaydı.

Jay onun içindeki duyguları anlamış olamazdı, ama bir şeyler sezinlediği belliydi. Çoğu kez dalgın gözlerle genç kadını seyrediyordu. Belki de arzulayan gözlerle ona bakıyordu, bu olamaz mıydı? Buz gibi bir korku sarmıştı Claire'in içini.

İyi misin? Jay merakla ona bakıyordu.

Ayağımın yeniden toprağa basmasına alışıyorum.

Goldbergler onları havaalanından alması için bir araba göndermişlerdi. Şehrin içinden geçerlerken Jay birkaç yeri onlara tanıttı. Claire kızların gülüşmelerini dinlerken bir yandan da meraklı gözlerle dışarısını seyrediyordu.

Goldbergler'in evinin Dallas'ın biraz dışında olduğunu biliyordu genç kadın. Jay önce bu evi dekore etmiş, daha sonra John Goldberg'in inşa ettiği diğer evlerin iç düzenlemelerini yapmak için adamla bir anlaşmaya varmıştı.

Jay'in anlattığına göre Goldbergler'in evi koloni devri evlerinin stilini yansıtan çok güzel bir binaydı. Claire bu evi görmek için sabırsızlanıyordu, ancak bahçeyi çevreleyen yüksek taş duvarları görünce hayal kırıklığına uğradı. Kapıdaki adam onlara oldukça nazik davranmıştı, fakat genç kadın onun belindeki silahı görünce titremekten alamamıştı kendini.

. John bir milyonerdir, diye açıkladı Jay alçak sesle. Bu yüzden bazı güvenlik önlemleri alması gerekiyor.

Claire, Goldbergler'in üniversiteye giden iki yetişkin çocukları olduğunu da biliyordu.

Yol, çok düzenli, rengarenk çiçeklerle dolu bahçelerin içinden kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Sonunda ev görünmüştü. Kocaman, simetrik camları güneşte parlıyordu.

Evin girişinde mermer merdivenler vardı. Arabadan inip bu merdivenlerden çıkmaya başladıklarında Claire kızların ne kadar çekingen davrandıklarını fark etti.

Bu kadar büyük olacağını hiç düşünmemiştim! diye fısıldadı genç kadın Jay'in kulağına, ön kapıya gelmişlerdi.

Genç adam hınzırca sırıtarak, onun kulağına eğilip Amerikan şivesiyle bir şeyler fısıldadı. Burası Teksas tatlım! Tam bu sırada önlerindeki büyük kapı açılmıştı.

Onları karşılamaya gelen çift, Amerikan televizyon dizilerindeki oyunculara benziyordu. John Goldberg uzun boylu, bronz tenli, saçları hafifçe ağarmış bir adamdı. Celeste Goldberg ise ufak tefek ve sarışındı. Üzerinde ipek bir bluz vardı, kulağındaki inci ve elmas küpelerin sahte olmadıklarına hiç şüphe yoktu. Yine de çok güleryüzlü ve içten davranıyordu, onun bu tutumu kızların hemen rahatlamasını sağlamıştı.

Ev sahiplerini izleyerek büyük bir hole gelmişlerdi, holün diğer ucunda yukarı kata doğru çıkan mermer merdivenler vardı. Açık yeşil renkteki duvarlar çok ince bir işçilikle işlenmişti. Claire bunları hemen tanımıştı.

Harika görünüyor! dedi Jay'e dönerek.

Biz de öyle düşünüyoruz. Celeste gülümsüyordu.
Ve de bütün arkadaşlarımız. Şimdi size odalarınızı göstereyim, yorgun olmalısınız.

Claire gerçekten de çok yorulmuştu. Bu kadar uzun süre uçağın koltuğunda oturmanın insanı nasıl bu kadar yorduğunu anlayamıyordu doğrusu.

Buradan lütfen.

Claire kızlarla birlikte ev sahibesini izlerken, Jay, John Goldberg'le konuşmaya dalmıştı. Merdivenlerden çıktıktan sonra karşılarına büyük bir kapı çıkmıştı. Beyaz ve altın sarısı renklerden oluşan bu kapı, üstü açık bir avluyu çevreleyen bir koridora açılıyordu.

Buradaki bütün yatak odalarının yüzme havuzuna ve avluya çıkışları vardır. Celeste aşağı doğru inen merdivenleri gösteriyordu.

Merdivenlerin tırabzanlarına dayanarak aşağı baktığında havuzdaki mavi ışıltıları görebiliyordu Claire. Havuz geleneksel bir şekilde mermerden yapılmıştı. Avlu, altıgen şeklindeki beyaz mermer taşlarla döşenmişti, havuzun çinilerine uyması için aralarına bir de mavi taşlar konulmuştu. Koridorun yanlarındaki büyük mermer sütunlar egzotik bitkiler tarafından sarılmıştı. Claire bazı kuş sesleri duyduğu halde kuşları göremi-yordu.

Genç kadın bunu ev sahibesine sorduğunda Celeste gülerek cevap verdi. Bu bir teyp kaydı. John burada eski evlerin avlularındaki havayı yaratmak istiyordu, ama ben kuşların yakalanarak buraya kapatılmalarına karşıydım. Böylece bir anlaşmaya vardık. Biraz ileride daha büyük bir havuzumuz var tabii, orada yemek de yenebiliyor, fakat orayı sadece partilerde kullanıyoruz. Ah, işte sizin odalarınızın bulunduğu yere geldi.

Claire, yanındaki bu sarışın kadının yaşadığı hayata nasıl ayak uydurabildiğine şaşmıştı.

Celeste bir kapı açtı. Size iki yatak odası ve bir de oturma odası verdim.

Odaların üçü de eski Fransız stili mobilyalarla döşenmişti. Hepsi de çok lüks ve güzeldi, ayrıca yatak odalarının ikisinde de özel birer banyo vardı. Ancak genç kadının şoka uğramasına neden olan şey odalardaki lüks değildi. Jay'le ikisi için ayrılan odada kocaman çift kişilik bir yatak vardı.

Kızların odasında iki tane tek kişilik yatak vardı, fakat Jay'le ikisinin o odada yatmasını teklif etmesi imkânsızdı. Kendi odalarındaki büyük koltukta da ne Jay, ne de o uyuyamazdı.

Doleres eşyalarınızı yerleştirir. O ve ailesi on yıldan bu yana bizim yanımızda çalışıyorlar. Sizi buraya getiren de onun oğlu Thomas'tı. Akşam yemeğini saat sekizde yeriz, dilersen o zamana dek dinlenebilirsin. Çayı buraya mı göndereyim, yoksa hep birlikte aşağıda mı içelim?

Claire şu anda dinlenmek istemiyordu, hayır anlamında başını salladı. Hepimiz yorgunuz, ama kızları şimdi uyutursam, bir daha geceye kadar yataklarına girmek istemezler.

Erkekler şu anda John'un çalışma odasında iş görüşüyor olmalılar. Aşağı inip onları dışarı çıkaralım, sonra hep birlikte çaylarımızı içeriz.

Claire aşağı inerken, bu akşam, yemeği sadece ev sahipleriyle birlikte yiyeceklerini öğrendi. Fakat daha sonraki günlerde Goldbergler onları eğlendirmek ve arkadaşlarıyla tanıştırmak için birçok şey planlamışlardı.

John, Jay'in yaptığı işe bayılıyor. Başlarda böyle-sine küçük bir şirketin bu kadar büyük bir işle başa çıkamayacağını düşündüyse de Jay kararlılığıyla onu ikna etmeyi başardı. Celeste yan gözle Claire'e bakıyordu. John sağlam bir evliliğin yararlarına fazlasıyla inanır. İkinizin tanışıp evlenmenizi çok romantik buluyorum. Sarışın kadın anlamlı anlamlı onların önünden merdivenlerden inmekte olan Lucy'yle Heather'a baktı.

Bu küçük kızların ne kadar mutlu oldukları ilk bakışta anlaşılıyor. Heather'ı çok az hatırlıyorum, öylesine mutsuz ve içine kapanık bir çocuktu ki... Heather'ı daha önce görmüş müydünüz?

Evet, şöyle bir görmüştüm. John'la birlikte Londra'ya gitmiştik. Jay de birer içki içmek için bizi evine davet etmişti, ama Susie'nin bundan pek hoşnut kaldığını söyleyemem doğrusu. Zavallı Jay... Onun adına gerçekten çok üzülmüştüm. Ayrıldıklarını duyduğumuzda da hiç şaşırmadık. Ama John boşanmanın erkek üzerinde çok kötü bir etkisi olduğuna inanır. Bir erkeğin işleriyle ilgilenmesini engellermiş boşanmak. Celeste son sözlerini söylerken hafifçe suratını buruşturmuştu. Korkarım kocam işine fazla düşkün, tam bir işkolik, ama onu hiç kimseye değişmem. Hadi gidip onları dışarı çıkaralım.

Claire çevresinde dönen konuşmaları dinlerken Ce-leste'in, kocasının bir işkolik olduğunu söylerken ne demek istediğini daha iyi anlamıştı. Ama John en azından, birçok erkek gibi kadınların bu işlerden anlayamayacaklarını, herhangi bir öneride bulunamayacaklarını düşünmüyordu. Genç kadının gördüğü kadarıyla, karısının fikirlerine büyük değer veriyordu.

Celeste'in onların evliliklerini 'romantik' olarak nitelendirmesi Clairc'i çok şaşırtmıştı. Jay'le ikisinin birbirlerine çılgınca âşık olduklarını mı düşünüyordu yoksa? Görünüşe bakılırsa öyleydi. John'un erkekler ve evlilik hakkında düşündükleri de genç kadını rahatsız etmişti. Jay onunla sadece Heather'ın iyiliği için değil de, kendi işlerini yoluna sokmak amacıyla da evlenmiş olabilir miydi?

'Onu evliliğe iten sebepleri tartışmak için artık çok geç,' dedi Claire kendi kendine. Zaten ne fark ederdi ki? Aslında çok şey fark ediyordu. Ona âşık olduğunu anladığından beri, Jay'in bu evliliği sadece bir iş anlaşması olarak görmesi ona acı veriyordu. Noel'den önce aralarında bir yakınlaşma başladığını düşünmüştü genç kadın, ama her şeyi kendi elleriyle mahvetmişti.

Sanırım kızları artık yukarı çıkarsam iyi olacak. Saat altı oldu ve ikisi de iyice tükendiler.

Bir şey yemek isterlerse... Claire başını sallayarak Celeste'in sözünü kesti. Hayır, hayır. Demin yedikleri sandviçler ve uçakta yedikleri yemek onlara yeter. Eğer bir şeyler daha yerlerse uyuyamazlar. Ben de gelip sana yardım edeyim. Jay, John Gold-berg'e bakarak gülümsedi. Evden o kadar sık uzak

kalıyorum ki, onlara iyi geceler dileme fırsatını çok az buluyorum. Bu yüzden, ne zaman yanlarında olsam onları yataklarına ben yatırıyorum.

Çok çabuk büyüyorlar, dedi John Goldberg. Zaman zaman çocuklarıma daha fazla zaman ayıramadığıma pişman olurum.

Jay'in davranışı Claire'i çok şaşırtmıştı. Her şeyden önce bu bir iş gezisiydi. Her ne kadar Goldbergler onun ailesiyle birlikte gelmesini istemiş olsalar bile, bu ziyarette iş her şeyden önce gelmeliydi. Bu yüzden, Jay'in aşağıda John'la birlikte kalması gerektiğini düşünüyordu.

Odalarına giderlerken kızların duyamayacağı kadar alçak bir sesle aklından geçenleri söyledi genç kadın.

Dört gün boyunca buradayız Claire. İşleri görüşmek için yeterince zamanım var. Ayrıca, John daha demin kontratı kabul ettiğini söyledi. Bir takım maddi başarılar için her şeyini feda edecek adamlardan değilim ben. Ah, işimi seviyorum. İyi olduğuna inandığım bir şeyleri üretmek ve sonra da onları satabilmek hoşuma gidiyor tabii, ama hayattaki tek amacım bu değil. Heather'la Lucy'nin beni sadece onlara değerli hediyeler veren herhangi biri olarak görmelerini istemiyorum.

Onlara verilen dairenin kapısına gelmişlerdi. Kızlar büyük bir hevesle içeri koşarlarken Claire önce biraz geri çekilmiş, sonra da istemeye istemeye onları izlemişti.

Jay...

Efendim?

Ccleste bize çift kişilik yatağı olan bir oda vermiş. Genç adam kaşlarını kaldırarak alaycı bir şekilde sordu. Dördümüze birden mi?

Claire yüzünün kızardığını hissediyordu. Hayır, tabii ki değil.

Bunun için endişelenme. Jay'in sesi birden değişmiş, neredeyse biraz öfkeli çıkmıştı. Eğer Amerikan yataklarım biraz olsun biliyorsam, bizden başka yarım düzine kadar yastığı da içine alacak kadar büyük olduğundan eminim.

Genç kadının dudakları öfkeyle kısılmıştı. Böyle bir durum karşısında nasıl bu kadar normal davranabiliyordu bu adam? Ama başka nasıl davranması beklenirdi ki? Yatağı onunla paylaşacağı için dehşete mi ka-pılsaydı? Yoksa bundan zevk mi duysaydı?

Anne, gel de bak... bu banyo Lucy'yle ikimizi içine alabilecek kadar büyük!

Claire kafasına üşüşen rahatsız edici düşünceleri bir kenara iterek kızların banyosuna doğru ilerledi.

Hayır, gerçekten de bir kaşık daha yiyemeyeceğim.

Masaya getirilen tatlıdan biraz daha almayı reddederken aslında çok yorgun olduğunu fark etmişti Claire. Uçak yolculuğu sadece onu etkilemişti anlaşılan, çünkü Jay hâlâ canlı görünüyordu.

Evin önündeki çimenliklere bakan oturma odasında içtiği iki fincan kahve bile Claire'in uykusunu azalt-

mamıştı. Onun, esnemesini nazikçe gizlemeye çalıştığını gören Jay alçak sesle konuştu. Neden yukarı gidip yatmıyorsun? Ne kadar yorgun olduğunu görüyorum. Benim John'la konuşmam gereken birkaç şey daha var.

Evet, lütfen istediğini yap canım. Aramızda resmiyet yok nasıl olsa, diye ısrar etti Celeste. Sabah geç kalkarım diye bir endişen de olmasın. Hepimiz yol yorgunluğunun ne demek olduğunu biliyoruz nasıl olsa.

Claire, ev sahiplerine kabalık olmayacağına inandıktan sonra onlara minnet duyarak yukarı çıktı. Adımını atacak hali kalmamıştı doğrusu.

Odasına girdikten sonra üzerindekileri çıkarıp banyoya girdi. Çok büyük ve her türlü konfora sahip olan bu banyonun tadını çıkaramıyordu ne yazık ki, çünkü neredeyse uyumak üzereydi.

Bavullardaki bütün eşyaların çıkarılıp dolaplara yerleştirilmiş olması büyük bir lükstü. Birkaç çekmeceye baktıktan sonra geceliğinin Jay'in ipek pijamasıyla aynı çekmecede olduğunu gördü. Uyku tam olarak bastırmadan önce akima gelen son şey, Jay'in yatağın hangi tarafında yatmayı yeğlediği oldu. 'Eğer yanlış tarafa yattıysam çok kötü,' diye düşündü, çünkü o zaman genç adam geldikten sonra kalkıp diğer tarafa geçmesi gerekecekti.

Claire'in uykusu çok hafifti, bu yüzden, Jay odaya çok yavaş ve sessiz girmeye çalıştığı halde hemen uya-nıvermişti.

Yatak odasının kapısının açıldığını duyarak uyandığında karmakarışık bir rüya görüyordu ve hatırladığı tek şey garip bir şekilde üşüdüğüydü. Genç adam onu uyandırdığı için özür dilediğinde, nedenini bilmediği halde üşüdüğünü söyledi Claire ve Jay'in güldüğünü duydu.

Belki havalandırmadandır... hâlâ çalışıyor. Geceleri sıcaklık çok düşüyor burada.

Genç adam banyodan çıktığında neredeyse uyumak üzereydi Claire. Onun sessizce yatağa girdiğini hissedince uykusu hafifçe dağıldı.

Jay, onun kendisini fark ettiğini anlayarak soğuk bir sesle konuştu. Uyu Claire, korkacak bir şey yok... Genç kadın neredeyse uyuklayarak mırıldandı. Korkmuyorum, sadece üşüyorum.

Jay tekrar bir kahkaha attı. Konuşmaya başladığında sesinde hoşgörülü bir sevgi gizliydi sanki. Küçük bir kız gibisin Claire. Eğer gerçekten öyle olsaydın, ısı-tıncaya kadar seni kucağıma basardım, ama... Genç kadın içini çekmişti.

Ne var Claire? Benim sana bir şey yapacağımı düşünmüyorsun...

Bana sarılan en son insan babamdı, ama sonra o öldü ve... Şimdi iyice uyanmıştı, içinden yükselen ürperti ve acıyla titriyordu.

Jay'in boğazından inleme ile homurdanma arası bir ses yükseldiğini duydu ve genç adamın hareket ettiğini hissetti. Birden vücudunun çevrilerek ona doğru yak-laştırıldığını hissetti. Genç adam bir kolunu nazikçe onun omuzlarına atmış, diğer eliyle rahatlatıcı bir şekilde boynunu okşuyordu.

İçindeki bir parça hâlâ korkak, küçük bir kız, öyle değil mi? Zavallı küçük Claire!

O küçük bir kız değildi ve Jay'in, kendisine böyle davranmasını istediğini düşünmesi çok gülünçtü. Güçlü ve soğukkanlı davranıp onu kendinden uzaklaştırmak ve içindeki en özel ve derin duyguların mahremiyetine girdiği için onu pişman etmek istiyordu. Ama genç adamın güven dolu kollarında olmak, çok uzun süredir aklının bir köşesinde gizlenmiş duran anıları canlandırmıştı. Anne ve babasının ölümünden beri hep bunun özlemiyle yaşamıştı, onu kollarında tutup rahatlatacak birinin özlemiyle... ama hiç kimse olmamıştı ve sonra... o adamdan sonra... birinin ona dokunması düşüncesi öylesine iğrenç gelmeye başlamıştı ki, içinde böyle özlemler bulunduğunu bile unutmuştu.

içinden gelen bir dürtüyle, farkında bile olmadan Jay'e daha çok yaklaştı. Genç adamın sertçe içini çektiğini ve vücudunun iyice gerginleştiğini hissetmemişti bile. 'Çok sıcak ve güven verici ve... çok güzel kokuyor...' diye düşündü Claire uçarcasına. Yüzünü onun tenine gömmüş, küçük bir çocuk masumluğuyla onun vücudunun kokusunu içine çekiyordu. Genç adam sadece pijamasının altını giymişti ve Claire, onun göğsünde duran elinin altındaki sıcak teni hissetmekten çok hoşlanmıştı. Ona daha da yaklaştı.

Claire... Jay'in yavaşça ondan uzaklaştığım hissedince donup kalmıştı genç kadın, özür dilerim... sana dokunmamam gerekirdi. Sesi sert ve yabancıydı.

Aslında demek istediği şey Claire'in dokunmasını istemediğiydi. Genç kadın ne yaptığının farkına varınca utançtan kıpkırmızı oldu. Hemen yatağın diğer ucuna kaydı. Sevdiği adamın kendisine hiçbir tepki göstermediğini gören her kadın gibi incinmiş ve reddedilmiş hissediyordu kendini.

Claire... Bak, bu konuyu konuşalım lütfen. Jay'in sesindeki nazik, anlayışlı tonu sezdi, fakat duymamazlıktan geldi genç kadın. Olanları açıklayacak ya da tartışacak durumda değildi.

Genç adamın, bu olayı mantıklı bir şekilde konuşabileceklerini düşünmesi bile yeterliydi. Eğer bu yatakta Susie'yle birlikte olmuş olsaydı... İçinden yükselen o tehlikeli duyguyu bastırmaya çalıştı, fakat artık çok geçti. Kıskançlık bütün benliğini sarmıştı, daha önce var olduğunu bile bilmediği duygular içinde yüzüyordu. Kendisini o kadar yorgun hissetmesine rağmen uykuya dalıncaya kadar aradan saatler geçmişti.

Uyandığında güneş pırıl pırıl parlıyordu ve odada yalnızdı. Saatine bakarak yüzünü buruşturdu. Tam anlamıyla uyuyakalmıştı, saat on buçuktu.

Yataktan kalkarak kızların odasına gitti, burası da boştu. Herkes aşağı inmiş olmalıydı. Temiz giysilerini ve iç çamaşırlarını yatağın üzerine koyarak banyoya girdi. Tam duşun altına giriyordu ki, onu gördü. Bu, hayatında gördüğü en büyük örümcekti! Onun da kendisini gördüğüne inanıyordu Clarie, hayvan hain gözlerle ona bakıyordu sanki.

Ağzını açarak panik içinde haykırdı. Gözlerini o büyük, yumuşak gövdeden ve kıllı bacaklardan alamıyordu.

Bağırması bütünüyle içgüdüsel bir hareket olmuştu, herhangi birine seslenmiş değildi. Bu yüzden banyo kapısının ansızın açılmasını hiç beklemiyordu.

Claire? Ah, anlıyorum... Tamam, haydi gel bakalım.

Jay'in onu kolundan nazikçe tutarak banyodan çıkarıp yatak odasına götürdüğünün farkında bile değildi. Genç adam banyonun kapısını sıkıca kapayıp, örümceği orada bıraktıktan sonra rahat bir soluk aldı Claire. Jay onun kolunu bırakmıştı, fakat o titreyerek yeniden genç adama sarılmıştı.

Her şey yolunda. Ben içerden bornozunu alıp geleceğim.

Claire ilk defa çırılçıplak olduğunun bilincine vardı. Jay ondan uzaklaştıktan sonra tekrar dönüp baktığında tepeden tırnağa kızardı genç kadın.

Jay'in bakışlarında çok garip bir anlam vardı. Susi-e'yle karşılaştırıldığında çok sıradan bir vücuda sahip olduğundan kesinlikle emindi Claire. Fakat yumuşak, pürüzsüz teninde en ufak bir bozukluk yoktu. Beli de genç adamın eğer isterse iki eliyle sarabileceği kadar inceydi. Göğüsleri pek büyük sayılmazdı, ama oldukça düzgündü.

Neden orada öylece durduklarını ve Jay'in kendisine neden baktığını unutmuştu genç kadın. Çok derin ve yoğun bir sızı vücudunu sarmıştı. Göğüs uçları iyice sertleşmiş ve ufak, pembe birer tepecik haline gelmişlerdi.

Jay onu bütünüyle içine sindirmek istermişçesine, kopkoyu olmuş gözlerle süzüyordu. Genç kadının karnındaki kaslar sinirli bir şekilde atmaya başlamıştı.

Claire, Tanrı aşkına!

Jay'in bu sert sözleri aralarındaki sessizliği bozmuştu. Genç kadın başını kaldırarak masum, tedirgin gözlerle ona baktı. Karşısındaki erkeğin yüzündeki ifadeden birbirleriyle çatışan duygular içinde olduğu anlaşılıyordu.

Genç adamın yüzü kızarmış, gözleri tehlikeli parıltılar saçmaya başlamıştı. Alnında ufak ter taneleri belirmekteydi ve güçlükle yutkunuyordu. Hızlı hızlı inip kalkan göğsü nefesinin düzensizleştiğini ele veriyordu.

Claire... Sesinde öfke dolu bir ifade vardı. Genç kadın, kalbinin onun için sızladığını hissetti. Hiç farkında olmadan mekanik bir bebek gibi ona doğru ilerledi, tek bildiği şey Jay'in duyduğu acıyı dindirmek istediğiydi.

Onun yanma geldiğinde başını kaldırarak Jay'in gözlerindeki ifadeye baktı genç kadın. O, bu ifadeyi anlamaya çalışırken genç adam inleyerek onu kollarına almıştı. Claire onun vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Genç adam başını eğerek dudaklarını onun yüzünde dolaştırmaya başladı, bu sımsıcak dudakların değdiği her yer ateş gibi yanıyordu.

Şimdiye kadar hiç kimse Clairc'i böyle kollarına almamış, böyle öpmemişti. Genç kadın kendini garip bir

denizde akıntıya kapılmış, sürükleniyor gibi hissediyordu. Bu garip denizin dalgaları yükselip kabararak onu tehdit ediyorlardı sanki. Dalgalara kapılmamak için tutunabildiği tek şey Jay'di. Yeni heyecanlara sürüklenirken titreyerek tırnaklarını genç adamın tenine batırdı.

Jay'in dudakları acil bir ihtiyaçla alev alev yanarak onunkilerin üzerine kapandı. Claire'in gözleri duyduğu şokla kocaman olmuştu. Genç adam bir an tereddüt ettikten sonra parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi, elleri genç kadının başım sımsıkı kavramıştı. Dili onun kapalı dudaklarını aralanması için zorluyordu. Genç adam birden boğazdan gelen boğuk bir inilti çıkararak Claire'in alt dudağını yavaşça ısırdı.

Genç kadının attığı keskin çığlık ikisini de şaşırtmıştı. Claire onun gözlerindeki ateşli parıltıların gittiğini ve vücudundaki gerginliğin yok olduğunu hissetti.

Jay'in yüzü hâlâ kıpkırmızıydı, fakat bu kez bunun nedeni öfkeydi.

Tanrım! Claire, çok özür dilerim. Bana neler oldu anlamıyorum. Sanki kollarının arasında tuttuğu kristal bir eşyaymış gibi büyük bir dikkatle, yavaşça Clai-re'i bıraktı ve geri çekildi.

Genç kadının bornozunu ararken boğuk bir sesle konuşmaya başladı. Bir an için unuttum...

Benim Susie olmadığımı mı unuttun? Clairc'in damarlarındaki kan buz gibi olmuştu sanki. Yo, hayır... buz gibi değildi, yoksa bu acıyı hissetmezdi. Yaşadıkları o küçücük an içinde Jay'in, âşık olduğu bir kadına neler verebileceğini anlamıştı, fakat genç adam ona âşık değildi. Onu sadece karısı... daha doğrusu ikinci karısı olarak görüyordu.

Bornozunu onun elinden alarak üzerine geçirdi. Gözlerindeki acıyı genç adamın görmesini istemediği için arkasını dönmüştü.

örümceği attıktan sonra giderim, sen de üzerini giyersin. Hepimiz aşağıda, havuzun kenarındayız. Kendisini herkesle karşılaşmaya hazırlaması neredeyse bir saatini aldı Claire'nin. Bundan sonra ne zaman kendi çıplak vücuduna baksa, Jay'in ellerinin dokunuşunu, Jay'in dudaklarını hissedeceğini biliyordu genç kadın. Kendi duygularının ne kadar derin ve yoğun olduğunu ilk defa öğrenmişti. Bunun farkına varınca içten gelen bir titremeyle ürperdi.

örümceklerden her zaman için çok korkmuş ve iğ-renmişti ve o kocaman örümcekle karşı karşıya kalması, içindeki cinsel korkuları bağlayan zincirleri bir anda kı-rıvermişti. Bir an seksle ilgili her şeyden nefret edip, bir sonraki an Jay'le sevişmek istemesini bir türlü açık-layamıyordu kendine genç kadın. Yoksa her şey o kadar da çabuk ilerlememiş miydi? Oldukça uzun bir süreden beri, belki de ta evlendikleri günden beri Jay'e karşı bir yakınlık hissetmiyor muydu?

'Bütün gün burada kalamazsın,' diye hatırlattı kendi kendine. Er ya da geç Jay'le karşılaşmak zorundaydı.

Dallas'ı çok sevdim anne, ama eve döndüğümüze seviniyorum, ya sen?

Uçakları pek yakında inişe geçecekti. Claire Heat-her'ın sorusuna yarım yamalak bir cevap vererek Jay'e baktı. Genç adam koridorun karşısındaki tarafta oturmuş pencereden dışarı bakıyordu. Yatak odasında geçen o olaydan beri iyice içine kapanmıştı sanki. Ona karşı öylesine soğuk, nazik ve kayıtsız davranıyordu ki, genç kadın ondan öfke bile olsa herhangi bir tepki görebilmek için kıvranıyordu zaman zaman.

Goldbergler'in onlar için birçok sosyal faaliyet düzenlemiş olmalarına çok sevinmişti Claire, yoksa bu gezinin nasıl üstesinden gelirdi bilemiyordu. O büyük yatağı her gece Jay'le paylaşmak ve onun kendisini istemediğini bilmek bir işkence olmuştu.

Bu son günlerde Claire kendisi hakkında birçok şey öğrenmişti, örneğin, dokunmayı seven bir kadın olduğunu biliyordu artık. Jay'e dokunabilmek için yanıp tutuşuyordu. Parmak uçlarım onun vücudunda dolaştırmak, göğsündeki o siyah kılların göründükleri kadar yumuşak olup olmadıklarını öğrenmek istiyordu. Bazen farkında olmadan onun dudaklarına bakıyor ve onların sıcaklığını kendi dudaklarında... vücudunun her yanında hissetmek istiyordu. Bunu kendi kendine itiraf ettiğinde vücuduna garip bir sıcaklığın yayıldığını hissederek titredi.

Bir şey daha öğrenmişti, kendi kendine acı çektirmekten zevk aldığını, öyle olmalıydı, yoksa hiçbir zaman gerçekleşmeyeceğini bildiği hayaller kurarak kendi kendine işkence yapmazdı. Jay onu arzulamıyordu, sevmeyi bile düşünmüyordu, bunu biliyordu genç kadın. Ayrıca, geçmişte yaşadığı o olaydan sonra karşılıklı sevgi olmadan hiçbir erkekle fiziksel bir ilişkiye giremeyeceğini de biliyordu. Jay'in sevgisini istiyordu, sadece duygusal ya da mantıksal olarak değil, fiziksel olarak da istiyordu bunu. Ama bu, hiçbir zaman gerçekleşemeyecek bir hayalden başka bir şey değildi. Başını eğerek yanında oturan Heather'a baktı, küçük kız güven dolu gözlerle onu seyrediyordu. Bir sevgi dalgasının içini ısıttığını hissetti: Jay'in çocuğu. Jay'e başka bir çocuk daha vermeyi ne kadar çok isterdi... Yavaşça eğilerek Heather'ın başına nazik bir öpücük kondurdu. Küçük kız hiçbir şey söylemeden ona sımsıkı sarıldı.

Neden bu kadar üzgün görünüyorsun anne?

Lucy'nin gözünden hiçbir şey kaçmamıştı yine.

Yo, üzgün değilim, diye yalan söyledi genç kadın. Sadece düşünüyordum.

Gelecek hafta yeniden okula başlayacağız, öyle değil mi? Lucy neşeyle anlatmaya başlamıştı, Claire onu dinleyebilmek için kendini zorluyor, bir yandan da daldığı düşüncelerden kurtulduğu için seviniyordu. Ancak, kızının büyük bir güvenle Jay'e dönmesi hiç hoşuna gitmemişti. Ondan ilgi ve dikkat göreceğinden emindi küçük kız. Claire kendi çocuğunu kıskanıyordu! İçinde büyük bir acı yükseldiğini hissederek başını başka bir tarafa çevirdi.

Jay’le evlendiğinde, ona âşık olabileceği aklına bile gelmemişti. Ama olmuştu işte ve ne yapacağını bilmiyordu. Kader ona bu kez kötü bir oyun oynamıştı.

Bölüm On

Claire, bu gece yemekten sonra seninle konuşmak istiyorum.

Son iki hafta içinde Jay’i çok az görür olmuştu genç kadın. Dallas’tan döndüklerinden beri aralarında büyük bir gerginlik vardı.' Böyle bir şeyi daha önce hiç yaşamamıştı Claire. Bu yüzden durmadan kilo kaybediyordu.

Jay de o kadar iyi görünmüyordu. Genç kadın başını çevirerek ona baktı. Son zamanlarda bunu elinden geldiğince yapmamaya çalışıyordu, ona ne zaman baksa içinde dayanılmaz bir acı duyuyordu. Ama şimdi onun ne kadar yorgun olduğunu görebiliyordu. Yüzündeki bütün renk gitmişti, neredeyse hasta gibi görünüyordu. Jay çok çalışıyordu, hemen her gece eve geç geliyordu. Claire onun işlerinin ne kadar yoğun olduğunu biliyordu, fakat onun olabildiğince evden uzak kalmaya çalıştığının da farkındaydı.

Dallas’a gitmeden önce aralarında oluşan o güzel ilişkiye ne olmuştu? Genç adama âşık olması her şeyi mahvetmişti. Jay’in yanında bir türlü sakinleşemiyor, her zaman açık vereceğinden korkuyordu.

Ama değişen sadece Claire değildi. Jay de çok değişmişti: Genç kadına karşı yabancılaşmış, içine çekilmişti. Bazen derin düşüncelere dalmış gibi dalgın gözlerle Claire’i seyrediyor ve genç kadın bunun nedenini bildiğini düşünüyordu. Jay ona ya da kendisine ne derse desin hâlâ Susie’yi seviyordu. Dallas’taki o olayda, kollarında tuttuğunun eski karısı olmadığını fark ettiği an bunu anlamıştı. Bu düşünce genç kadına çok mantıklı geliyordu.

Jay’in, onunla konuşmak istediğini söylemesi kalbinin korkuyla çarpmasına neden oldu. Ona ne söyleyecekti? Göz ucuyla ona baktı, genç adamın yüzünde, son zamanlarda Claire’in çok iyi tanıdığı o acı dolu öfkeli ifade vardı.

Kızlar yukarı, banyoya gittiler,’’ dedi Claire güçlükle. Bugün ikisi de çok yoruldu.

Yine de, kızların yatmak için hazırlıklarını tamamlamaları neredeyse bir saat sürmüştü. Ben gidip bir kahve yapayım.

Jay itiraz etti. Ben yaparım. Sen yeterince yoruldun. Dduaklan hafifçe kısılmıştı. Sen aşağı inip otur.

Claire oturamayacak kadar sinirli hissediyordu kendini. Bu yüzden, oturma odasının içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıp duruyordu. Gelecek hafta evdeki dekorasyon çalışmalarına başlanacaktı. Seçtiği renkleri Jay’e göstermiş, fakat genç adam oldukça kayıtsız kalmıştı. Belki de evi baştan aşağı değiştirme yetkisini ona verdiğine pişman olmuştu ve bu konuda konuşmak istiyordu. Belki de evin şu anki haliyle, yani Susie’nin seçtiği eşyalarla kalmasını istiyordu.

Genç adam kahvelerle birlikte içeri girdiğinde Claire görmeyen gözlerle pencereden dışarı bakıyordu.

Gel, otur şuraya. Sesinde çok kaba bir ifade vardı ve oldukça gergin görünüyordu. Lütfen gelip otur Claire, diye düzeltti. Genç kadının donup kalmış gibi orada durmasını yanlış yorumlamıştı. Parmaklarını sabırsızca saçlarının arasından geçirdi. Durum zaten yeterince kötü. Evlendiğimizde sana bazı sözler verdim ve...

Ve şimdi aklına başka düşünceler geldi, dedi Claire o daha sözünü tamamlamadan. Bu kadar soğukkanlı ve kontrollü konuşabileceğini kendi de düşünmemişti ve şimdi bununla gurur duyuyordu. Ama içinde büyük bir acı ve ıstırap vardı. Jay'in ona ne diyeceğini biliyordu artık. Evliliklerinin iyi yürümediğini ve artık onunla yaşamak istemediğini, çünkü onun Susie olmadığını söyleyecekti.

Nereden bildin? Jay kaşlarını çatmış ona bakıyordu, yüzü iyice solmuştu. Ben sanmıştım ki... Duygularını saklayabildiğim mi sanmıştın? Acı acı gülümsedi Claire. Bazı şeyler saklanamaz Jay. Anlıyorum. Sesi çok boğuktu. Benim neler hissettiğimi bildiğini sanmıyordum. Madem biliyorsun, ne yapmamızı önerirsin?

Ne mi öneririm? Genç kadın boş gözlerle ona bakıyordu. Benim yapabileceğim bir şey yok Jay . Genç adam bir an için ona baktı, daha sonra yüzündeki ifade iyice karardı ve neredeyse tehdit edici bir şekilde hızla ona doğru yürümeye başladı. Bütün vücudu gerilmişti.

Jay'in parmakları kolunu sıkıca kavradığında ondan kurtulmaya çalıştı Claire, ama başaramadı. Genç adam onu şiddetle sarsmaya başladı, uzun süredir içinde bastırdığı öfke dışarı akıyor gibiydi. Genç kadın onun böyle davrandığını şimdiye kadar hiç görmemişti.

Bir şeyler yapamayacaksın demek? Bir şey yapmayacağım demek istedin herhalde! Tanrı aşkına Claire, seninle böyle yaşamanın beni ne hale getirdiğini görmen gerekir!

Tabii ki görüyorum! Şendeki değişiklikleri fark etmediğimi mi sanıyorsun? Ama benim elimden ne gelir ki? Onu sana geri getiremem Jay! Ben Susie olamam. Susie mi? Jay onu öylesine ani bir şekilde bırakmıştı ki, genç kadın sendeleyerek arkasındaki kanepeye çarptı. Sen neden bahsediyorsun Tanrı aşkına? Jay'in yüzü öfkeden bembeyaz olmuştu. Onun gözlerindeki öfke parıltılarını gören Claire korkuyla geri çekildi.

Jay, neden bahsettiğimi pekâlâ biliyorsun. Evliliğimiz hakkında yeni düşüncelere kapıldın, çünkü hâlâ Susie'yi seviyorsun.

Aralarında uzun, upuzun bir sessizlik oldu. Jay boğuk bir sesle konuşmaya başladığında düşündüğü şeyi kelimelerle ifade etmekte zorluk çekiyormuş gibiydi. Bunu duyduğuma inanamıyorum! Sen ciddi misin Tanrı aşkına? Çok, hem de çok yanılıyorsun! Ama evliliğimiz hakkında yeni düşüncelere kapıldığını sen kendin söyledin...

Düşüncelerim bu evliliğe girerken birbirimize verdiğimiz sözler hakkında, geçmiş hakkında değil. Sana âşık oldum Claire ve seni her şeyinle istiyorum. Senin tenini avuçlarımda hissetmek, dudaklarımla ona dokunmak, saçlarını yastıklarımın üzerinde dağıtmak ve parmaklarımla okşamak istiyorum. Başının bir tek hareketi bile içimde bir şeylerin yanmasına yol açıyor, bunu biliyor musun? Bunu istiyorum Claire... Jay onu birden kollarına alarak dudaklarını sert bir şekilde onun yumuşak dudaklarının üzerine kapadı.

Claire, onun bu ani atağı karşısında ne yapacağını şaşırmıştı. Yumuşak dudakları onunkilerin altında titriyordu. Genç adamın dilinin yavaşça dudaklarının arasından içeri kaydığını hissedince hafifçe titredi. Jay'in kalbinin büyük bir hızla attığını hissedebiliyordu.

Jay aniden ondan ayrıldı. Claire şaşkın gözlerle ona bakarak titreyen parmaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. Genç adamın gözlerinin karardığını ve yüzünün alev alev yandığını görünce içinde garip bir şeylerin kıpırdandığını hissetti genç kadın.

Ama beni sevemezsin...

Neden sevmeyeyim? Jay ufak bir kahkaha attı. Sen beni sevmediğin için mi? Hayat böyle değildir Cla-

Ama evlenme teklif ettiğinde beni sevmiyordun. Haklısın. Genç adam yeniden kontrolünü kazanmak istercesine derin bir nefes aldı, yeniden konuşmaya başladığında daha sakindi. Haklısın, sevmiyordum, ama bir kadın ve bir insan olarak seni çok beğeniyordum. Pratik zekânı, başka insanlara karşı olan ilgini, şefkatliliğini ve kadınlığını seviyordum. Geçmiş te başına gelenleri öğrendikten sonra kadınlığını bu kadar iyi bir şekilde koruman beni hayrete düşürmüştü. Lucy'ye gösterdiğin ilgi ve sevgiyi gördüm ve benim çocuğuma da aynı şeyleri göstermeni istedim... sonra da bana. Susie'den ayrıldıktan sonra hiçbir kadınla uzun süreli, romantik bir ilişkiye girmedim. Susie'nin sadakatsizliğinin bende açtığı yaraların çok zor kapanacağını biliyordum. Zaten bütün suç bendeydi, onunla hiç evlenmemeliydim. Onun kürtaj olmasına izin verip ikimizin de kendi yolumuza gitmemizi sağlamalıydım. Ama onun bunu istediğine inanamıyordum, çocuğumuzu istememesini aklım almıyordu bir türlü. Sadece hamile kaldığı için benimle evlenmeyi gururuna yediremediğini, ama aslında benimle evlenmek istediğini sanmıştım. Benimle evlenmeyi kabul etmezse yapmak niyetinde olduğu şeyi anne ve babasına söylemekle tehdit ettim onu ve bu yüzden beni hiç affetmedi. Lucy'ye nasıl hamile kaldığını ve seks hakkında neler hissettiğini öğrenince, senin bana hiçbir zaman sadakatsizlik edemeyeceğini düşündüm. Ama sonra seni arzuladığımı anladım. Kendi kendime bu duyguyu kontrol edebileceğimi söylüyordum. Evlendikten sonraysa bunu yapamayacağımı anladım. Bununla birlikte birçok şeyi daha fark ettim, hayatıma ne kadar mutluluk getirdiğini, sana ve kızlara kavuşmak için eve ne büyük bir hevesle geldiğimi... Ben farkında bile olmadan içimdeki hisler aşka dönüşmüştü...

Bana âşık olman demek beni fiziksel olrak da istemen anlamına mı geliyor? diye sordu Claire.

Jay bir an bile tereddüt etmeden cevap verdi. Evet. Sana bunu daha demin söyledim. Seni istemek, seni arzulamak... bunlar hayatımın birer parçası haline geldi.

Ama Dallas'ta beni kendinden uzaklaştırmıştm! Genç adamın gözleri kısılmıştı. Seni kendimden uzaklaştırdım mı? Tanrı aşkına Claire, kendimi nereye kadar kontrol edebilirim sanıyorsun? Çırılçıplaktın ve ben seni kollarımda tutuyordum. Seni hemen o anda yatağa götürmek ve senin için heler hissettiğimi göstermek istiyordum. Jay içinde gizlediği duygulan birer birer itiraf ediyordu. Boğuk, hiç alışılmadık bir sesle konuşmaya devam etti. Sana karşı hissettiğim bütün o güzel duygulara rağmen o anda seni yatağa götürecek kadar ileri gidemezdim herhalde.

Claire, onun bu söyledikleri karşısında heyecanla titriyordu. Onun doğru söylediğini biliyor, fakat bir türlü bunu içine sindiremiyordu.

Hâlâ Susie'yi sevdiğimi düşünmene neden olan şey neydi?

Beni reddetmen... Benim yerimde onun olmasını istiyorsun sandım. Sonra.. Dallas'tan döndüğümüzden beri benden o kadar uzaklaştın ki.

Sen de öyle.

Evet, ama...

Ama ne? Seni öptüğüm için mi Claire? Beni kendinden uzak tutmana neden olacak kadar çok mu korkutmuşum seni?

Genç adamın gözlerinde gördüğü acıya dayanamıyordu artık Claire.

Senden korkmamıştım. Ben... ben kendimden korkmuştum Jay, bana hissettirdiğin şeylerden korkmuştum...

Sana neler hissettiriyorum?

Jay hiç bu kadar zayıf ve kontrolsüz görünmemişti. Genç kadın onu her zamankinden daha çok seviyordu şu anda. Genç adamın yüzündeki ifadeler devamlı değişiyordu: Korku... umut... ihtiyaç...

Kendimi... Claire daha fazla devam edemeyerek sinirli bir şekilde dudaklarını ısırdı. Jay'in inler gibi bir ses çıkardığını duyarak şaşkın gözlerle ona baktı.

Claire? Sesinde yalvaran bir ifade vardı artık. Eğer genç kadın içindekileri daha fazla saklamaya devam ederse, onu çok korkunç bir şekilde cezalandıracağını söylüyordu sanki.

Kendimi tam bir kadın gibi hissetmemi sağlıyorsun, dedi Claire boğuk bir sesle. Seni istememi... seni sevmemi sağlıyorsun...

Uzun bir sessizlikten sonra Jay yumuşak bir sesle, Gel buraya, dedi.

Claire koşarak onun kollarına atıldı. Genç adam onu öylesine sıkı sarmıştı ki, güçlükle nefes alıyordu. Çölde suya hasret kalmış bir adam gibi onu öpüyor, dilini önce alt sonra da üst dudağında gezdirerek onların yumuşaklıklarını içine sindiriyordu sanki.

Ağzını aç.

Jay'in dilinin kendi diline değdiğini hissettiğinde hafifçe titredi genç kadın, fakat bu sefer korkudan değil zevkten titremişti. Genç adam onun titrediğini hisseder hissetmez başını kaldırdı, gözleri acı doluydu. Çok erken, değil mi? diye fısıldadı soluk soluğa. Senin için her şey çok çabuk gelişiyor. Seni incitmek ya da korkutmak istemiyorum. Sana istediğin kadar zaman vermek, seni korumak istiyorum. Ben...

Claire bunların hepsini biliyordu. Ama bildiği bir şey daha vardı; Jay'i ne kadar çok istediği... Burada, şu anda aşklarının mutluluğu içinde onunla tek vücut olmak istiyordu.

Ayak uçlarında yükselerek onun başını ellerinin arasına aldı genç kadın. Demin onun kendisini öptüğü gibi Claire de şimdi onu öpüyor, dilini onun dudaklarının üstünde dolaştırıyordu. Seviş benimle Jay. Bu sözleri onun dudaklarına kondurduğu yumuşak öpücükler arasında söylemişti. Senin karın olmak, senin çocuğunu doğurmak istiyorum. Senin...

Jay'in sertçe içini çektiğini duydu ve dudaklarının aralanarak büyük bir ateşle kendisininkilerin üzerine kapandığını hissettiğinde zevkle titredi.

Zevkten boğuluyordu sanki, insana müthiş bir zevk veren garip bir sisin içinde dolaşıyor gibiydi. Genç adamın elleri vücudunda dolaşmaya başlamıştı. Giysilerinin üzerinden çıkarıldığını hissettiğinde duyduğu tatminle inledi. Göğüsleri sanki onlar için yapılmışlar gibi, Jay'in ellerini dolduruyordu, göğüs uçları duyduğu arzuyla sertleşmişti.

Sanırım yukarı gitsek daha iyi olacak.

Claire ondan ayrılmak istemiyordu. Kollarını ona dolayarak alev alev yanan yüzünü onun boynuna gömdü, genç adamın sıcak tenindeki tuzlu tadı alabiliyordu.

Claire,benim için durumu daha da güçleştiriyorsun.

Genç kadın onu dinlemiyor, Jay'in gömleğinin düğmelerini açmakla uğraşıyordu. Genç adam ona yardım ettiğinde zevkle içini çekerek bir şeyler mırıldandı. Parmaklarını onun göğsündeki siyah kılların arasında dolaştırıyordu.

Yumuşaktılar! Başını eğerek yüzünü onun bedenine gömdü. Genç adam titreyerek onun kulağına anlaşılmaz bir şeyler fısıldadı. Dudakları dokundukları yeri ateş gibi yakarak boynundan aşağı doğru kayıyordu.

Jay'in dudakları göğüslerine ulaşıp göğüs uçlarını okşamaya başlayınca zevkten bayılacağını sandı Claire.

En ufak bir utanç biie duymadan ona daha sıkı sarılıp tırnaklarını sırtına batırdı genç kadın.

Sonra nasıl olduğunu anlamadan kendini yerde buldu. Jay'in kanepenin üzerinden almış olduğu minderlerin üzerine uzanmışlardı. Genç adamın çıplak vücudunun güçlülüğü ve güzelliğini görmek ona büyük bir zevk vermişti. Jay'in elleri vücudunda dolaştıkça büyük bir şehvet dalgası içinde

kayboluyordu sanki. Genç adamın elleri ve dudakları onu zevkin doruğuna ulaştırmıştı, artık dayanamıyordu.

Sevişmeleri iyice hızlanıp o son noktaya yaklaştıklarında Jay'in onu incitmekten korkarak biraz tereddüt ettiğini hissetti genç kadın. Ona cesaret veren, ona yalvaran da kendisi oldu. Sonunda zevkin o baş döndürücü doruklarına ulaştıklarında genç adam Claire' in ufak çığlıklarını dudaklarıyla örtüyordu. Her şey bittikten sonra tekrar yavaş yavaş dünyaya döndüler.

Ne yapıyorsun?''

Sevişmelerinden sonra Claire uyuyakalmıştı, fakat şimdi iyice uyanmış Jay'in etrafa saçılmış olan giysileri toplamasını seyrediyordu. Genç adam üzerine bir bornoz giymiş ve onu da yumuşak bir örtüyle örtmüştü.

Kızların garip sorular sormasını istemeyiz, öyle değil mi?'' Her şeyi topladıktan sonra onun yanına geldi genç adam. Hâlâ Susie'yi sevdiğimi nasıl düşünebildin? diye sordu boğuk bir sesle, dudaklarını onun dudakları üzerinde gezdiriyordu.

Bilmiyorum, Claire hınzırca gülümsedi. Belki de beni tekrar ikna etmek zorundasın... sadece ihtiyatlı davranmak gerekli canım... İhtiyatlı davranmak! Genç kadının yüzündeki ifade birden değişmişti. Jay kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

Ne oldu? diye sordu sertçe. Claire, neyin var?

Seni incittim mi? Seni...

öyle bir şey değil. Seni seviyorum Jay ve senin bana hiçbir zaman zarar vermeyeceğini biliyorum. Sadece...

Ne?

Claire hafifçe kızararak küçük bir kahkaha attı. Şey... böyle bir şeyi daha önce hiç yapmadım ve... Ve ne?

Hiçbir önlem almadık Jay. Hamile kalabilirim! Benim çocuğumu istediğini söylemiştin ama, diye hatırlattı genç adam ona bakarak.

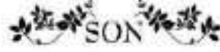
İstiyorum... Ama sen istemeyebilirsin... Düşündüğün bu mu gerçekten? Jay'in sesi boğuk-laşmıştı. Eğilerek genç kadını örtüyle birlikte kollarına aldı.

Haklısın, seni ikna etmem gerekiyor. Merdivenleri çıktıktan sonra bir an durup Claire'in mutlulukla aydınlanmış yüzüne baktı Jay. Hangi oda madam, sizinki mi, benimki mi?'

Bizimkine ne dersin?

Bizimki mi? Hmmm. Sanırım bu fikri beğendim. Kendimize yeni bir yatak alırız, ama kesinlikle çok geniş olmayacak! Bundan böyle olabildiğince yakınımda olmanı istiyorum. Her bakımdan yakın Claire. Seni bulduğum için o kadar şanslıyım ki...

Jay yatak odasının kapısını omzuyla itip Claire'i yatağa taşırken, genç kadın kaderin kendisine karşı hiç de o kadar kötü davranmadığını düşünüyordu.

SON

MobilMp3.Net
YouTube
izleCep.Com
MobilMp3ler.Com

Beyaz Dizi

Küçük Heather'ın gözlerindeki acı dolu ifade Claire'ın yüreğini parçalıyordu.

Ama bütün köyün aslı astarı olmayan bir dedikoduyla çalkalandığını üstelik tüm söylentilerin, o masum ziyaretlerden kaynaklandığını nasıl anlatırdı altı yaşındaki kızcağıza. İşin kötüsü, Heather'ın babası Jay de genç kadını bir erkek avcısı olarak görüyordu. Hesapça Claire, karısından yeni boşanmış olan Jay'i ayartıp servetine konmak için kendi kızı Lucy'yle Heather'ın arkadaşlıklarını kullanıyordu. İşte genç kadının, küçük kafadarları üzen kararının ardındaki neden, bu söylentilerdi.

Gelişim Yayınları 800 TL. (KDV dahil)